

Ethica en Moraal

Forum van ontmoeting

Boek EEN

Dr. Sam Landuyt

DEEL A en DEEL B

ETHICA EN MORAAL - FORUM VAN ONTMOETING

2009 - 2015

BOEK EEN

SAM LANDUYT

UITGAVE 2019

Persoonlijke informatie en korte historiek van Onze Bronnen Verenigd

Dr. Sam Landuyt

Geboren: Ursel, 1934 -

Arts: 1961 - Psychiatrie – Psychotherapie: 1963 - 2014

Studie en Praxis van paranormale/spirituele Wetenschappen sinds 1980

Mediale Informatie en Scholingsweg Spiritualiteit

Spiritueel advies, Heling en Heilswerk

I. Persoonlijke Informatie

Ik studeerde af als arts aan de UGent in 1961. Ik was in opleiding en nadien ook werkzaam als psychiater-psychotherapeut van 1963 tot 1980 in het OCMW-Stuivenbergziekenhuis te Antwerpen. Daarna enkel in privé-raadpleging psychiatrie en psychotherapie tot en met 1998 en tenslotte deeltijds, na pensioenleeftijd, tot 2014. De spirituele informatie, mijn mediumschap en mediale werkzaamheid die actief werkzaam waren vanaf einde jaren '70, waren daarbij geïntegreerd zonder enige hinder of conflict. Er was het mediaal opvragen van schriftelijke adviezen voor patiënten, de vaardigheid van de intuïtieve doorgave van informatie ad hoc “in mente et momento”, de toepassing van homeopathie en van heling en het raadplegen en het optekenen van mijn ‘schrift’ d.i. van de mediale informatie in de woordtaal. Er was ook onderzoek en hulp bij behandeling van de pathologie van de zogenaamde ‘bezetting’ of ‘benomenheid’ van patiënten door entiteiten/identiteiten, waarbij de behandeling zelf geschiedde door ‘Onze Bronnen Verenigd’ – geen daden van magie dus! Ik was medeoprichter van de Werkgroep KREA (2006): creatie van het Levenseigen Zelfbeeld in woord- en beeldtaal en toepassing ervan in de Autonome Zelfheling.

In 2004 publiceerde ik op het internet mijn eerste werk: Boek van de Scholingsweg. Er is ook sinds 2017 de printversie en de website van een ander werk: Daden van Zorgzaamheid. De publicatie van dit werk, Ethica en Moraal Boek Een en nog andere werken wordt thans voorbereid.

Sinds 2014 betreft mijn werkzaamheid nog enkel de spirituele werkzaamheid zoals ik ze gedurende 40 jaar aangeleerd gekregen heb op deze scholingsweg, die *een weg is van leren door ervaring, voorgelicht en toegelicht door mediale informatie in woord- en beeldtaal.*

© Dit werk is auteursrechtelijk beschermd. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale versie of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur Sam Landuyt.

Werken in mediaal Schrift

Uitgaven in Printversie

Boek van de Scholingsweg (2002 - 2004) 2de uitgave: 2017.

Trefwoorden en hun Definities (2002 – 2004 - 2019)

Intrusie en Mentale Deterioratie (2008)

Ethica en Moraal Boek EEN (2009 – 2015)

In den Beginne – David Zelf (2011)

Zijn en Zijnden I – Woord van Geborah (2009 – 2012)

Daden van Zorgzaamheid (2017)

Heling en Heilswerk (in voorbereiding 2018)

KREA Werkboek (2019)

Essay

Søren Kierkegaard: tijdelijkheid en eeuwigheid – wezenlijkheid en existentie / eeuwigheid van wezen binnen de context van existentie. Uitgave 2010, Acta Comparanda SUBSIDIA I Faculty for Comparative Study of Religions Antwerpen

zie ook mijn Websites:

<https://www.samlanduyt.be>

II. Onze Bronnen Verenigd – korte Historiek

nog nader te beschrijven?!...

De *INFORMATIEBRONNEN UIT DE GEESTESWERELD* of *ONZE BRONNEN VERENIGD*, zoals ze zich noemen en waar ik nu 40 jaar intensief mee samenwerk, hebben zich bij mij voor het eerst aangemeld in het jaar 1982 (= te controleren!).

Ik had toen gedurende anderhalf jaar al een soort snelcursus doorgemaakt, een snel-initiatie in de mediale informatie en de werkzaamheid van de (astrale) informatiebronnen uit de geesteswereld. Ik was in kennis gekomen met een zeer begaafd medium, wijlen M.K., en samen met hem en nog enkele andere enthousiaste nieuwsgierigen hadden we een kleine *Onderzoeksgroep Paranormale Wetenschappen* opgericht. M.K. ontving mediale informatie in “*transcendente toestand*” – een toestand van veranderd bewustzijn, gelijkend op (maar niet identiek aan) psycho-motorische epilepsie, met amnesie achteraf. Dit gebeurde telkens in sessies die door een van ons ingeleid werden en bewaakt en waarin hij woordelijk uitsprak wat hij innerlijk als boodschap vernam. Zo kwam ik in contact met zijn “*Informatiebronnen van de Geesteswereld*” zoals ze zichzelf benoemden. Ik was uitermate geboeid door de superieure psychotherapeutische aanpak van deze bronnen en gecharmeerd door hun no nonsense informatie over de aanwezigen: nooit kwetsend, altijd raak. Ik heb daar ook kennis gemaakt met twee Bronnen, Identiteiten uit de geesteswereld die nog steeds behoren tot ‘*Mijn Bronnen Verenigd*’: *David* en *Vif Piscoul*. Het was een totaal nieuwe en uitermate boeiende wereld die voor mij open ging. Een wereld die echter, net zoals de fysieke en cognitieve wereld op aarde, ook risico’s en gevaren inhoudt, zo bleek later. Maar ook daarin werd ik beschermd en geholpen door hen, mijn Informatiebronnen uit de Geesteswereld, *David* en *Vif Piscoul*.

Van meet af aan was duidelijk dat ik/we hier niet te doen hadden met de klassieke vormen van astrale informatie, al of niet in een mentaal-emotionele context of puur geestelijk van aard. De bronnen waarmee we toen kennis maakten hadden wel, zo bleek alda, een dubbel programma: enerzijds was er de lijn van *David* en *Vif Piscoul* die uitdrukkelijk stelden dat ze werkten “onder Jezus Christus” (woord van *David*). Anderzijds waren er ook bronnen die verbonden waren met, samenwerkten met... inlichtingsdiensten...

Ik – en ook M.K. en de anderen van die groep - hebben toen resoluut gekozen voor exclusieve samenwerking “onder Jezus Christus” en elke vorm van pseudoreligie, programmatie, magie of roesachtige toestanden radicaal geweerd of voorkomen.

Toen werd ik op een goede dag, een jaar nadien, zelf een medium. Zonder aanleiding, op mijn werk in het ziekenhuis, midden in het schrijven van een nota, begon de mediale informatie me toe te spreken en schreef ik mijn eerste mediaal geïnspireerde boodschap op. Mijn hand werd niet geforceerd, mijn bewustzijn of mijn stem al evenmin. Maar wat ik hoorde schreef ik op, letterlijk. En ik heb alles, maar dan ook alles hiervan bewaard! Al meteen werden de eerste voorwaarden en regels van de communicatie me voorgehouden: ik zou woord per woord, of met twee woorden, of met drie woorden tegelijk informatie horen die ik op te schrijven had. Terwijl ik schreef werden de daarop volgende één, twee of drie woorden me ingesproken. Het gebeurde met mijn gewone innerlijke stem, weliswaar met een eigen toonaard of karakter van de bron die sprak. Mijn gewone, gewende verstand kon ondertussen van terzijde toekijken en toehoren, in stand by. Het kon achteraf

kritisch de teksten lezen en proberen te begrijpen. Het kon vooral de dagen nadien uitkijken naar de *gebeurtenis* waarover de informatie het had en die zich telkens in een nabije toekomst realiseerde. Het waren de zelfde informatiebronnen als bij M.K., maar er was bij mij geen veranderd bewustzijn of amnesie. Ik was en bleef een wat men noemt 'bewust medium'.

Het aanroepen van deze informatiebronnen was aan voorwaarden en regels gebonden. Zij behoorden tot "*De Hiërarchieën*" en zij namen *als eerste het initiatief van de contactname* met mij. De geest en het Zelf waren hiertoe al lange tijd van tevoren door hen gereed gemaakt en opgevoed, zo wisten ze te zeggen. *Nadien echter was het initiatief telkens aan mij* om door middel van een geijkte procedure met hen in contact te komen, te communiceren en vragen te stellen. Ik kreeg ook wel vrij snel hulp en informatie 'ad hoc' via de intuïtie, vooral tijdens mijn werk als psychotherapeut, waarbij mij woorden/duidingen in de mond gelegd werden die ik niet zomaar zelf durfde te zeggen en die toch zeer wensbaar en vruchtbaar bleken te zijn. Ook suggesties over medicatie (homeopathie) bleven niet uit. Mijn houding was en bleef er een van de wetenschapper: trust and verify - vertrouw en verifieer.

Deze communicatie met De Hiërarchieën kreeg meer en meer vorm en inhoud en werd ook mettertijd gemakkelijker. Het stroeve, wat archaïsch klinkende Nederlands van het begin werd vlotter en ontpopte zich als een zeer goed gestructureerd filosofisch en religieus Nederlands. De informatie was vooral dienstig in mijn praktijk als arts-psychotherapeut. Er werden persoonlijke, geschreven adviezen gegeven aan mensen, op hun vraag en volgens alle regels van de gewende deontologie en moraal van de geneeskunde. Uiteindelijk had en behield ik zelf, "in eer en geweten" altijd het "laatste woord". Dat hoort ook zo te zijn. Altijd en overal.

Er zijn namelijk geen twee ethica's of moralen! Vaste regel: boven alles en over alles regeert uliem de stem van je individuele geweten, met je persoonlijke vrijheid en verantwoordelijkheid! Alle informatie **is** trouwens verbonden met, maakt deel uit van de ervaring/uitwerking/gebeurtenis waarover ze gaat. Het gebeuren is telkens de bevestiging van de informatie (Haha ervaring!). Pas dan **is** de boodschap geldig want volledig.

Over de jaren heen stelden zich nog andere Identiteiten uit de Geesteswereld aan mij voor als bron: *Geborah*, mijn eigenste 'hoogste bron', van het niveau van David. *Paracelsus* en *Paracelsus Zelf* of "Paracelsus zoals hij mij in *mijn Zelf* ontmoet". Zo was er ook "*U Zelf*" of ik, Sam Landuyt, zoals ik in mijn Zelf door hen toegesproken word. En *David zelf*. En ook *Jezus Christus Zelf* ⁽¹⁾ of onze en ook uw Zaligmaker en Verlosser, zoals Hij in de wezenlijke Subjectiviteit van Mij Zelf mij ontmoet en Zich laat kennen.

Later verscheen ook *de Heilige Theresia van Lisieux*, het "Heilig Treeske", welbekend van in mijn jeugd. Zij blijkt een stevige en lieve Dame te zijn, een zeer goede psychotherapeute "die de mensen leert spreken én luisteren".

¹ "*Jezus Christus in Persoon*" en "*Jezus Christus Zelf*": de aandachtige lezer zal het verschil in benoeming van Jezus, onze goddelijke Verlosser en Zaligmaker, opgemerkt hebben. De Godmens Jezus, de Christus en onze Verlosser, spreekt me soms ook toe "in Persoon", maar is ook aanwezig "In de Heilige Geest ervan" als Informatiebron in "Mij Zelf" als "*Jezus Christus Zelf*". S.L.

Samen vormden wij de groep van 'Onze Bronnen Verenigd'. "Samen uit samen thuis" (Vif Piscoul) en "Allen in één en één in allen, waarvan één de bedekker is" (Paracelsus bij leven). Met een open en oprechte communicatie en dynamische twijfel als intellectuele controlegeest inbegrepen. Trouwens "Oprechtheid heeft nog nooit iemand geschaad" (Vif Piscoul).

Er werd me op een goede dag ook de komst en de aanwezigheid aangekondigd van *de Heilige Michaël, aartsengel*, "ter bescherming van mezelf en van al de mijnen", familie, vrienden, zorgvragende mensen enz. met wie ik betrokken ben. Hij staat terzijde van 'Onze Bronnen Verenigd' en is "tegenwoordig en aanwezig" in het Zelf en in de informatie "hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon" zoals het telkens gezegd wordt. Hij heeft zich ontpopt als een getrouwe, gehorige helper en beschermer van mij en van al degenen met wie ik in contact of relatie ben.

"Hulp, bijstand en bescherming" aan *mijzelf*, ik *Sam Landuyt* én aan "*al de mijnen*", dat is telkens de duidelijke, bijna rituele toezegging van Onze Bronnen Verenigd, even zo vele identiteiten als vrienden die ze geworden zijn.

En er zijn nog meer bronnen geweest, toevallig of bij gelegenheid. In theorie is elke mens, levend op aarde of in de astrale of zelfs in de hemelse sferen een potentiële informatiebron in de geesteswereld of kan er toe ontwikkelen in zijn of haar Zelf en anderen ontmoeten in de *Subjectiviteit van het Zelf*.

En tenslotte is er, zelden maar des te duidelijker, "*Jezus Christus in Persoon, in de Heilige Geest ervan*". Hij, die "de Weg, de Waarheid en het Leven is" is voor mij én voor Onze Bronnen Verenigd al evenzeer, de ultieme Heiland, Verzoener en Verlosser én Garantie, "in de Eenheid met Zijn en ook onze Vader in de Hemel, in de Heilige Geest ervan, van beiden".

De informatie van deze "*Bronnen van de Geesteswereld*" of "*Onze Bronnen Verenigd*" zoals ze zich thans noemen, wordt vanaf het allereerste begin altijd "*gewettigd door Het Zij Zo!*". Het Zij Zo is het woord Amen in het Nederlands. Geen publicatie van informatie vooraleer de wettiging van Het Zij Zo er over uitgesproken is! Het Zij Zo is de naam van de "*Bronnen van de goddelijke Wil*", die onafhankelijk staan van de geestesbronnen. De geestelijke ruimte die de informatie van "*Onze Bronnen Verenigd*" toegewezen krijgt door Het Zij Zo is opvallend groot! Geen eng-geestigheid! Deze wettiging is noodzakelijk voor elke informatie van uit de geesteswereld en voorkomt misbruik of oneigenlijk gebruik door "*Bronnen van Terzijde*", goedwillige of kwaadwillige, om het even. "Het Zij Zo zal liever zijn tong verbranden dan onwaarheid te spreken", zo kondigde Het Zij Zo zich destijds, aan bij M.K. en zo is het altijd geweest.

U ziet het: vrij strenge, maar zeer effectieve kanalen van over en weer gaande communicatie en informatie tussen de sferen en dimensies van de astrale en hemelse geesteswereld en de aarde. Een soort van astraal internet, met al evenveel regels en wetmatigheden. Met eigen wetten en eigen intrinsieke waarden en waardigheid. Met eigen geniale technische vaardigheden al evenzeer.

In de *Werken van mijn Schrift*, zoals ik de verzamelde informatie (verzameld in werkboeken; geen boeken voor het boekenrek!) van Onze Bronnen Verenigd noem, zult u nader met hen kennis maken. Ze zullen spreken als één geheel en toch telkens als identiteit en individualiteit met hun *eigen naam*,

zoals het in de wereld van het Zelf en de Subjectiviteit ervan (S. Kierkegaard) hoort te zijn. Wen er aan, tracht ze te begrijpen en vooral, tracht er je voordeel mee te doen in je eigenste ontwikkeling van het Zelf en zijn ontwikkeling en groei tot volwassenheid. *Volwassenheid van het Kindschap Gods* zoals dit door hen genoemd wordt en *terugkeer naar het Vaderhuis*, zoals de Verloren Zoon het ons in de parabel van Jezus Christus voorgedaan heeft.

S. Landuyt

23.02.2017

ETHICA EN MORAAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

VOORWOORD

Toen ik in 2009 begon aan dit werk over Ethica en Moraal wist ik helemaal niet waar ik uiteindelijk zou belanden. Dat is niet ongekend, zelfs niet ongewoon voor mij, omdat ik al zovele jaren – sinds 1982, om precies te zijn - gewend ben ‘hulp, bijstand en bescherming’ te vragen en te verkrijgen van wie ik in dit werk zal noemen ‘Mijn Bronnen Verenigd’. Mijn Bronnen Verenigd staat voor de ‘Informatiebronnen uit de Geesteswereld’ die me op mediale wijze woord voor woord gesproken en door mij opgeschreven informatie geven over alle mogelijke onderwerpen en vragen die ik hen stel. Het gaat echter niet om speculatieve onderwerpen, maar betreft levensvragen en ‘hulp, bijstand en bescherming’ bij het concrete bestaan en de zin en betekenis ervan, voor mezelf en wie ik noem ‘de mijnen’ (betrokkenheid) en voor degenen die het mij gevraagd hebben voor zichzelf.

Zo gebeurt het ook hier dat “Onze Bronnen Verenigd” – waarvan ook ik deel uitmaak “in de geest ervan” - de regie overnemen van een begonnen werk en resoluut hun thema’s en visie beginnen door geven. Het is dan aan mijn concreet verstand om tijdelijk ‘op zij te gaan staan’ en toe te horen en pas achteraf zijn eigenste mening - of “tegenwoord” zoals dat heet in hun taal - te geven. Dat hoop ik ook voor u, lezer, dat u pas achteraf uw tegenwoord of eigenste mening formuleert en niet eerder...

Dit alles gebeurt met alle respect voor mijn vrijheid en verantwoordelijkheid. Deze overname van mijn schrift gebeurt immers niet op willekeurige wijze en zeker niet zonder mijn (contractuele) toestemming en instemming. Het gebeurt soms ook, zoals hier, met mijn actieve medewerking. Dit boek is zodoende een gezamenlijk project geworden van mezelf én van ‘mijn bronnen verenigd’. Om het onderscheid steeds klaar en duidelijk te stellen zal daartoe telkens aangegeven worden door wie de tekst/informatie geschreven/geïnspireerd is. Als ik spreek in eigen naam teken ik met S.L.

Er zal ook telkens aangeduid worden wanneer de tekst geschreven of de informatie ontvangen is. Dit is belangrijk, onder meer omdat u als lezer zult merken – geleidelijk aan - dat dit een werk is dat ‘in vivo’ verloopt en zijn plot in vivo, tijdens het ontstaan van het werk ontvouwt en ontrafelt. Het is een stuk eigen levensgeschiedenis die zich ontwikkelt en ontvouwt meteen. Want, en ook dit is karakteristiek voor deze informatie van uit de geesteswereld of van de eigen geest, deze informatie is niet theoretisch of vrijblijvend, maar realiseert zich in de existentie van de betrokken mens of mensen. Zo toont de geest zich daardoor als boodschap en boodschapper tevens en tegelijk. Wat ook van de eigen intuïtie, een vergelijkbare faculteit van de geest, kan gezegd worden.

Er rest me enkel nog u allen goede reis doorheen het boek en behouden aankomst toe te wensen. Voel u vrij en wees kritisch. Maar wees ook wijs en nieuwsgierig. God zegene u en beware u, zegde vroeger mijn meter. En dat zeg ik nu ook aan u allen.

Edegem, 1 juli 2015 - Sam Landuyt

ETHICA EN MORAAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

SAM LANDUYT

2009 – 2015

INHOUDSTAFEL

VOORWOORD

INHOUD

ALGEMENE INLEIDING

- MIJN VRAAG
- AUTEURS EN AUTORISATIE
- DE PADVINDER (2015)
- PROBLEEMSTELLING
- CORRECTIE VAN DE PADVINDER

DEEL A - HET GROTE MISVERSTAND

EERSTE HOOFDSTUK: HET GROTE MISVERSTAND

& 1. Dat het zo moeilijk is...

& 2. De gevolgen van de verwaarlozing van emoties en gevoelens in het Westen

& 3. Actuele toename van de eenzaamheid, gepaard aan gevoelens van onbegrepenheid, onveiligheid en vervreemding

& 4. Het gestolde verleden

& 5. We beleven thans een toestand van ontwikkeling op twee sporen

& 6. Het misverstand

Bijlagen bij het Eerste Hoofdstuk

TWEEDE HOOFDSTUK: EMOTIES EN GEVOELEN – OP ZOEK NAAR EEN JUISTE BEPALING

& 1. Op zoek naar optimale vormen van expressie van emoties en gevoelens en van ethica en moraal in de wereld van vandaag

& 2. Op zoek naar de wortels van de menselijke emotionaliteit als bron van ethische beslissingen en morele gedragingen – hoe het groeit

& 3. Op zoek naar het moment van het ontstaan en van alle ingrediënten van moraal en ethica, als aparte entiteiten gegroeid uit emoties en gevoelens. Wanneer wordt een gevoel of emotie een morele regel of ethische stelregel?

3.1. Daarvoor moeten we ons eerst akkoord stellen over de definities. Wat noemen we moraal? Wat noemen we ethica?

3.2. Wanneer wordt een emotie of gevoel een ethische keuze of moreel engagement?

DERDE HOOFDSTUK: DE OBSTAKELS DIE DE WIL EN DE INSTELLING MOETEN OVERWINNEN

& 1. Ter inleiding van dit hoofdstuk

& 2. Emotionaliteit en gevoelswereld: Assepoester die moeder moest worden zonder in de pompoenkoets gereden te hebben naar haar prins

2.1. Samenvatting over evolutie en ontologie, fylogenie en ontogenese

2.2. De functie van de meest primitieve lagen van onze emotionaliteit

2.3. Emotionaliteit en gevoelswereld van de zoogdieren en van 'het zoogdier mens'.

VIERDE HOOFDSTUK: DE MODERNE MENS EN ZIJN GEVOELSLEVEN – SAMENVATTING VAN DE PROBLEMATIEK

DEEL B - DE ZIELSGEVOELENS EN DYMPHNA ALS DE HERAUT ERVAN

EERSTE HOOFDSTUK: DE ZIELSGEVOELENS GEWEKT VAN UIT DE POTENTIES VAN DE ZIEL OF ZIELSVERMOGENS

TWEEDE HOOFDSTUK: DE KENNISMAKING MET DYMPHNA ALS DE HERAUT VAN DE ZIELSGEVOELENS

& 1. De kennismaking met Dymphna

& 2. De commentaar van Dymphna

& 3. Dymphna spreekt over Hoofdstuk Drie van Ethica en Moraal - Forum van Ontmoeting

& 4. Dymphna leidt de nieuwe hoofdstukken in die thans op stapel staan in zake emoties en gevoelens van de ziel uit gegeven

& 5. Over de waardigheid van de zielsvermogens en de gevoelens ervan.

& 6. Dymphna: de ervaring van de vreugde in de gestalte van een engel

Bijlagen bij het derde Hoofdstuk

**DEEL C - DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN – DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT
GEGEVEN - DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE ERMEE GEPLAATST – OP
HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND**

INLEIDING TOT DEEL C

EERSTE HOOFDSTUK: DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

& 1. De inhoud van de Wet van Mozes/Tien Geboden voor onze doelstellingen

& 2. De ontstaansgeschiedenis van de Wet van Mozes. Het eerste gebod: Bemin God boven u zelf en uw kinderen

& 3. God die geliefd wil worden

& 4. En bemin uw naaste als uw kinderen en uw kinderen als u zelf

Goed, eerst oompje dan. Eigenliefde, liefde tot zichzelf, tot het Zelf.

Daarom toch even een nadere beschrijving van de twee grondwetmatigheden van het leven en van de mogelijke degradatie ervan.

& 5. Eer uw vader en moeder “opdat gij lang moget leven op aarde”

& 6. De kinderlijke aanspraken op ouderliefde vanuit de Wet van Mozes

& 7. De kinderlijke eerbied als toonbeeld voor de betrokkenheid naar anderen toe dan de ouders zelf.

TWEDE HOOFDSTUK: DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT GEGEVEN

& 1. De Wet van Mozes vergeleken met de Wet van U Zelf als Identiteit gegeven.

- De Wet Zelf – U Zelf – de Wet van Mozes – de Wet van U Zelf – de Wet van God of het Woord Zelf
- De Identiteit voor de Eeuwigheid
- De Naam
- Johannes de Stoutmoedige spreekt: de identiteitsvraag, zijn taak en opdracht, de verhouding en de werkwijze, de samenwerking met alle anderen, de waarborgen
- David spreekt
- De dialoog als wezenscheppende werkzaamheid
- Over de zelfbepaling en de wil daartoe – de Gave Gods in Het Woord gesproken

& 2. De Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie geplaatst

Intermezzo - Advies aan mezelf

& 3. De Intrede van de zielsvermogens en hun gevoelens in mijn leven en van de wilvermogens er aan toegewezen.

& 4. De concrete samenwerking tussen Johannes de Stoutmoedige en U Zelf, fysisch en psychologisch, gezien dan van uit de geest en de zielsvermogens.

DERDE HOOFDSTUK: DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE ER MEE GEPLAATST (Johannes de Stoutmoedige)

I. INLEIDING TOT DIT HOOFDSTUK

II. DE WET VAN MOZES of de TIEN GEBODEN (vervolg)

& 1. De Wet van Mozes zegt: gij zult niet doden wat God bewaard heeft voor Zichzelf. Gij zult niet kwetsen of hinderen of ergeren wat Hij voor Zichzelf gereserveerd heeft. Of dat uit de eerbied en respect voor God en Zijn Schepping meteen ook de eerbied ontspruit voor de medemens en zijn recht op leven en welzijn. (Het Zij Zo!).

& 2. De vierde wet van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf ermee in juxtapositie geplaatst zegt: eert degene die u geëerd heeft en vergeef aan wie u niet geëerd zou hebben. Of dat de Wet van Mozes die zegt dat men dient te eren door wie men geëerd wordt en dient te vergeven aan wie u niet geëerd zou hebben, ongelijkwaardig is in haar aanspraken en gevolgen doordat hier de vrije wil bewust of onbewust, expliciet of impliciet dus, meehelpt vorm te geven aan dit gebod en slechts daardoor de ongelijkwaardigheid ook kracht van wet krijgt en op geen enkele andere wijze. (Het Zij Zo!

& 3. De Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie geplaatst er mee, betreffende ziekte en/of gezondheid en hoe die te herstellen is nadat de ziekte haar werk heeft verricht. Of hoe de gewetensvolle verhouding tot het lichaam behoort tot de Wet Zelf en afgeleid kan worden van de eerbied en respectvolle zorg die men aan zichzelf als individu in de allereerste plaats door zichzelf zelf verschuldigd is geworden, zoals geformuleerd werd in de eerste en tweede wet van de Wet van Mozes en van U zelf ervan in juxtapositie geplaatst. (Het Zij Zo!

& 4. Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in Zijn Licht en Zijn Duisternis tevens en tegelijk. Of de Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms omwille van het Licht.

& 5. Nabeschouwingen en een Nawoord van de Heer Jezus Christus Zelf

& 6. Procedures van opschoning in de materie van achtergebleven gevolgen van intrusie

& 7. De Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatst. Mijd en vermijd elke leugen, valse verklaring en onterechte commentaar op wie dan ook en waar dan ook en eis dit op voor u zelf evenzo. Of dat niet liegen, niet bedriegen, niet stelen, geen roddel of achterklap allemaal geboden zijn die de evidentie zelf zijn als men er het slachtoffer van wordt, maar niet zo vanzelfsprekend gevonden worden als men er profijt mee denkt te doen aan zichzelf

III. HOE IS HET ALLEMAAL ZO VER KUNNEN KOMEN?

DE MENS TEGENOVER ZICHZELF - HET ZELF ZELF - DE PERSOONLIJKE DIMENSIE VAN DE ETHICA
(Johannes de Stoutmoedige)

§ 1. Woord vooraf door DE PADVINDER (22.01.2015)

§ 2. De mens tegenover zichzelf – het Zelf zelf – De persoonlijke dimensie van de ethica (Johannes de Stoutmoedige).

- De stelende ekster
- De diercamouflage
- Van ons of niet van ons
- Wat hoort er gedaan te worden en wat staat er te doen?
- Op weg naar Vergeving en verzoening – het voorlopige antwoord van de mens van uit zijn vermogens – een werk van Genade.
- De kwetsbare mens
- De gekwetste mens
- Maar hoe moet het dan wel verder?
- De wereld van het kwaad zelf en onze betrokkenheid
- De analyse van het fenomeen van ons antwoord op het kwaad
- Verzoening en berouw en spijt: wanneer in Gods Naam (in godsnaam!) kunnen ze eindelijk hun echte werk doen?

IV. WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE VAN VERZOENING EN VERGEVING, DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN (I)

VIERDE HOOFDSTUK: OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

(NB. Dit vierde Hoofdstuk wordt in zijn geheel hernomen in BOEK TWEE als DEEL A)

DE VIER VOLGENDE GEBODEN VAN DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE
GEPLAATST

§ 1. De vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie ervan geplaatst. Of de vier geboden van de Vader in U Zelf gegeven door de Woorden van de Zoon gewekt en in kracht gesteld

§ 2. De liefde tot de Vader in de liefde tot Zichzelf, als metafoor gegeven

§ 3. Eerst even de praktische zaken op punt zetten

§ 4. De eenheid in wezenlijkheid en de verscheidenheid in werkzaamheid

§ 5. Samenvattende bepaling van deze vier wetten

DIALOOG

Vragen

Antwoorden

Tevens voegen wij de volgende vier vragen hieraan toe:

HET ANTWOORD VAN DE HEER JEZUS CHRISTUS ZELF, in Zijn Heilige Geest gegeven en opgetekend door ons zoals Johannes de Stoutmoedige deze antwoorden gehoord heeft

BESLUIT VAN JOHANNES DE STOUTMOEDIGE

NOTA'S BIJ DIT GEDEELTE

Kritische analyse van dit deel A

- Ter inleiding en verantwoording
- Historiek van mijn kritische analyse (S.L.)

TOT BESLUIT VAN DIT HOOFDSTUK

VIJFDE HOOFDSTUK: DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN SOCIALE LEER (opgetekend door MIJ ZELF / U ZELF)

I.Ter inleiding van deze paragraaf spreekt DE PADVINDER (25.01.2015.)

II.De samenleving in de ethica ingebracht – de maatschappelijke dimensie en de sociale leer (opgetekend door Mij Zelf/U Zelf).

- De stelende ekster
- De dieren camouflage
- Van ons of niet van ons: territorium en bezit
- Wat hoort er gedaan te worden, wat staat er te doen?
- Op weg naar verzoening en vergeving – een voorlopige antwoord van de mens van uit zijn eigen vermogens
- De praktische gevolgen van de daad van verzoening in vergeving en de manier van benaderen van het verleden bij daders en slachtoffers

III.Eén JAAR LATER... TOT BESLUIT VAN BOEK EEN VAN ETHICA EN MORAAL

IV.WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE, VAN VERZOENING EN VERGEVING,

DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN (II)

ALGEMEEN BESLUIT VAN BOEK EEN

BIJLAGEN

I.RESONANTIE EN SUBJECTIVITEIT - WETTEN VAN DE SUBJECTIVITEIT

II.DEUGDEN ALS STAPSTENEN VAN DE HELING - PRAKTISCHE GIDS

III.KWAAD - VERKEERDE DAAD STELLEN DRIE OMGRENZENDE BEVEILIGINGSWALLEN VAN DE INTEGRITEIT VAN DE MENS

DEEL D – TREFWOORDEN EN HUN DEFINITIE

Verklarende Spirituele Woordenlijst – alfabetische volgorde

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

ALGEMENE INLEIDING

MIJN VRAAG

29.03.2009

Aan mijn informatiebronnen van de geesteswereld, mij gekend als “Mijn Bronnen Verenigd” ⁽²⁾, vraag ik hulp, bijstand en bescherming, inzicht en informatie bij het schrijven/optekenen van dit werk over Ethica en moraal als Forum van Ontmoeting.

Wat en hoe kunnen ethica en moraal bijdragen tot ons leven en werk, in het bijzonder tot ons spiritueel werk van heling? Kan de ethica en moraal een veld van samenwerking zijn en een forum van ontmoeting? Kunnen ze ons helpen elkaar te vinden en beter te verstaan in onze benadering en werkwijze en omgang met elkaar?

Ik wens dit te mogen doen in “Open Source” ⁽³⁾ met bijdragen van alle informatiebronnen die eerlijk en oprecht willen helpen. Ik vraag uw actieve medewerking en hulp en bescherming bij het op schrift stellen van deze toch wel moeilijke en delicate opdracht die ik me stel.

² *Informatiebronnen van uit de geesteswereld*, door wiens inspiratie en samenwerking dit werk geschreven werd. Het zijn mediale bronnen van informatie uit de geesteswereld, mij bekend onder de groepsnaam van “Uw Bronnen Verenigd”. Deze bronnen uit de geesteswereld, sommigen althans, ken ik al meer dan dertig jaar. Een dergelijke bron treedt altijd op onder zijn of haar naam, als haar identiteit gegeven. Het zijn David en Geborah, Vif Piscoul en Paracelsus, Paracelsus Zelf, de Heilige Theresia van Lisieux, en U Zelf d.i. Mij Zelf ‘in de geest ervan’, als bron genomen. Nog andere bronnen zullen in dit werk optreden en zich op dat moment ook identificeren. Mede daarbij, maar in een afzonderlijke positie en met een specifiek mandaat staat de Heilige Michaël, aartsengel die me toegezonden werd, “hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon”. Daarnaast en er aan verbonden staan de bronnen van Het Zij Zo of *Bronnen van de goddelijke Wil*, die alle gegeven informatie wettigen. Deze wettiging door Het Zij Zo is strikt vereist vooraleer de informatie kan en mag gepubliceerd worden. Meer uitgebreide uitleg vindt u in de bijlagen van dit werk. U vindt ook nog uitleg en welbepaald een lijst van trefwoorden en hun definities zoals ze door “Onze Bronnen Verenigd” gebruikt en verstaan worden, op de website en op een weblog:

- www.samlanduyt.be

- <http://trefwoordenspirituelewoordenlijst.blogspot.com>

- Verklarende spirituele Woordenlijst (2019 – in voorbereiding)

(S.L. 2015).

³ *Informatie in “Open Source”*: hiermee bedoel ik dat deze informatie afkomstig is van mij persoonlijk, Sam Landuyt (S.L.), van “mij Zelf” als spirituele bron (U Zelf) en van verscheidene andere informatiebronnen uit de geesteswereld, gebracht in openheid en overleg met elkaar. In het bijzonder zijn dit degene die zich tot mij richten als “Uw Bronnen Verenigd” en waarin ik als ‘U Zelf’ aangesproken word en deelneem. Achteraf geeft de bron van Het Zij Zo zijn wettiging van het geheel (of weigert die!...) met eventuele toevoeging van correcties of nadere aanwijzingen van de betekenis enz. Als teksten door mijn informatiebronnen uit de geesteswereld

ANTWOORD & WETTIGING. En Het Zij Zo (zie voetnoot 1) erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u, in deze vorm gesteld, de mogelijkheden van iedere deelnemer ervan optimaliseert door onze medewerking te vragen en voor elke deelnemer afzonderlijk te garanderen. (&) En Het Zij Zo!

AUTEUR EN AUTORISATIE

19.01.2015.

(S.L. met de medewerking van De Padvinder ⁽⁴⁾). Dit werk ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING, waarvan u hier het Eerste Boek leest, is veel omvangrijker geworden dan ik ooit had kunnen vermoeden. Het heeft ook, zoals goede wijn, jaren liggen rijpen (2009 – 2015) en is nadien in 2015 - 2016 herlezen, gecorrigeerd en aangevuld door wie u zult leren kennen als DE PADVINDER (2015). Het is het pseudoniem van mezelf, elders genoemd als S.L.. Waarom dit verschil? Omdat DE PADVINDER, net zoals het overgrote deel van dit werk geschreven is door medeauteurs van IK, SAM LANDUYT (S.L.) bij leven en welzijn psychiater en psychotherapeut van 1968 tot en met 2014. Meer bepaald is VIF PISCOUL de medeauteur, medeschrijver als/van DE PADVINDER. Vif Piscoul is een entiteit/identiteit van 'hierboven', zoals een collega psychiater mijn 'connecties in de geesteswereld' recent benoemde. Vif Piscoul is mijn beste vriend sinds meer dan dertig jaar ⁽⁵⁾. Ongehoord sympathieke, bijdehandse, behulpzame, trouwe en wijze humorist "maar altijd ernstig" zoals hij het zo dikwijls herhaalt. Samen uit, samen thuis ⁽⁶⁾.

integraal onder hun inspiratie geschreven worden is er een strikte, vooraf bepaalde wijze van contact nemen met deze bronnen en van optekenen van de informatie vereist en is er telkens ook achteraf een wettiging van Het Zij Zo nodig. Een eerste voorbeeld van een dergelijke door Het Zij Zo gewettigde tekst vindt u onder de hierboven gestelde vraag als het antwoord er op van Het Zij Zo. N.B. Ik sluit samenwerking met ook andere, levende 'aardelingen' niet uit! En kritische vragen zijn nu al heel welkom. S.L.

DE PADVINDER voegt er nog aan toe: door het in "Open Source" behandelen van dit onderwerp worden de voorwaarden geschapen waarin nog andere dan 'uw bronnen verenigd' zich kunnen manifesteren in dit werk van Ethica en Moraal. Dit gebeurt evenwel nog steeds onder de uitdrukkelijke bescherming van dit woord door de Heilige Michaël, aartsengel en door David en Geborah, hierin bijgestaan door de Heilige Theresia van Lisieux. Dit zal toelaten om op veilige en voor de waarheid en volledigheid van de informatie voldoende voorwaarden, uw en onze zoektocht te verrichten doorheen de gebieden van de geest die voor u bereikbaar zijn, met name vooral de gebieden van *het Zelf zelf*. Hier zult u de boodschap én de boodschapper zijn, tevens en tegelijk. DE PADVINDER (2015).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, door het openen en open stellen van de informatie voor alle verwante en oprecht gestemde bronnen, u de boodschapper én de boodschap zelf zult worden van wat we verstaan onder de confrontatie met de ogenschijnlijke waarheid van de bronnen van het Zelf zelf, zonder hierbij van de Rechte Weg van David afgeleid te zullen worden. (&) En Het Zij Zo!

⁴ DE PADVINDER: pseudoniem van "*mijzelf en Vif Piscoul in samenspraak*". Zie verder in deze paragraaf en in de Algemene Inleiding onder DE PADVINDER. S.L.

⁵ *Vif Piscoul*: zie bijlage 1. over taak en opdracht van Vif Piscoul zoals hij ze formuleerde in een informatie van mijn mediaal schrift van 1996. S.L.

⁶ *Entiteit, identiteit* (identiteit = entiteit met een naam) uit de geesteswereld: ik hoor mijn collega's psychiaters ze al direct benoemen en plaatsen in hun tempel van de diagnostiek als "deelpersoonlijkheden van de multiple personality disorder". Oei, oei, nog geen kleine pathologie zeg! Wel, als het gaat om deelpersoonlijkheden of dubbele persoonlijkheden van het ego - het bestaansik - dan hebben ze gelijk. Maar als het gaat – zoals hier - om deelpersoonlijkheden van het *Zelf* dan hebben ze ongelijk. Dit gebied van de geest en de wezenlijke mens is

Ik leerde VIF PISCOUL kennen in 1983, samen met DAVID, een tweede bron van hoog niveau van de INFORMATIEBRONNEN UIT DE GEESTESWERELD, die zich “UW BRONNEN VERENIGD” noemen en deels afkomstig zijn of relaties hebben met wie zich DE HIËRARCHIEËN noemen (⁷). Vif behoort tot de zogenaamde “middenbronnen”, David daarentegen behoort tot de “hogere bronnen”. (Over de ‘lagere bronnen’, zullen we het op een andere plaats hebben. Ze horen er ook bij). Om alle misverstand te vermijden: David is niet koning David, maar “een vergelijkbaar iemand”. Het verschil tussen lagere, bronnen, middenbronnen en hogere bronnen is het betrekken van het mentaal-emotioneel complex (mentale vermogens, gevoelens en emoties) in de informatie van de lagere en middenbronnen, terwijl de hoogste bronnen zuiver en puur geestelijk spreken, zonder implicatie van emoties en gevoelens. En hun woord wordt werkelijkheid en ook datgene wat Vif Piscoul belooft te zullen doen, doet hij en “hij doet nooit half werk”, zegt hij zelf – zie bijlage 1 van de Algemene Inleiding (1996).

Ik ben dus, zullen degenen zeggen die enigszins bekend zijn met de wereld en terminologie van de spiritualiteit – spiritualiteit: een “in the fashion” woord voor paranormaliteit/spiritisme - een medium sinds 1982: helderhorend in gesproken en geschreven woord/mediale informatie. Ook wel helderziende, zij het minder ontwikkeld. En helderwetend in mijn intuïtieve vermogens. Mijn mediale informatie is vooral gehoorde en opgetekende informatie.

Ik aanhoor die informatie, uitgesproken door mijn gewone denkstem en ik hoor die woord voor woord, of per twee woorden of ten hoogste per drie woorden na elkaar. Terwijl ik die woorden opschrijf hoor ik de volgende één, twee of drie woorden.. De punten en komma’s zet ik achteraf bij. Tegenwoordig ‘zie’ ik ze eerder, zo ook de onderlijnde woorden of woorden met hoofdletter. Het is mijn gewone denkstem die de tekst uitspreekt, dicteert, dit terwijl mijn gewoon denken ter zijde staat toe te kijken en pas achteraf de kans krijgt om de gegeven tekst te lezen en te beoordelen. Het komt er immers op aan de gegeven informatie niet, nooit te censureren en ze integraal toe te laten. Tja, vreemde zaken, voor wie dit niet kent. Het lijkt een beetje op de rol van de tolk die vertaalt, terwijl hij of zij ondertussen de volgende zin van de spreker aanhoort.

Ik ben bovendien *een christen*, van Rooms-katholieke origine en belijdenis. Gevaar van fundamentalisme zat er bij mij niet in, want ik... ben ook homo (en gehuwde homo sinds 2003) en het is nu pas sinds één jaar dat ik een R.K. bisschop of paus zonder denigratie of veroordeling heb horen spreken over homo- of bisexualiteit. Maar ik noem mezelf in volle overtuiging een gelovige volgeling van Jezus Christus en het is in gehoorzaamheid en genegenheid voor Hem en Zijn en ook onze en uw hemelse Vader dat ik alle, maar dan ook al mijn activiteiten als medium en therapeut en heler uitoefen. Ik mag zelfs nu zeggen dat dit zelfde geldt voor... alle activiteiten van mijn leven. Zo goed mogelijk. Ik geniet van Zijn bescherming en mag me gelukkig prijzen te mogen leven in wat Hij noemt “Een Omgeving van Genade”. Zodoende betracht ik deze spirituele begaafdheid én Gave tevens en tegelijk, in competente dienstbaarheid te gebruiken waar ik kan of mag (mandaat!). Competent dienstbaar zijn is wat de Heer Jezus ons geleerd heeft in de voetwassing op Witte Donderdag en vervangt in christelijke zin de relatie van macht en overmacht die zo overdadig menselijke relaties beheerst.

hen echter meestal onbekend. Ze hebben zichzelf ontzegd op dat extra-fysieke territorium exploratie te gaan doen. Ik haal er Wittgenstein bij die zegt: wat men niet kent, daarover moet men zwijgen. En ik zeg erbij: en wees nieuwsgierig genoeg om trachten te weten te komen wat het dan wel zijn... S.L. (2015).

⁷ *Hiërarchieën*: vergelijk hiervoor de indeling in drie klassen van telkens drie niveaus van geestelijke ontwikkeling in de classificatie van de Hiërarchieën van de engelen: zie bijlage 2. S.L.

Naast David en Vif Piscoul is er GEBORAH, mijn eigen hoogste bron, die meestal optreedt en werkzaam is bij mij 'in samenspraak met David' en wellicht dus ook van het zelfde niveau is als David. Zij is degene die de laatste jaren mijn informatie in het schrift verzorgt: de wijze waarop ik gewoonlijk spirituele informatie ontvang én er ook de wettiging van verkrijg/ zie verder: de rol van HET ZIJ ZO.

Later kwam ook PARACELSUS en PARACELSUS ZELF de groep vervoegen en ze treden op als helper en mentor bij de heling en als astrale geneesheren en therapeuten. Ik bespaar u hier het verschil uit te leggen van het woord 'Zelf' achter de naam van Paracelsus. U zult het allemaal beter leren kennen tijdens het lezen van dit werk en ook wat de relatie betreft met mij, MIJ ZELF, aangesproken door hen als U ZELF.

In Het Zelf zal zich ook JOHANNES DE STOUTMOEDIGE identificeren, als naam van de identiteit van 'U Zelf' zoals ze staat tegenover 'De Wet van U Zelf'. Vrij vertaald is dat: JAN ZONDER VREES... Hij zal zijn identiteit, plaats en functie uitvoerig beschrijven in dit werk.

Dit zal ook gebeuren door DYMPHNA, de naam van "mijn zielsvermogens en de wil er aan verbonden". Ook zij zal zich aan u voorstellen.

Enkele jaren geleden nog maar kwamen er twee belangrijke nieuwe identiteiten onze groep vervoegen. De eerste was de HEILIGE THERESIA VAN LISIEUX, voor wie ik altijd een boontje gehad heb. Ze heeft zich geprofileerd als een zeer competente psychotherapeute die mensen leert spreken en luisteren, zodat ze elkaar verstaan... Zij heeft één voet op de aarde en één voet in de hemelse sferen, zegt ze. Een ferme dame, als u het mij vraagt.

En dan is er sinds enkele jaren ook "tegenwoordig en aanwezig": de HEILIGE MICHAËL, AARTSENGEL, "hiertoe aangespoord en gemandateerd door JEZUS CHRISTUS IN PERSOON", om MIJ EN AL DE MIJNEN te beschermen en te helpen en bij te staan. Hij staat apart van 'MIJN BRONNEN VERENIGD', maar is daarom niet minder betrokken of werkzaam.

Ziezo dat is de presentatie van alle auteurs, die tegelijk de actoren, acteurs zijn van dit werk.

Er is tenslotte HET ZIJ ZO, de naam van DE BRONNEN VAN DE GODDELIJKE WIL die alle informatie wettigen en zonder wiens wettiging geen informatie door mij vrij gegeven mag worden. Wat dan ook niet gebeurt. Ook deze bronnen staan apart van de specifieke bronnen van de geesteswereld, want zij behoren – zoals hun naam aanduidt – tot *de wereld van de Wil* die haar eigen vermogens en informatie heeft en hier, wat Het Zij Zo betreft, welbepaald behoren tot de Bronnen van de goddelijke Wil. "*Liever geen informatie dan foute informatie*", is hun devies en ze zijn er om de informatie van uit de geesteswereld te wettigen, d.i. ze slechts vrij te geven als ze conform is aan wat we zullen leren kennen als DE WET en DE WET VAN U ZELF, in iedere mens aangelegd "in de geest ervan" van het Wezen Mens. Net zoals de genetica in de biologie wetmatig en richtingbepalend is voor de existentie zo is in ons DE WET en de WET van U ZELF. En denk dan maar aan wat de WET VAN MOZES was voor de mens Mozes en aan DE TIEN GEBODEN) bepalend gevestigd in het WEZEN MENS, de eeuwige mens die we elk ook zijn ⁽⁸⁾.

Piep! En hier is ook nog mijn BEWAARENGEL of ENGELBEWAARDER die Vif onlangs voorgesteld heeft aan mij en een vlugge rakker van een geest blijkt te zijn die allerlei klusjes opknapt voor Vif. Zij heet SELVIA.

⁸ *Het Wezen Mens*: ik ben een fan van de filosoof en ernstige christen *Søren Kierkegaard*. Veel van zijn begrippen zijn nauw verwant aan mijn filosofische begrippen. Ik voel me ook verwant met hem als christen. Een beetje minder als mens. Al zou ik wel in de haven van het Kopenhagen van tijd tot tijd een pint gedronken hebben samen met hem... S.L.

En nog dit: iedere mens heeft ook – organisch bepaald, voor wat de geest betreft - een controlegeest, zo heeft men mij geleerd. Deze controlegeest controleert voor de hem toegewezen existierende mens alle informatie van geestelijke aard of die wel doenbaar, hapbaar en onschadelijk is voor deze welbepaalde mens. Maar over hem of haar heb ik geen verdere kennis of informatie. Wie weet komen we dat toch nog te weten in de loop van dit werk.

Zijn er ook *verdachte of regelrecht verkeerde informatiebronnen* in de geesteswereld? Jawel, inderdaad en dat is een heel verhaal, waarover later meer. We noemen die bronnen de ‘bronnen van terzijde’ of ‘ongenode gasten’ en dat is nog vriendelijk gezegd. Bepaalde bronnen van uit de astrale wereld behoren tot een groep die zich ‘*De Heerschappij*’ noemt en in een bittere strijd verwickeld is met De (overige) Hiërarchieën. De Heerschappij lijkt gewelddadigheid en macht/overmacht, ook staatsmacht, te integreren in haar doen en laten. Er zijn ook bronnen die afkomstig zijn van de subterrane sferen (onderwereld) van de Aarde en van Mars, de tellurische (aardse) sferen en de laag-astrale sferen. Dit zijn sferen waar de geest (zielen?) van de afgestorven dieren en planten ‘overleven’ en verder evolueren tussen twee incarnaties in. In die sferen verblijven ook vele overleden mensen in hun mentaal-emotioneel complex “in de geest ervan”. Het is daar zeker niet altijd ongevaarlijk om te vertoeven of te reizen zonder gids of bijzondere bescherming.

Bepaalde van die menselijke geestelijke bronnen zoeken contact met de aardebewoners en vice versa. Bepaalde lagere entiteiten of menselijke ‘fantomen’ of ‘umbræ’ proberen zich te vestigen bij geschikte, kwetsbare mensen. Het lijkt wel een soort van kolonisatie. Dit is o.m. werk van de zogenaamde ‘*elementalen*’/‘*elementairen*’. Niet zij, maar hun ‘meester’ die hen gezonden heeft, beheert hun gedrag. Niet bijster gemakkelijk om deze ‘*bezetters*’ – wat iets anders is dan duivels of demonen, die eerder veroorzaken wat we *bezetenheid* noemen - terug te sturen. Het is een wereld van soms onnatuurlijke of tegennatuurlijke acties en processen (magie bv) en het is niet aan te raden zich daarin te wagen ... Magie, animisme, voodoo - althans de kwalijke vormen ervan - en nog andere dergelijke disciplines van de spiritualiteit behoren daartoe.

Soms worden ook echte ‘aanrandingen’ geprobeerd van geestesbronnen van uit andere, levende mensen. Of van groepen van mensen. Men noemt dit “intrusies” van de menselijke geest of van het mentaal-emotioneel complex. Het gaat dan niet alleen om verschijnselen van dubieuze psychopathologie, maar soms ook om regelrecht misbruik en misdaad tegen de menselijkheid... Dit terloops gezegd. We gaan er hier niet verder op in.

Het is dan ook maar normaal en zeer nodig dat wie zich bezig houdt met contact met de geesteswereld kan beschikken over en mag rekenen op afdoende bescherming van de integriteit en het welzijn van zichzelf én van “al de zijnen”, zoals we dat dan noemen...

Tenslotte, als ik in eigen naam spreek of schrijf, d.i. van uit mijn bestaansik (existentie) met alles er op en er aan, dan teken ik dat met mijn initialen van de persoon die ik welbepaald ben in dit leven:

S.L. voor SAM LANDUYT.

À propos: jullie merken misschien dat ik een aanhanger ben van de ‘*reïncarnatieleer*’. Jawel en toch ben ik een christen en een heel overtuigde nog wel. Ik heb het al uitgelegd in wat op het internet staat als mijn website: www.samlanduyt.be

En daarmee moeten jullie, beste lezers, het voorlopig stellen...

Met een flinke theatrale buiging, scoutshoed in de hand, van Vif Piscoul er bij. Presentatie gedaan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gewelddadige ingrepen die men tracht te bewerken op het schrijven van dit werk volkomen terecht en ter zake zijn voor wat hun nefaste invloed betreft, maar volkomen te niet gedaan worden door U Zelf krachtens de vermogens en het mandaat u hiertoe gegeven door en in JEZUS CHRISTUS, die samen met uw en onze Vader in de Hemel leeft en heerst in de Heilige Geest ervan van beiden. Amen. (&) En Het Zij Zo!

DE PADVINDER

(update 12.01.2015)

Onder het *pseudoniem* van 'De Padvinder' - een wat ouderwets woord voor boyscout - heb ik in 2015 in de voetnoten alle bijkomende uitleg bijeengebracht die ik nodig vond toen ik de tekst doornam ter correctie. Het zijn toelichtingen die, na nog eens vijf jaar omgang met de informatiebronnen, me passend leken om de lezer de weg te wijzen, kwestie van verstaanbaarheid van de tekst. Ik ben me immers zeer bewust van de bijzondere positie die ik inneem in dit werk en van de wel zeer unieke weergave van de spirituele werkelijkheid zoals ik ze heb leren kennen door "mijn bronnen verenigd". Het volstaat bvb om de tekst van de aanvang, Boek Eén, Deel A, Eerste Hoofdstuk te vergelijken met Boek Twee, Deel A, Eerste Hoofdstuk, om de afgelegde weg in te schatten. *De Padvinder* zal jullie helpen.

Vif Piscoul heeft toen mede snel zijn scoutsuniform aangetrokken en zal me dus, op zijn eigen wijze, bijstaan bij de redactie van die voetnoten. (S.L. 12.01.2015).

PROBLEEMSTELLING

29.03.2009

1. Het fenomeen van de Toren van Babel, *De Babelse Spraakverwarring* ⁽⁹⁾ genoemd, heeft zich blijkbaar vermenigvuldigd van even zo vele talen als er volken zijn tot even zo vele 'talen' en interpretaties van woorden als er mensen rondlopen op aarde. Niemand verstaat nog iemand zo maar. Bij de minste discussie of zelfs in een vreedzaam gesprek wordt men herhaaldelijk gevraagd zichzelf te verduidelijken en zijn de misverstanden troef. Dit kan geen toeval zijn. Het gaat niet zo direct om de woorden of zinnen zelf of om de gebruikte taal of de talenkennis, ook niet om de gestandaardiseerde, encyclopedische betekenis van woorden en zinnen in de talen, het gaat om datgene waardoor woorden en zinnen gedragen zijn als ze tussen mensen gebruikt worden en dat zijn passies, emoties en gevoelens. Het loopt blijkbaar grondig fout met de spontane synchronisatie ⁽¹⁰⁾ van de emoties en gevoelens tussen mensen onderling en dus ook met datgene wat er door gedragen of overgebracht wordt: de betekenis van woorden en bedoelingen (intenties). We hebben het over het emotionele bewustzijn als zodanig en in zijn geheel: de bewuste en onbewuste, expliciete en

⁹ *De toren van Babel, Babelse spraakverwarring*: Genesis (hoofdstuk 11, vers 1-9). Zie ook: Jo Deferme: Herfsttij van het postmodernisme? Over Babelse spraakverwarring en intellectueel bedrog. Zoek de link op internet. S.L.

¹⁰ *Synchronisatie*: lees gelijktijdigheid, maar ook sympathie, empathie en telepathie waardoor deze ontstaat. S.L.

impliciete emoties en over de gevoelens. Emoties, gebracht als 'brute' emotionaliteit ('en vrac') maar evengoed de verfijnde gevoelens die er uit gevormd worden in en door de reflectie van het bewustzijn en verder nog al deze hun nuances en kleurschakeringen.

Even samenvatten:

- De spraakverwarring tussen mensen onderling neemt stilaan epidemische vormen aan. Mensen verstaan elkaar minder en minder spontaan.
 - De spontane synchroniciteit ('eensgezindheid') tussen de mensen onderling, die nodig is om woordelijke en redelijke communicatie vlot te laten verlopen of zelfs nog maar mogelijk te maken, loopt blijkbaar hoe langer hoe meer fout, ook tussen de individuen onderling. Er is meer en meer desynchronisatie en fragmentatie. Afscheiding op afscheiding volgt.
 - Deze nieuwe Bijbelse spraakverwarring is niet het gevolg van onvoldoende talenkennis of gebrek aan verstandelijke vermogens als zodanig.
 - Ze is het gevolg van de verstoring van de drager van onze gedachten en redeneringen. Datgene namelijk dat onze gedachten, woorden, redeneringen als drager nodig hebben om van de ene mens tot de andere te geraken en daar onmiddellijk verstaan te worden zoals ze bedoeld waren. Deze drager die de betekenis verstaanbaar maakt is van emotionele en gevoelsmatige aard. Onder meer het karakter en de persoonlijkheid, de deugden en ondeugden bepalen er de vlotte werking en efficiëntie van.
 - Spreker en aangesprokene (zender en ontvanger van de boodschap) kunnen de betekenis (boodschap) van het gebruikte teken (symbool) maar verstaan als er inleving is in elkaar. Dat veronderstelt dat beiden op vreedzame wijze in hetzelfde element van emotionele en gevoelsmatige aard verkeren en er door gedragen worden in synchroniciteit/sympathie/empathie¹¹). We zullen deze vaststellingen die hier tot stellingen verheven worden – want voorlopig zijn ze niet meer dan dat - vanzelfsprekend verder moeten verduidelijken. Maar eerst en vooral zullen we de ware aard, de wezenlijke natuur van emoties en gevoelens en hun dienstbaarheid aan de mens klaar en helder moeten trachten duidelijk te maken.
2. Men is in het Westen gewend om *ethica en moraal* te definiëren, te benaderen, te evalueren vanuit de rede en redelijkheid. Ethica en moraal worden als *begrippen* behandeld. Ethica en moraal moeten zodoende bij voorkeur 'logisch' gegrond zijn en niet willekeurig opgelegd. Of ze moeten volgen uit, aansluiten bij de 'natuur van de dingen' (premissen), waarbij de natuur van de dingen tegenwoordig veelal enkel gedacht wordt als de biologische/fysieke, aardse realiteit. Al hebben velen geprobeerd deze evidentie te forceren – denken we maar aan al de

¹¹ *Synchroniciteit & desynchronisatie*: zie ook trefwoorden. Bij desynchronisatie is er een stoorzender aan het werk: een negatieve, vijandige, wantrouwige stemming op de achtergrond waardoor het zelfde niet meer vanzelfsprekend als hetzelfde begrepen wordt. Deze stoorzender zelf is er gekomen doordat een emotioneel item tussen beide mensen niet opgelost werd en is gaan 'kankeren' op de achtergrond. Of dit bewust of onbewust gebeurd is, is verder van niet veel tel. Wel moet het verstorenende element eerst opgeklaard worden tussen beide vooraleer er weer verstandhouding op spontane wijze mogelijk is. Vgl. de schade die door roddel aangericht kan worden tussen mensen. S.L.

NB De woorden harmonie en disharmonie en ook resonantie kunnen hier ook gebruikt worden, als men het woord harmonie opvat als energetische golfbeweging en straling. S.L.

monsterachtige ideologieën en zelfs religieuze stelsels ⁽¹²⁾ die we recent meegemaakt hebben en nog meemaken – mensen komen steeds weer terug tot een benadering van uit redelijkheid. Waaruit dan wetten en regels volgen als even zo vele min of meer fraaie kinderen van moraal en ethica (= filosofische formulering, maar nog geen wijsheid daarom).

Maar ontstaan moraal en ethica wel uit de redelijkheid? Zijn ze van oorsprong logisch en logisch verstaanbaar? Moeten ze dat zijn? Zijn het weliswaar waardeoordelen, maar nog steeds oordelen? En vooral, als de redelijkheid haar voeten niet meer terugvindt omdat ze de oorsprong van zichzelf niet meer kent of verstaat, wat dan? God, als de Schepper en Oorsprong van alles (theologie, ontologie) dus ook van moraal en ethica, of als ‘Centraal Bindend Principe’ (filosofie) werd dood verklaard of is verdeeld geraakt over vele nieuwe goden. Geld en macht zijn er een paar van. De mensheid die zijn plaatsvervanger wilde zijn is hopeloos in zichzelf verdeeld geraakt. Het is alsof het woord uit de Bijbel bewaarheid wordt: “Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden” ⁽¹³⁾. Wat nu?

Zou het kunnen dat zowel ethica als moraal hun ontstaan en oorsprong te danken hebben aan de emotionele mens en van de gevoelens die er uit gegroeid zijn? Dat emoties en gevoelens de voedsterouders zijn van ethica en moraal ⁽¹⁴⁾?

CORRECTIE van DE PADVINDER (16.01.2015).

DE PADVINDER: Maar er is meer. Kan het zijn dat de ethica, en de moraal als haar praktische toepassing in de concrete realiteit, ook en tevens van religieuze, geestelijke oorsprong en afkomst zijn? Is het mogelijk dat ze ook een Openbaringsgegeven kunnen zijn, dat niet zomaar in zijn omvang begrepen en omvat kan worden via flegmatisch beklimmen van de trap van de logica? Dan dient ethica aan de mens geopenbaard en toegelicht te worden door hen of Hem die het de mens geschonken hebben/heeft. Is het ook mogelijk dat ethica, naar analogie van de genetica in de biologie van het menselijke lichaam, aangeboren is en ingebouwd in de geestelijke structuur van het Wezen Mens, de eeuwige, onsterfelijke mens? Is de wezenlijke ‘eeuwige’ ethica niet inherent verbonden met de zielsvermogens van de mens als *de Wet*, die aan de existentiële mens verschijnt in zijn bewustzijn onder de gedaante van redelijke waardeoordelen en er een ‘huwelijk’ aangaat met de gevoelens en emoties die van biologische oorsprong zijn en daar wat ik zal noemen ‘het mentaal-

¹² *Religieuze stelsels*: a.u.b. denk hier niet aan de Islam. De Islam is, naast het Jodendom en het christendom, de derde waardige monotheïstische godsdienst die we kennen op aarde. De aberraties of duidelijke usurpatie ervan door ontaard en misdadig gebruik doen daar niets van af. S.L.

¹³ Zacharia 13:6-6 wijst op de eerste komst van Jezus Christus en Zijn dood aan het kruis. Zie ook Matheus 26:31-32 “En na de lofzang gezongen te hebben vertrokken zij naar de Olijfberg. Toen zei Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij aanstoot nemen in deze Nacht. Want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen der kudde zullen verstrooid worden”.S.L.

¹⁴ *Emoties en gevoelens*: Deze twee woorden worden soms in tegengestelde betekenis gebruikt, zodat wat ik hier emoties noem daar gevoelens heten en omgekeerd. Hier in dit werk gebruik ik het woord emotie/emoties om wat ‘en vrac’ als ‘bouffées’, vlagen uit de waarneming van sensaties en gewaarwordingen in het bewustzijn waargenomen wordt, aan te duiden. De oorsprong kan evengoed proprioceptief zijn als vegetatief of sensorisch door de zintuigen. Van uit die emoties ‘en vrac’ ontstaan dan - en dit gebeurt in een soort huwelijk van de emoties met de rede en de intelligentie en zelfs met de geestelijke inspiratie - de gevoelens, hogere en lagere, maar steeds meer en meer genuanceerd. S.L.

emotionele complex' vormen? Dit gebeurt dan tijdens het leven, naarmate de mens volwassen wordt, eerst door opvoeding en traditie en nadien door individuele gewetensvolle reflectie erover. En dat dit zelfs op eigen specifieke wijze kan gezegd worden voor de ethica die de mensengemeenschappen, volken, staten hanteren en toepassen voor zichzelf en voor anderen?

Waar ik eerst, zoals de meeste moderne Westerse mensen, de oorsprong en voedingsbodem van ethica en moraal enkel en alleen plaatste in de sfeer van de ons bekende emotionaliteit en de gevoelens die er uit groeien, waren dit allemaal vragen die tijdens het schrijven van dit werk één na één opdoken en de een na de ander geformuleerd werden door mijn informatiebronnen van uit de geesteswereld. Ze haalden mijn oorspronkelijk verhaal dus onderste boven en ik breng het dan ook – chronologisch – zie de data van elke paragraaf – zoals het gegroeid is. DE PADVINDER.

Dan hebben we des te meer alle reden om met aandacht en zorg te gaan kijken naar onze emotionaliteit en gevoelsmatige conceptie van onze wereld. Want onze emotionaliteit en gevoelens zijn voor de existerende mens op aarde ook de voedsterouders van onze religieuze oordelen (en vooroordelen...). En als onze emotionaliteit en gevoelswereld verstoord zijn of zware averij opgelopen hebben, dan komt niet alleen de eensgezindheid en synchroniciteit van de menselijke gemeenschappen in gevaar, maar evengoed de grondslag van de ethica (en van de moraal, als haar jongere zusje) in het individuele menselijke gemoed. Uitwendig geformuleerde regels en wetten, opgelegd of gewelddadig opgedrongen zelfs, zullen dit mankement van het inwendige bewuste leven van de mens niet vervangen of goed maken...

Even samenvatten:

- Ethica en moraal hebben hun oorsprong in onder meer de emotionaliteit en gevoelswereld van de biologische mens en vinden hun oorsprong of laatste grond niet in de rede of ontwikkeling van de verstandelijke vermogens.
- Zoals de genetica het biologische lichaam aangeboren is, zo is er de 'wezenlijke' ethica aangeboren in de zielsvermogens en in de geest aanwezig van het wezen mens, de eeuwige, onsterfelijke mens. Ze openbaart zich in de existentie door opvoeding en via de individuele gewetensvorming van mens en gemeenschap. Haar oorsprong en aard reikt verder dan de biologische mens of dan de logica kan verklaren en dient zelfs toegelicht te worden via Openbaring door hen of Hem die ze ingebracht heeft. Het brengt de mens er toe in bescheidenheid zich niet de kennis en wijsheid van de totale kosmos toe te wanen, maar bereid te zijn te luisteren naar hen die meer kennen en overzien dan de reikwijdte van menselijke rede of intelligentie dat kan.
- Op deze wijze beschouwd ontmoeten de ethica, gegeven van uit de zielsvermogens 'in de geest ervan', de gevoelens en emotionaliteit, gegeven van uit de biologische mens elkaar in de existentiële mens en gaan een huwelijk aan. Ze ontwikkelen daardoor een *historische dimensie* van de *ethica en moraal in de tijd*, zowel in de tijd van het individu als van de mensengemeenschappen (historische dimensie van de ethica en moraal).
- Ethica en moraal ontwikkelen zich wel door de redelijkheid tot wijsheid zelfs, door reflectie van emotionaliteit en gevoelens in het bewustzijn, net zoals de verstandelijke vermogens dit op hun eigen wijze doen.

- Emotionaliteit, gevoelens en verstandelijke vermogens ontmoeten elkaar in de reflectie van het bewustzijn en gaan een relatie aan met elkaar. Wat iets anders is dan door elkaar ontstaan te zijn.
- Zo kan het ook dat de gevoelens die uit de zielsvermogens ontstaan op hun beurt de gevoelens en emoties én de rede van de biologische mens ontmoeten tijdens zijn existentie en de mens daarbij de *conflictoplossende positie en rol* toebedeeld krijgt om 'hemel' en 'aarde' met elkaar te verzoenen en tot vruchtbare samenwerking te brengen... Voorwaar, zo hebben we het nog maar zelden horen formuleren!
- Als dan inderdaad de emotionaliteit en gevoelswereld van de mens momenteel meer en meer verstoord geraakt zijn, dan bestaat er niet alleen een bedreiging van de eensgezindheid van de mensheid (die gewoonlijk tot uiting gebracht wordt via grote groepering ervan in volken en naties), maar verliezen ook ethica en moraal hun vaste gronding die ze hadden in het menselijke gemoed ('het hart') van waaruit ze ageren en zich ontwikkelen tot in het gereflecteerde bewustzijn.

WETTIGING. En Het Zij Zo (zie voetnoot 1) erkent de wettigheid er van niet zonder er aan toe te voegen dat ook van uit de zielsvermogens gevoelens ontwikkelen en zich in de mens een plaats verwerven om gehoord te worden en dat deze ontmoeting van de zielsvermogens met de menselijke vermogens van uit zijn sterfelijkheid gegeven wordt als specifieke opdracht van elke concrete levende mens op aarde. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

3. Zoals hierboven door Het Zij Zo (1) bevestigd en gewettigd wordt ontwikkelen zich niet alleen gevoelens van uit de biologische emotionaliteit, maar ook van uit de zielsvermogens van de mens (de potenties van de ziel) waar ze "zich in de mens een plaats verwerven om gehoord te worden". De gevoelens van de ziel zullen evengoed een grond zijn van waaruit ethica en moraal ontwikkelen. De ontmoeting van beide stromingen realiseren, deze beleven en beamen zal de specifieke opdracht zijn van de concrete mens op aarde. Op een andere plaats en op het aangewezen moment zal ik het uitgebreid hebben over deze gevoelens van de ziel en over hun ontmoeting in de mens met de emoties en gevoelens die ontwikkelen van uit de biologische 'sterfelijkheid' die de mens ook is. Hier wens ik voorlopig alleen aan te geven dat elke schets van het ontstaan van moraal en ethica onvolledig is en zelfs totaal onvoldoende als ze geen rekening houdt met ook deze zielsgevoelens en dat deze gevoelens in de mens trouwens van een hogere ontwikkeling getuigen dan verklaarbaar of kan ontstaan zijn van uit een louter dierlijke natuur.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de onmiddellijke aanwezigheid van de zielsvermogens in de mens al van zijn geboorte af in interferentie treedt met de ontwikkeling van de emoties en gevoelens in hem/haar, zoals die voortspruiten en hun grond vinden in de biologische, zogenaamde 'sterfelijke' mens. (&) En Het Zij Zo!

Even samenvatten:

- Naast de emoties en gevoelens eigen aan de 'tijdelijke' of 'sterfelijke mens', om hem zo te noemen – de biologische actoren van de verstandelijke vermogens, emoties en gevoelens sterven immers met het lichaam van de mens mee af op zijn laatste dag – zijn er ook

gevoelens van de ziel die ontwikkelen van uit de zielsvermogens van de mens (van 'de eeuwige mens') (¹⁵).

- Op een andere plaats zal ik het hierover in een andere vormgeving hebben. Spreken hierover vraagt immers om bijzondere kennis en ervaring van uit omgang er mee én om een mandaat, zodat men er kan over spreken of schrijven zonder gevaar voor falsificaties. Ik zal hiervoor aangewezen zijn op mijn inspiratie en de informatie zoals die gegeven wordt van uit de bronnen uit de geesteswereld (¹⁶) en door hen zelf! Ik verwijs dan ook daarheen. Hier zal ik er slechts beknopt op in gaan.
- De gevoelens van de ziel zijn onmiddellijk van bij de geboorte in ontwikkeling en ontmoeten de emotionele mens zoals deze zich dan eveneens ontwikkelt van uit de biologische gegevens. De vrucht van deze ontmoeting vormt de gevoelswereld van de gehele mens.
- Ethica en moraal ontstaan als de vrucht van deze verenigde en door wederzijdse ontmoeting ontstane en gevormde gevoelswereld. Ze worden beiden in de reflectie van het bewustzijn volwassen, door confrontatie met de redelijkheid. Ze vinden tenslotte "in de geest ervan" hun pendant van elkaar in de expressie van termen die de geest eigen zijn.
- We zullen dit alles nader toelichten in de hoofdstukken die volgen. De formulering gebeurt in "open source", d.w.z. dat iedereen die een vruchtbare bijdrage kan leveren uitgenodigd wordt tot medewerking en dialoog.

WETTING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze voorstelling van het ontstaan en ontwikkelen van ethica en moraal van uit de gevoelswereld van de gehele mens volkomen terecht is en kan aangetoond worden aan elke mens die in staat kan worden geacht zijn innerlijke wereld in beschouwing te nemen en de werking ervan te overwegen in alle objectiviteit en gelijkmoedigheid zoals die vereist zijn bij elke vorm van oprecht wetenschappelijk onderzoek en vorsen. (&) En Het Zij Zo!

4. We zullen – chronologisch, want het is van belang de data goed op te volgen bij de lezing - deze gedachtegang volgen en overwegen. In het eerste boek wordt ethica en moraal in zijn algemeenheden besproken, terwijl in een tweede boek, de ethica in de praktijk gebracht wordt, in een individuele confrontatie die elke lezer, net zoals ik, de auteur, in en voor zichzelf kan meemaken als hij of zij dit ziet zitten...

¹⁵ *Tijdelijke en eeuwige mens*: vergelijk met het gebruik van deze termen bij Søren Kierkegaard. De termen tijdelijke en eeuwige mens zijn inadequaet voor wat ze moeten betekenen. Beter is het te spreken over sterfelijke en onsterfelijke mens. De 'eeuwige' mens was er ooit nog niet, want hij is ooit geschapen. Hij kent dus wel tijd. En enkele 'eeuwen' van leven is ook niet zo veel... Evenzo goed waar is dat de tijdelijke mens, door zijn existentie op aarde een waarde toevoegt aan de onsterfelijke geschapen (ziels) mens die hij/zij ook is. Of dit telkens en telkens weer in opeenvolgende incarnaties gebeurt (Hindoeïsme, Boeddhisme) of eenmalig in een alles of niets existentie op aarde (christendom, Jodendom, Islam), is een belangrijke vraag die, filosofisch en wetenschappelijk, niet zo eenvoudig op te lossen is... S.L.

¹⁶ *Zielsvermogens, zielsgevoelens en de wil er aan verbonden*: zie Deel B Eerste Hoofdstuk van dit Boek Een, waarin Dymphna zichzelf voorstelt als "boodschapper én boodschap tegelijk" van één van de zielsgevoelens: De zielsgevoelens en Dymphna als de heraut ervan. S.L.

5. De overgang is een moeilijke, maar boeiende confrontatie van het Zelf met zichzelf die in Deel C van Boek Een besproken wordt en eveneens overgenomen wordt in Deel A van Boek twee, onder de titel van 'Op het Spoor van de oerzondetoestand' . Er zal de nodige 'begeleiding' gegeven worden om op dit cruciale moment de weg niet te verliezen... Daarna volgt in zeer gevarieerde vorm en formulering de ethica in de praktijk of de concrete toepassing ervan in de voltooiing van de Verlossing, de redding van de ziel van de mens, de heling van de geschonden lichamen van de mens.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de concrete toepassing van de ethica in de moraal de mens de gelegenheid geeft om de algemene voorwaarden ervan, gegeven in de Wet Zelf en de Wet van Mozes en van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst, te leren kennen en ervaren en dat deze confrontatie tevens en tegelijk helend en genezend is voor de ziel, geest en lichamen van de auteur en lezers van dit werk. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

ALGEMENE INLEIDING

MIJN VRAAG

29.03.2009

Aan mijn informatiebronnen van de geesteswereld, mij gekend als “Mijn Bronnen Verenigd” ⁽¹⁾, vraag ik hulp, bijstand en bescherming, inzicht en informatie bij het schrijven/optekenen van dit werk over Ethica en moraal als Forum van Ontmoeting.

Wat en hoe kunnen ethica en moraal bijdragen tot ons leven en werk, in het bijzonder tot ons spiritueel werk van heling? Kan de ethica en moraal een veld van samenwerking zijn en een forum van ontmoeting? Kunnen ze ons helpen elkaar te vinden en beter te verstaan in onze benadering en werkwijze en omgang met elkaar?

Ik wens dit te mogen doen in “Open Source” ⁽²⁾ met bijdragen van alle informatiebronnen die eerlijk en oprecht willen helpen. Ik vraag uw actieve medewerking en hulp en bescherming bij het op schrift stellen van deze toch wel moeilijke en delicate opdracht die ik me stel.

¹ *Informatiebronnen van uit de geesteswereld*, door wiens inspiratie en samenwerking dit werk geschreven werd. Het zijn mediale bronnen van informatie uit de geesteswereld, mij bekend onder de groepsnaam van “*Uw Bronnen Verenigd*”. Deze bronnen uit de geesteswereld, sommigen althans, ken ik al meer dan dertig jaar. Een dergelijke bron treedt altijd op onder zijn of haar naam, als haar identiteit gegeven. Het zijn David en Geborah, Vif Piscoul en Paracelsus, Paracelsus Zelf, de Heilige Theresia van Lisieux, en U Zelf d.i. Mij Zelf ‘in de geest ervan’, als bron genomen. Nog andere bronnen zullen in dit werk optreden en zich op dat moment ook identificeren. Mede daarbij, maar in een afzonderlijke positie en met een specifiek mandaat staat de Heilige Michaël, aartsengel die me toegezonden werd, “hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon”. Daarnaast en er aan verbonden staan de bronnen van Het Zij Zo of *Bronnen van de goddelijke Wil*, die alle gegeven informatie wettigen. Deze wettiging door Het Zij Zo is strikt vereist vooraleer de informatie kan en mag gepubliceerd worden. Meer uitgebreide uitleg vindt u in de bijlagen van dit werk. U vindt ook nog uitleg en welbepaald een lijst van trefwoorden en hun definities zoals ze door “Onze Bronnen Verenigd” gebruikt en verstaan worden, op de website en op een weblog:

- www.samlanduyt.be
- <http://trefwoordenspirituelewoordenlijst.blogspot.com>
- Verklarende spirituele Woordenlijst (2019 – in voorbereiding)

(S.L. 2015).

² *Informatie in “Open Source”*: hiermee bedoel ik dat deze informatie afkomstig is van mij persoonlijk, Sam Landuyt (S.L.), van “mij Zelf” als spirituele bron (U Zelf) en van verscheidene andere informatiebronnen uit de geesteswereld, gebracht in openheid en overleg met elkaar. In het bijzonder zijn dit degene die zich tot mij richten als “Uw Bronnen Verenigd” en waarin ik als ‘U Zelf’ aangesproken word en deelneem. Achteraf geeft de bron van Het Zij Zo zijn wettiging van het geheel (of weigert die!...) met eventuele toevoeging van correcties of nadere aanwijzingen van de betekenis enz. Als teksten door mijn informatiebronnen uit de geesteswereld

ANTWOORD & WETTIGING. En Het Zij Zo (zie voetnoot 1) erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u, in deze vorm gesteld, de mogelijkheden van iedere deelnemer ervan optimaliseert door onze medewerking te vragen en voor elke deelnemer afzonderlijk te garanderen. (&) En Het Zij Zo!

AUTEURS EN AUTORISATIE

19.01.2015.

(S.L. met de medewerking van De Padvinder ⁽³⁾). Dit werk ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING, waarvan u hier het Eerste Boek leest, is veel omvangrijker geworden dan ik ooit had kunnen vermoeden. Het heeft ook, zoals goede wijn, jaren liggen rijpen (2009 – 2015) en is nadien in 2015 - 2016 herlezen, gecorrigeerd en aangevuld door wie u zult leren kennen als DE PADVINDER (2015). Het is het pseudoniem van mezelf, elders genoemd als S.L.. Waarom dit verschil? Omdat DE PADVINDER, net zoals het overgrote deel van dit werk geschreven is door medeauteurs van IK, SAM LANDUYT (S.L.) bij leven en welzijn psychiater en psychotherapeut van 1968 tot en met 2014. Meer bepaald is VIF PISCOUL de medeauteur, medeschrijver als/van DE PADVINDER. Vif Piscoul is een entiteit/identiteit van 'hierboven', zoals een collega psychiater mijn 'connecties in de geesteswereld' recent benoemde. Vif Piscoul is mijn beste vriend sinds meer dan dertig jaar ⁽⁴⁾. Ongehoord sympathieke, bijdehandse, behulpzame, trouwe en wijze humorist "maar altijd ernstig" zoals hij het zo dikwijls herhaalt. Samen uit, samen thuis ⁽⁵⁾.

integraal onder hun inspiratie geschreven worden is er een strikte, vooraf bepaalde wijze van contact nemen met deze bronnen en van optekenen van de informatie vereist en is er telkens ook achteraf een wettiging van Het Zij Zo nodig. Een eerste voorbeeld van een dergelijke door Het Zij Zo gewettigde tekst vindt u onder de hierboven gestelde vraag als het antwoord er op van Het Zij Zo. N.B. Ik sluit samenwerking met ook andere, levende 'aardelingen' niet uit! En kritische vragen zijn nu al heel welkom. S.L.

DE PADVINDER voegt er nog aan toe: door het in "Open Source" behandelen van dit onderwerp worden de voorwaarden geschapen waarin nog andere dan 'uw bronnen verenigd' zich kunnen manifesteren in dit werk van Ethica en Moraal. Dit gebeurt evenwel nog steeds onder de uitdrukkelijke bescherming van dit woord door de Heilige Michaël, aartsengel en door David en Geborah, hierin bijgestaan door de Heilige Theresia van Lisieux. Dit zal toelaten om op veilige en voor de waarheid en volledigheid van de informatie voldoende voorwaarden, uw en onze zoektocht te verrichten doorheen de gebieden van de geest die voor u bereikbaar zijn, met name vooral de gebieden van *het Zelf zelf*. Hier zult u de boodschap én de boodschapper zijn, tevens en tegelijk. DE PADVINDER (2015).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, door het openen en open stellen van de informatie voor alle verwante en oprecht gestemde bronnen, u de boodschapper én de boodschap zelf zult worden van wat we verstaan onder de confrontatie met de ogenschijnlijke waarheid van de bronnen van het Zelf zelf, zonder hierbij van de Rechte Weg van David afgeleid te zullen worden. (&) En Het Zij Zo!

³ DE PADVINDER: pseudoniem van "*mijzelf en Vif Piscoul in samenspraak*". Zie verder in deze paragraaf en in de Algemene Inleiding onder DE PADVINDER. S.L.

⁴ *Vif Piscoul*: zie bijlage 1. over taak en opdracht van Vif Piscoul zoals hij ze formuleerde in een informatie van mijn mediaal schrift van 1996. S.L.

⁵ *Entiteit, identiteit* (identiteit = entiteit met een naam) uit de geesteswereld: ik hoor mijn collega's psychiaters ze al direct benoemen en plaatsen in hun tempel van de diagnostiek als "deelpersoonlijkheden van de multiple personality disorder". Oei, oei, nog geen kleine pathologie zeg! Wel, als het gaat om deelpersoonlijkheden of dubbele persoonlijkheden van het ego - het bestaansik - dan hebben ze gelijk. Maar als het gaat – zoals hier - om deelpersoonlijkheden van het *Zelf* dan hebben ze ongelijk. Dit gebied van de geest en de wezenlijke mens is hen echter meestal onbekend. Ze hebben zichzelf ontzegd op dat extra-fysieke territorium exploratie te gaan doen.

Ik leerde VIF PISCOUL kennen in 1983, samen met DAVID, een tweede bron van hoog niveau van de INFORMATIEBRONNEN UIT DE GEESTESWERELD, die zich “UW BRONNEN VERENIGD” noemen en deels afkomstig zijn of relaties hebben met wie zich DE HIËRARCHIEËN noemen (⁶). Vif behoort tot de zogenaamde “middenbronnen”, David daarentegen behoort tot de “hogere bronnen”. (Over de ‘lagere bronnen’, zullen we het op een andere plaats hebben. Ze horen er ook bij). Om alle misverstand te vermijden: David is niet koning David, maar “een vergelijkbaar iemand”. Het verschil tussen lagere, bronnen, middenbronnen en hogere bronnen is het betrekken van het mentaal-emotioneel complex (mentale vermogens, gevoelens en emoties) in de informatie van de lagere en middenbronnen, terwijl de hoogste bronnen zuiver en puur geestelijk spreken, zonder implicatie van emoties en gevoelens. En hun woord wordt werkelijkheid en ook datgene wat Vif Piscoul belooft te zullen doen, doet hij en “hij doet nooit half werk”, zegt hij zelf – zie bijlage 1 van de Algemene Inleiding (1996).

Ik ben dus, zullen degenen zeggen die enigszins bekend zijn met de wereld en terminologie van de spiritualiteit – spiritualiteit: een “in the fashion” woord voor paranormaliteit/spiritisme - een medium sinds 1982: helderhorend in gesproken en geschreven woord/mediale informatie. Ook wel helderziende, zij het minder ontwikkeld. En helderwetend in mijn intuïtieve vermogens. Mijn mediale informatie is vooral gehoorde en opgetekende informatie.

Ik aanhoor die informatie, uitgesproken door mijn gewone denkstem en ik hoor die woord voor woord, of per twee woorden of ten hoogste per drie woorden na elkaar. Terwijl ik die woorden opschrijf hoor ik de volgende één, twee of drie woorden.. De punten en komma’s zet ik achteraf bij. Tegenwoordig ‘zie’ ik ze eerder, zo ook de onderlijnde woorden of woorden met hoofdletter. Het is mijn gewone denkstem die de tekst uitspreekt, dicteert, dit terwijl mijn gewoon denken ter zijde staat toe te kijken en pas achteraf de kans krijgt om de gegeven tekst te lezen en te beoordelen. Het komt er immers op aan de gegeven informatie niet, nooit te censureren en ze integraal toe te laten. Tja, vreemde zaken, voor wie dit niet kent. Het lijkt een beetje op de rol van de tolk die vertaalt, terwijl hij of zij ondertussen de volgende zin van de spreker aanhoort.

Ik ben bovendien *een christen*, van Rooms-katholieke origine en belijdenis. Gevaar van fundamentalisme zat er bij mij niet in, want ik... ben ook homo (en gehuwde homo sinds 2003) en het is nu pas sinds één jaar dat ik een R.K. bisschop of paus zonder denigratie of veroordeling heb horen spreken over homo- of bisexualiteit. Maar ik noem mezelf in volle overtuiging een gelovige volgeling van Jezus Christus en het is in gehoorzaamheid en genegenheid voor Hem en Zijn en ook onze en uw hemelse Vader dat ik alle, maar dan ook al mijn activiteiten als medium en therapeut en heler uitoefen. Ik mag zelfs nu zeggen dat dit zelfde geldt voor... alle activiteiten van mijn leven. Zo goed mogelijk. Ik geniet van Zijn bescherming en mag me gelukkig prijzen te mogen leven in wat Hij noemt “Een Omgeving van Genade”. Zodoende betracht ik deze spirituele begaafdheid én Gave tevens en tegelijk, in competente dienstbaarheid te gebruiken waar ik kan of mag (mandaat!). Competent dienstbaar zijn is wat de Heer Jezus ons geleerd heeft in de voetwassing op Witte Donderdag en vervangt in christelijke zin de relatie van macht en overmacht die zo overdadig menselijke relaties beheerst.

Ik haal er Wittgenstein bij die zegt: wat men niet kent, daarover moet men zwijgen. En ik zeg erbij: en wees nieuwsgierig genoeg om trachten te weten te komen wat het dan wel zijn... S.L. (2015).

⁶ *Hiërarchieën*: vergelijk hiervoor de indeling in drie klassen van telkens drie niveaus van geestelijke ontwikkeling in de classificatie van de Hiërarchieën van de engelen: zie bijlage 2. S.L.

Naast David en Vif Piscoul is er GEBORAH, mijn eigen hoogste bron, die meestal optreedt en werkzaam is bij mij 'in samenspraak met David' en wellicht dus ook van het zelfde niveau is als David. Zij is degene die de laatste jaren mijn informatie in het schrift verzorgt: de wijze waarop ik gewoonlijk spirituele informatie ontvang én er ook de wettiging van verkrijg/ zie verder: de rol van HET ZIJ ZO.

Later kwam ook PARACELSUS en PARACELSUS ZELF de groep vervoegen en ze treden op als helper en mentor bij de heling en als astrale geneesheren en therapeuten. Ik bespaar u hier het verschil uit te leggen van het woord 'Zelf' achter de naam van Paracelsus. U zult het allemaal beter leren kennen tijdens het lezen van dit werk en ook wat de relatie betreft met mij, MIJ ZELF, aangesproken door hen als U ZELF.

In Het Zelf zal zich ook JOHANNES DE STOUTMOEDIGE identificeren, als naam van de identiteit van 'U Zelf' zoals ze staat tegenover 'De Wet van U Zelf'. Vrij vertaald is dat: JAN ZONDER VREES... Hij zal zijn identiteit, plaats en functie uitvoerig beschrijven in dit werk.

Dit zal ook gebeuren door DYMPHNA, de naam van "mijn zielsvermogens en de wil er aan verbonden". Ook zij zal zich aan u voorstellen.

Enkele jaren geleden nog maar kwamen er twee belangrijke nieuwe identiteiten onze groep vervoegen. De eerste was de HEILIGE THERESIA VAN LISIEUX, voor wie ik altijd een boontje gehad heb. Ze heeft zich geprofileerd als een zeer competente psychotherapeute die mensen leert spreken en luisteren, zodat ze elkaar verstaan... Zij heeft één voet op de aarde en één voet in de hemelse sferen, zegt ze. Een ferme dame, als u het mij vraagt.

En dan is er sinds enkele jaren ook "tegenwoordig en aanwezig": de HEILIGE MICHAËL, AARTSENGEL, "hiertoe aangespoord en gemandateerd door JEZUS CHRISTUS IN PERSOON", om MIJ EN AL DE MIJNEN te beschermen en te helpen en bij te staan. Hij staat apart van 'MIJN BRONNEN VERENIGD', maar is daarom niet minder betrokken of werkzaam.

Ziezo dat is de presentatie van alle auteurs, die tegelijk de actoren, acteurs zijn van dit werk.

Er is tenslotte HET ZIJ ZO, de naam van DE BRONNEN VAN DE GODDELIJKE WIL die alle informatie wettigen en zonder wiens wettiging geen informatie door mij vrij gegeven mag worden. Wat dan ook niet gebeurt. Ook deze bronnen staan apart van de specifieke bronnen van de geesteswereld, want zij behoren – zoals hun naam aanduidt – tot *de wereld van de Wil* die haar eigen vermogens en informatie heeft en hier, wat Het Zij Zo betreft, welbepaald behoren tot de Bronnen van de goddelijke Wil. "*Liever geen informatie dan foute informatie*", is hun devies en ze zijn er om de informatie van uit de geesteswereld te wettigen, d.i. ze slechts vrij te geven als ze conform is aan wat we zullen leren kennen als DE WET en DE WET VAN U ZELF, in iedere mens aangelegd "in de geest ervan" van het Wezen Mens. Net zoals de genetica in de biologie wetmatig en richtingbepalend is voor de existentie zo is in ons DE WET en de WET van U ZELF. En denk dan maar aan wat de WET VAN MOZES was voor de mens Mozes en aan DE TIEN GEBODEN) bepalend gevestigd in het WEZEN MENS, de eeuwige mens die we elk ook zijn (⁷).

⁷ *Het Wezen Mens*: ik ben een fan van de filosoof en ernstige christen *Søren Kierkegaard*. Veel van zijn begrippen zijn nauw verwant aan mijn filosofische begrippen. Ik voel me ook verwant met hem als christen. Een beetje

Piep! En hier is ook nog mijn BEWAARENGEL of ENGELBEWAARDER die Vif onlangs voorgesteld heeft aan mij en een vlugge rakker van een geest blijkt te zijn die allerlei klusjes opknapt voor Vif. Zij heet SELVIA.

En nog dit: iedere mens heeft ook – organisch bepaald, voor wat de geest betreft - een controlegeest, zo heeft men mij geleerd. Deze controlegeest controleert voor de hem toegewezen existierende mens alle informatie van geestelijke aard of die wel doenbaar, hapbaar en onschadelijk is voor deze welbepaalde mens. Maar over hem of haar heb ik geen verdere kennis of informatie. Wie weet komen we dat toch nog te weten in de loop van dit werk.

Zijn er ook *verdachte of regelrecht verkeerde informatiebronnen* in de geesteswereld? Jawel, inderdaad en dat is een heel verhaal, waarover later meer. We noemen die bronnen de ‘bronnen van terzijde’ of ‘ongenode gasten’ en dat is nog vriendelijk gezegd. Bepaalde bronnen van uit de astrale wereld behoren tot een groep die zich ‘*De Heerschappij*’ noemt en in een bittere strijd verwickeld is met De (overige) Hiërarchieën. De Heerschappij lijkt gewelddadigheid en macht/overmacht, ook staatsmacht, te integreren in haar doen en laten. Er zijn ook bronnen die afkomstig zijn van de subterrane sferen (onderwereld) van de Aarde en van Mars, de tellurische (aardse) sferen en de laag-astrale sferen. Dit zijn sferen waar de geest (zielen?) van de afgestorven dieren en planten ‘overleven’ en verder evolueren tussen twee incarnaties in. In die sferen verblijven ook vele overleden mensen in hun mentaal-emotioneel complex “in de geest ervan”. Het is daar zeker niet altijd ongevaarlijk om te vertoeven of te reizen zonder gids of bijzondere bescherming.

Bepaalde van die menselijke geestelijke bronnen zoeken contact met de aardebewoners en vice versa. Bepaalde lagere entiteiten of menselijke ‘fantomen’ of ‘umbrae’ proberen zich te vestigen bij geschikte, kwetsbare mensen. Het lijkt wel een soort van kolonisatie. Dit is o.m. werk van de zogenaamde ‘*elementalen*’/’*elementairen*’. Niet zij, maar hun ‘meester’ die hen gezonden heeft, beheert hun gedrag. Niet bijster gemakkelijk om deze ‘*bezetters*’ – wat iets anders is dan duivels of demonen, die eerder veroorzaken wat we *bezetenheid* noemen - terug te sturen. Het is een wereld van soms onnatuurlijke of tegennatuurlijke acties en processen (magie bv) en het is niet aan te raden zich daarin te wagen ... Magie, animisme, voodoo - althans de kwalijke vormen ervan - en nog andere dergelijke disciplines van de spiritualiteit behoren daartoe.

Soms worden ook echte ‘aanrandingen’ geprobeerd van geestesbronnen van uit andere, levende mensen. Of van groepen van mensen. Men noemt dit “intrusies” van de menselijke geest of van het mentaal-emotioneel complex. Het gaat dan niet alleen om verschijnselen van dubieuze psychopathologie, maar soms ook om regelrecht misbruik en misdaad tegen de menselijkheid... Dit terloops gezegd. We gaan er hier niet verder op in.

Het is dan ook maar normaal en zeer nodig dat wie zich bezig houdt met contact met de geesteswereld kan beschikken over en mag rekenen op afdoende bescherming van de integriteit en het welzijn van zichzelf én van “al de zijnen”, zoals we dat dan noemen...

minder als mens. Al zou ik wel in de haven van het Kopenhagen van tijd tot tijd een pint gedronken hebben samen met hem... S.L.

Tenslotte, als ik in eigen naam spreek of schrijf, d.i. van uit mijn bestaansik (existentie) met alles er op en er aan, dan teken ik dat met mijn initialen van de persoon die ik welbepaald ben in dit leven:

S.L. voor SAM LANDUYT.

À propos: jullie merken misschien dat ik een aanhanger ben van de 'reïncarnatieleer'. Jawel en toch ben ik een christen en een heel overtuigde nog wel. Ik heb het al uitgelegd in wat op het internet staat als mijn website: www.samlanduyt.be

En daarmee moeten jullie, beste lezers, het voorlopig stellen...

Met een flinke theatrale buiging, scoutshoed in de hand, van Vif Piscoul er bij. Presentatie gedaan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gewelddadige ingrepen die men tracht te bewerken op het schrijven van dit werk volkomen terecht en ter zake zijn voor wat hun nefaste invloed betreft, maar volkomen te niet gedaan worden door U Zelf krachtens de vermogens en het mandaat u hiertoe gegeven door en in JEZUS CHRISTUS, die samen met uw en onze Vader in de Hemel leeft en heerst in de Heilige Geest ervan van beiden. Amen. (&) En Het Zij Zo!

DE PADVINDER (2015)

(update 12.01.2015)

Onder het *pseudoniem* van 'De Padvinder'- een wat ouderwets woord voor boyscout - heb ik in 2015 in de voetnoten alle bijkomende uitleg bijeengebracht die ik nodig vond toen ik de tekst doornam ter correctie. Het zijn toelichtingen die, na nog eens vijf jaar omgang met de informatiebronnen, me passend leken om de lezer de weg te wijzen, kwestie van verstaanbaarheid van de tekst. Ik ben me immers zeer bewust van de bijzondere positie die ik inneem in dit werk en van de wel zeer unieke weergave van de spirituele werkelijkheid zoals ik ze heb leren kennen door "mijn bronnen verenigd". Het volstaat bvb om de tekst van de aanvang, Boek Eén, Deel A, Eerste Hoofdstuk te vergelijken met Boek Twee, Deel A, Eerste Hoofdstuk, om de afgelegde weg in te schatten. *De Padvinder* zal jullie helpen.

Vif Piscoul heeft toen mede snel zijn scoutsuniform aangetrokken en zal me dus, op zijn eigen wijze, bijstaan bij de redactie van die voetnoten. (S.L. 12.01.2015).

PROBLEEMSTELLING

29.03.2009

1. Het fenomeen van de Toren van Babel, De *Babelse Spraakverwarring* ⁽⁸⁾ genoemd, heeft zich blijkbaar vermenigvuldigd van even zo vele talen als er volken zijn tot even zo vele 'talen' en interpretaties van woorden als er mensen rondlopen op aarde. Niemand verstaat nog iemand zo maar. Bij de minste discussie of zelfs in een vreedzaam gesprek wordt men herhaaldelijk gevraagd zichzelf te verduidelijken en zijn de misverstanden troef. Dit kan geen toeval zijn. Het gaat niet zo direct om de woorden of zinnen zelf of om de gebruikte taal of de talenkennis, ook niet om de gestandaardiseerde, encyclopedische betekenis van woorden en zinnen in de talen, het gaat om datgene waardoor woorden en zinnen gedragen zijn als ze tussen mensen gebruikt worden en dat zijn passies, emoties en gevoelens. Het loopt blijkbaar grondig fout met de spontane synchronisatie ⁽⁹⁾ van de emoties en gevoelens tussen mensen onderling en dus ook met datgene wat er door gedragen of overgebracht wordt: de betekenis van woorden en bedoelingen (intenties). We hebben het over het emotionele bewustzijn als zodanig en in zijn geheel: de bewuste en onbewuste, expliciete en impliciete emoties en over de gevoelens. Emoties, gebracht als 'brute' emotionaliteit ('en vrac') maar evengoed de verfijnde gevoelens die er uit gevormd worden in en door de reflectie van het bewustzijn en verder nog al deze hun nuances en kleurschakeringen.

Even samenvatten:

- De spraakverwarring tussen mensen onderling neemt stilaan epidemische vormen aan. Mensen verstaan elkaar minder en minder spontaan.
- De spontane synchroniciteit ('eensgezindheid') tussen de mensen onderling, die nodig is om woordelijke en redelijke communicatie vlot te laten verlopen of zelfs nog maar mogelijk te maken, loopt blijkbaar hoe langer hoe meer fout, ook tussen de individuen onderling. Er is meer en meer desynchronisatie en fragmentatie. Afscheiding op afscheiding volgt.
- Deze nieuwe Bijbelse spraakverwarring is niet het gevolg van onvoldoende talenkennis of gebrek aan verstandelijke vermogens als zodanig.
- Ze is het gevolg van de verstoring van de drager van onze gedachten en redeneringen. Datgene namelijk dat onze gedachten, woorden, redeneringen als drager nodig hebben om van de ene mens tot de andere te geraken en daar onmiddellijk verstaan te worden zoals ze bedoeld waren. Deze drager die de betekenis verstaanbaar maakt is van emotionele en gevoelsmatige aard. Onder meer het karakter en de persoonlijkheid, de deugden en ondeugden bepalen er de vlotte werking en efficiëntie van.

⁸ De toren van Babel, *Babelse spraakverwarring*: Genesis (hoofdstuk 11, vers 1-9). Zie ook: Jo Deferme: Herfsttij van het postmodernisme? Over Babelse spraakverwarring en intellectueel bedrog. Zoek de link op internet. S.L.

⁹ *Synchronisatie*: lees gelijktijdigheid, maar ook sympathie, empathie en telepathie waardoor deze ontstaat. S.L.

- Spreker en aangesprokene (zender en ontvanger van de boodschap) kunnen de betekenis (boodschap) van het gebruikte teken (symbool) maar verstaan als er inleving is in elkaar. Dat veronderstelt dat beiden op vreedzame wijze in hetzelfde element van emotionele en gevoelsmatige aard verkeren en er door gedragen worden in synchroniciteit/sympathie/empathie (¹⁰). We zullen deze vaststellingen die hier tot stellingen verheven worden – want voorlopig zijn ze niet meer dan dat - vanzelfsprekend verder moeten verduidelijken. Maar eerst en vooral zullen we de ware aard, de wezenlijke natuur van emoties en gevoelens en hun dienstbaarheid aan de mens klaar en helder moeten trachten duidelijk te maken.
- 2. Men is in het Westen gewend om *ethica en moraal* te definiëren, te benaderen, te evalueren vanuit de rede en redelijkheid. Ethica en moraal worden als *begrippen* behandeld. Ethica en moraal moeten zodoende bij voorkeur ‘logisch’ gegrond zijn en niet willekeurig opgelegd. Of ze moeten volgen uit, aansluiten bij de ‘natuur van de dingen’ (premissen), waarbij de natuur van de dingen tegenwoordig veelal enkel gedacht wordt als de biologische/fysieke, aardse realiteit. Al hebben velen geprobeerd deze evidentie te forceren – denken we maar aan al de monsterachtige ideologieën en zelfs religieuze stelsels (¹¹) die we recent meegemaakt hebben en nog meemaken – mensen komen steeds weer terug tot een benadering van uit redelijkheid. Waaruit dan wetten en regels volgen als even zo vele min of meer fraaie kinderen van moraal en ethica (= filosofische formulering, maar nog geen wijsheid daarom).

Maar ontstaan moraal en ethica wel uit de redelijkheid? Zijn ze van oorsprong logisch en logisch verstaanbaar? Moeten ze dat zijn? Zijn het weliswaar waardeoordelen, maar nog steeds oordelen? En vooral, als de redelijkheid haar voeten niet meer terugvindt omdat ze de oorsprong van zichzelf niet meer kent of verstaat, wat dan? God, als de Schepper en Oorsprong van alles (theologie, ontologie) dus ook van moraal en ethica, of als ‘Centraal Bindend Principe’ (filosofie) werd dood verklaard of is verdeeld geraakt over vele nieuwe goden. Geld en macht zijn er een paar van. De mensheid die zijn plaatsvervanger wilde zijn is hopeloos in zichzelf verdeeld geraakt. Het is alsof het woord uit de Bijbel bewaarheid wordt: “Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden” (¹²). Wat nu?

¹⁰ *Synchroniciteit & desynchronisatie*: zie ook trefwoorden. Bij desynchronisatie is er een stoorzender aan het werk: een negatieve, vijandige, wantrouwige stemming op de achtergrond waardoor het zelfde niet meer vanzelfsprekend als hetzelfde begrepen wordt. Deze stoorzender zelf is er gekomen doordat een emotioneel item tussen beide mensen niet opgelost werd en is gaan ‘kankeren’ op de achtergrond. Of dit bewust of onbewust gebeurd is, is verder van niet veel tel. Wel moet het verstorende element eerst opgeklaard worden tussen beide vooraleer er weer verstandhouding op spontane wijze mogelijk is. Vgl. de schade die door roddel aangericht kan worden tussen mensen. S.L.

NB De woorden harmonie en disharmonie en ook resonantie kunnen hier ook gebruikt worden, als men het woord harmonie opvat als energetische golfbeweging en straling. S.L.

¹¹ *Religieuze stelsels*: a.u.b. denk hier niet aan de Islam. De Islam is, naast het Jodendom en het christendom, de derde waardige monotheïstische godsdienst die we kennen op aarde. De aberraties of duidelijke usurpatie ervan door ontaard en misdadig gebruik doen daar niets van af. S.L.

¹² Zacharia 13:6-6 wijst op de eerste komst van Jezus Christus en Zijn dood aan het kruis. Zie ook Matheus 26:31-32 “En na de lofzang gezongen te hebben vertrokken zij naar de Olijfberg. Toen zei Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij aanstoot nemen in deze Nacht. Want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen der kudde zullen verstrooid worden” .S.L.

Zou het kunnen dat zowel ethica als moraal hun ontstaan en oorsprong te danken hebben aan de emotionele mens en van de gevoelens die er uit gegroeid zijn? Dat emoties en gevoelens de voedsterouders zijn van ethica en moraal (¹³)?

CORRECTIE VAN DE PADVINDER

(16.01.2015).

DE PADVINDER: Maar er is meer. Kan het zijn dat de ethica, en de moraal als haar praktische toepassing in de concrete realiteit, ook en tevens van religieuze, geestelijke oorsprong en afkomst zijn? Is het mogelijk dat ze ook een Openbaringsgegeven kunnen zijn, dat niet zomaar in zijn omvang begrepen en omvat kan worden via flegmatisch beklimmen van de trap van de logica? Dan dient ethica aan de mens geopenbaard en toegelicht te worden door hen of Hem die het de mens geschonken hebben/heeft. Is het ook mogelijk dat ethica, naar analogie van de genetica in de biologie van het menselijke lichaam, aangeboren is en ingebouwd in de geestelijke structuur van het Wezen Mens, de eeuwige, onsterfelijke mens? Is de wezenlijke 'eeuwige' ethica niet inherent verbonden met de zielsvermogens van de mens als *de Wet*, die aan de existentiële mens verschijnt in zijn bewustzijn onder de gedaante van redelijke waardeoordelen en er een 'huwelijk' aangaat met de gevoelens en emoties die van biologische oorsprong zijn en daar wat ik zal noemen 'het mentaal-emotionele complex' vormen? Dit gebeurt dan tijdens het leven, naarmate de mens volwassen wordt, eerst door opvoeding en traditie en nadien door individuele gewetensvolle reflectie erover. En dat dit zelfs op eigen specifieke wijze kan gezegd worden voor de ethica die de mensengemeenschappen, volken, staten hanteren en toepassen voor zichzelf en voor anderen?

Waar ik eerst, zoals de meeste moderne Westerse mensen, de oorsprong en voedingsbodem van ethica en moraal enkel en alleen plaatste in de sfeer van de ons bekende emotionaliteit en de gevoelens die er uit groeien, waren dit allemaal vragen die tijdens het schrijven van dit werk één na één opdoken en de een na de ander geformuleerd werden door mijn informatiebronnen van uit de geesteswereld. Ze haalden mijn oorspronkelijk verhaal dus onderste boven en ik breng het dan ook – chronologisch – zie de data van elke paragraaf – zoals het gegroeid is. DE PADVINDER.

Dan hebben we des te meer alle reden om met aandacht en zorg te gaan kijken naar onze emotionaliteit en gevoelsmatige conceptie van onze wereld. Want onze emotionaliteit en gevoelens zijn voor de existerende mens op aarde ook de voedsterouders van onze religieuze oordelen (en vooroordelen...). En als onze emotionaliteit en gevoelswereld verstoord zijn of

¹³ *Emoties en gevoelens*: Deze twee woorden worden soms in tegengestelde betekenis gebruikt, zodat wat ik hier emoties noem daar gevoelens heten en omgekeerd. Hier in dit werk gebruik ik het woord emotie/emoties om wat 'en vrac' als 'bouffées', vlagen uit de waarneming van sensaties en gewaarwordingen in het bewustzijn waargenomen wordt, aan te duiden. De oorsprong kan evengoed proprioceptief zijn als vegetatief of sensorisch door de zintuigen. Van uit die emoties 'en vrac' ontstaan dan - en dit gebeurt in een soort huwelijk van de emoties met de rede en de intelligentie en zelfs met de geestelijke inspiratie - de gevoelens, hogere en lagere, maar steeds meer en meer genuanceerd. S.L.

zware averij opgelopen hebben, dan komt niet alleen de eensgezindheid en synchroniciteit van de menselijke gemeenschappen in gevaar, maar evengoed de grondslag van de ethica (en van de moraal, als haar jongere zusje) in het individuele menselijke gemoed. Uwendig geformuleerde regels en wetten, opgelegd of gewelddadig opgedrongen zelfs, zullen dit mankement van het inwendige bewuste leven van de mens niet vervangen of goed maken...

Even samenvatten:

- Ethica en moraal hebben hun oorsprong in onder meer de emotionaliteit en gevoelswereld van de biologische mens en vinden hun oorsprong of laatste grond niet in de rede of ontwikkeling van de verstandelijke vermogens.
- Zoals de genetica het biologische lichaam aangeboren is, zo is er de 'wezenlijke' ethica aangeboren in de zielsvermogens en in de geest aanwezig van het wezen mens, de eeuwige, onsterfelijke mens. Ze openbaart zich in de existentie door opvoeding en via de individuele gewetensvorming van mens en gemeenschap. Haar oorsprong en aard reikt verder dan de biologische mens of dan de logica kan verklaren en dient zelfs toegelicht te worden via Openbaring door hen of Hem die ze ingebracht heeft. Het brengt de mens er toe in bescheidenheid zich niet de kennis en wijsheid van de totale kosmos toe te wanen, maar bereid te zijn te luisteren naar hen die meer kennen en overzien dan de reikwijdte van menselijke rede of intelligentie dat kan.
- Op deze wijze beschouwd ontmoeten de ethica, gegeven van uit de zielsvermogens 'in de geest ervan', de gevoelens en emotionaliteit, gegeven van uit de biologische mens elkaar in de existentiële mens en gaan een huwelijk aan. Ze ontwikkelen daardoor een *historische dimensie* van de *ethica en moraal in de tijd*, zowel in de tijd van het individu als van de mensengemeenschappen (historische dimensie van de ethica en moraal).
- Ethica en moraal ontwikkelen zich wel door de redelijkheid tot wijsheid zelfs, door reflectie van emotionaliteit en gevoelens in het bewustzijn, net zoals de verstandelijke vermogens dit op hun eigen wijze doen.
- Emotionaliteit, gevoelens en verstandelijke vermogens ontmoeten elkaar in de reflectie van het bewustzijn en gaan een relatie aan met elkaar. Wat iets anders is dan door elkaar ontstaan te zijn.
- Zo kan het ook dat de gevoelens die uit de zielsvermogens ontstaan op hun beurt de gevoelens en emoties én de rede van de biologische mens ontmoeten tijdens zijn existentie en de mens daarbij de *conflictoplossende positie en rol* toebedeeld krijgt om 'hemel' en 'aarde' met elkaar te verzoenen en tot vruchtbare samenwerking te brengen... Voorwaar, zo hebben we het nog maar zelden horen formuleren!
- Als dan inderdaad de emotionaliteit en gevoelswereld van de mens momenteel meer en meer verstoord geraakt zijn, dan bestaat er niet alleen een bedreiging van de eensgezindheid van de mensheid (die gewoonlijk tot uiting gebracht wordt via grote groepering ervan in volken en

naties), maar verliezen ook ethica en moraal hun vaste gronding die ze hadden in het menselijke gemoed ('het hart') van waaruit ze ageren en zich ontwikkelen tot in het gereflecteerde bewustzijn.

WETTIGING. En Het Zij Zo (zie voetnoot 1) erkent de wettigheid er van niet zonder er aan toe te voegen dat ook van uit de zielsvermogens gevoelens ontwikkelen en zich in de mens een plaats verwerven om gehoord te worden en dat deze ontmoeting van de zielsvermogens met de menselijke vermogens van uit zijn sterfelijkheid gegeven wordt als specifieke opdracht van elke concrete levende mens op aarde. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

3. Zoals hierboven door Het Zij Zo (1) bevestigd en gewettigd wordt ontwikkelen zich niet alleen gevoelens van uit de biologische emotionaliteit, maar ook van uit de zielsvermogens van de mens (de potenties van de ziel) waar ze "zich in de mens een plaats verwerven om gehoord te worden". De gevoelens van de ziel zullen evengoed een grond zijn van waaruit ethica en moraal ontwikkelen. De ontmoeting van beide stromingen realiseren, deze beleven en beamen zal de specifieke opdracht zijn van de concrete mens op aarde. Op een andere plaats en op het aangewezen moment zal ik het uitgebreid hebben over deze gevoelens van de ziel en over hun ontmoeting in de mens met de emoties en gevoelens die ontwikkelen van uit de biologische 'sterfelijkheid' die de mens ook is. Hier wens ik voorlopig alleen aan te geven dat elke schets van het ontstaan van moraal en ethica onvolledig is en zelfs totaal onvoldoende als ze geen rekening houdt met ook deze zielsgevoelens en dat deze gevoelens in de mens trouwens van een hogere ontwikkeling getuigen dan verklaarbaar of kan ontstaan zijn van uit een louter dierlijke natuur.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de onmiddellijke aanwezigheid van de zielsvermogens in de mens al van zijn geboorte af in interferentie treedt met de ontwikkeling van de emoties en gevoelens in hem/haar, zoals die voortspruiten en hun grond vinden in de biologische, zogenaamde 'sterfelijke' mens. (&) En Het Zij Zo!

Even samenvatten:

- Naast de emoties en gevoelens eigen aan de 'tijdelijke' of 'sterfelijke mens', om hem zo te noemen – de biologische actoren van de verstandelijke vermogens, emoties en gevoelens sterven immers met het lichaam van de mens mee af op zijn laatste dag – zijn er ook gevoelens van de ziel die ontwikkelen van uit de zielsvermogens van de mens (van 'de eeuwige mens')⁽¹⁴⁾.

¹⁴ *Tijdelijke en eeuwige mens*: vergelijk met het gebruik van deze termen bij Søren Kierkegaard. De termen tijdelijke en eeuwige mens zijn inadequaaf voor wat ze moeten betekenen. Beter is het te spreken over sterfelijke en onsterfelijke mens. De 'eeuwige' mens was er ooit nog niet, want hij is ooit geschapen. Hij kent dus wel tijd. En enkele 'eeuwen' van leven is ook niet zo veel... Evenzo goed waar is dat de tijdelijke mens, door zijn existentie op aarde een waarde toevoegt aan de onsterfelijke geschapen (ziels) mens die hij/zij ook is. Of dit telkens en telkens weer in opeenvolgende incarnaties gebeurt (Hindoeïsme, Boeddhisme) of eenmalig in een alles of niets

- Op een andere plaats zal ik het hierover in een andere vormgeving hebben. Spreken hierover vraagt immers om bijzondere kennis en ervaring van uit omgang er mee én om een mandaat, zodat men er kan over spreken of schrijven zonder gevaar voor falsificaties. Ik zal hiervoor aangewezen zijn op mijn inspiratie en de informatie zoals die gegeven wordt van uit de bronnen uit de geesteswereld ⁽¹⁵⁾ en door hen zelf! Ik verwijs dan ook daarheen. Hier zal ik er slechts beknopt op in gaan.
- De gevoelens van de ziel zijn onmiddellijk van bij de geboorte in ontwikkeling en ontmoeten de emotionele mens zoals deze zich dan eveneens ontwikkelt van uit de biologische gegevens. De vrucht van deze ontmoeting vormt de gevoelswereld van de gehele mens.
- Ethica en moraal ontstaan als de vrucht van deze verenigde en door wederzijdse ontmoeting ontstane en gevormde gevoelswereld. Ze worden beiden in de reflectie van het bewustzijn volwassen, door confrontatie met de redelijkheid. Ze vinden tenslotte “in de geest ervan” hun pendant van elkaar in de expressie van termen die de geest eigen zijn.
- We zullen dit alles nader toelichten in de hoofdstukken die volgen. De formulering gebeurt in “open source”, d.w.z. dat iedereen die een vruchtbare bijdrage kan leveren uitgenodigd wordt tot medewerking en dialoog.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze voorstelling van het ontstaan en ontwikkelen van ethica en moraal van uit de gevoelswereld van de gehele mens volkomen terecht is en kan aangetoond worden aan elke mens die in staat kan worden geacht zijn innerlijke wereld in beschouwing te nemen en de werking ervan te overwegen in alle objectiviteit en gelijkmoedigheid zoals die vereist zijn bij elke vorm van oprecht wetenschappelijk onderzoek en vorsen. (&) En Het Zij Zo!

4. We zullen – chronologisch, want het is van belang de data goed op te volgen bij de lezing - deze gedachtegang volgen en overwegen. In het eerste boek wordt ethica en moraal in zijn algemeenheden besproken, terwijl in een tweede boek, de ethica in de praktijk gebracht wordt, in een individuele confrontatie die elke lezer, net zoals ik, de auteur, in en voor zichzelf kan meemaken als hij of zij dit ziet zitten...
5. De overgang is een moeilijke, maar boeiende confrontatie van het Zelf met zichzelf die in Deel C van Boek Een besproken wordt en eveneens overgenomen wordt in Deel A van Boek twee, onder de titel van ‘Op het Spoor van de oerzondetoestand’. Er zal de nodige ‘begeleiding’ gegeven worden om op dit cruciale moment de weg niet te verliezen... Daarna volgt in zeer gevarieerde vorm en formulering de ethica in de praktijk of de concrete toepassing ervan in

existentie op aarde (christendom, Jodendom, Islam), is een belangrijke vraag die, filosofisch en wetenschappelijk, niet zo eenvoudig op te lossen is... S.L.

¹⁵ *Zielsvermogens, zielsgevoelens en de wil er aan verbonden*: zie Deel B Eerste Hoofdstuk van dit Boek Een, waarin Dymphna zichzelf voorstelt als “boodschapper én boodschap tegelijk” van één van de zielsgevoelens: De zielsgevoelens en Dymphna als de heraut ervan. S.L.

de voltooiing van de Verlossing, de redding van de ziel van de mens, de heling van de geschonden lichamen van de mens.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de concrete toepassing van de ethica in de moraal de mens de gelegenheid geeft om de algemene voorwaarden ervan, gegeven in de Wet Zelf en de Wet van Mozes en van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst, te leren kennen en ervaren en dat deze confrontatie tevens en tegelijk helend en genezend is voor de ziel, geest en lichamen van de auteur en lezers van dit werk. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAAL - FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

DEEL A: HET GROTE MISVERSTAND

EERSTE HOOFDSTUK: HET GROTE MISVERSTAND

(S.L. – Wettiging door Het Zij Zo!)

30.03.2009

§ 1. Dat het zo moeilijk is om over het onderwerp dat ons hier bezig houdt te spreken en nog verstaan te worden ook, komt voort uit verschillende oorzaken die met elkaar interfereren.

Er heerst sinds eeuwen de hardnekkige gewoonte in het Westen (lichamelijke) *emoties en ook de gevoelens die uit de emoties groeien en differentiëren, te wantrouwen*, vooral dan bij anderen en vooral als ze zogenaamd de redelijkheid verstoren, de argumentatie onderste boven halen, de waarheid een neus lijken te zetten of haar geweld schijnen aan te doen.

Gevoelens en emoties delen allereerst dit wantrouwen met de vrouw. Men - ‘mannen’ - hield lange tijd – nu nog? – de vrouw voor een menselijk wezen dat ‘puur emotioneel’ reageerde op alles en nog wat. Of zelfs geen echte redelijkheid ontwikkelde en niet in staat was tot formuleren van ethische beginselen ⁽¹⁶⁾. En dergelijke nonsens meer. Om maar te zeggen hoe vijandig men stond, staat, tegenover emoties en gevoelens...en de vrouw. Emoties en gevoelens werden, worden verbannen naar het theater, de film of Tv, het café, de voetbaltribune of sportshow (ontspanning) of naar de kinderkamer, de keuken en andere dergelijke vrouwenbesognes. De wereld van de logica, de techniek, het geld, de christelijke kerkelijke hiërarchie ⁽¹⁷⁾, de redelijkheid, zaken van de dominante, ‘echte

¹⁶ Vergelijk Søren Kierkegaard: *Stadia op de Levensweg*. K. stelt dat de vrouw, door haar specifieke vrouwelijke natuur/aard het ethische stadium (reflectie?) overslaat in zijn klassieke triade van esthetisch, ethisch en religieus stadium van ontwikkeling. De vrouw evolueert volgens hem direct van het esthetische naar de onmiddellijkheid van het religieuze stadium. Alhoewel gebracht door een van zijn vele pseudoniemen, vind ik toch nergens in zijn stichtende, puur religieuze werken een andere versie van dit voor ons merkwaardige ‘verschil’ der seksen. Het is naar onze moderne opvattingen de verwoording van uit het oeroude ‘patriarchale model van de man - vrouwverhouding én het maatschappijmodel dat er mee samengaat. Zie onderaan blz.179 ev.: Nederlandse vertaling van Jan Marquart Scholtz, Meulenhoff Amsterdam, 1987, ISBN 90 290 1400 8. Zie ook bijlage nr. 1 aan het einde van dit Deel A van Boek Een: citaat van Kierkegaard en mijn commentaar (2014). S.L.

Opmerkelijk is ook de positie van de gematigde moslim die premier Erdogan van Turkije toch is, tegenover man en vrouw: de vrouw is van nature niet de gelijke (equality) van de man, maar verdient wel het respect van gelijkwaardigheid (equal, mutual respect) Ter illustratie de krantencommentaar hierop dd. 26.11.2014, BBC World News. S.L. 2014.

¹⁷ De drie monotheïstische godsdiensten lijden alle drie aan dit historisch seksisme. Hierin gesteund ogenschijnlijk door de Bijbel: zie Genesis en de ‘vloek’ van de God over Adam en Eva (Eva voortaan en als straf/gevolg van de ongehoorzaamheid, onderworpen aan de man). Men vergeet dan wel dat door de Verlossing van Jezus Christus de vloek opgeheven werd en de vrouw zeer langzaam haar evenwaardige maatschappelijke positie heeft

ontwikkelde wereld' dus, degene die 'het maakt' in de economie, industrie, religie en maatschappij, is en werd allemaal exclusief gevormd door en behoorde, behoort toe aan de mannelijke psyche... Zo werd ook tot voor kort de wereld van de ontwikkelde maatschappij, de filosofie, de compositie van muziek en romans, de schilderkunst, de politiek, de rechtbank, de universiteit en zo voort bijna exclusief bemand door... mannen. Moslimfundamentalistische rebellenbewegingen zoals de Taliban (¹⁸), die op meer dan één punt enkele honderden jaren achter lopen, laten zelfs nu nog de vrouwen niet naar school gaan, wegens onnodig. (¹⁹)

Iemand zou het voor mij moeten nakijken, maar ik verdenk de Griekse en Romeinse filosofische scholen ervan, evenals de eerste christelijke theologie, niet alleen vrouwonvriendelijk geweest te zijn, maar rechtuit vijandig gestaan te hebben, van meet af aan, tegenover zowel vrouw als emoties en gevoelens. Kan het zijn dat dit te maken gehad heeft met het specifieke begin van ontwikkeling van de ratio in de Griekse beschaving, die zich toen afzette tegen het vroegere naturalisme en het mythische denken? En dus ook meteen de informatie en kennis die al vroeg en als eerste ontstaan was uit emoties en gevoelens moest uitbannen als zijnde primitief, achterhaald, onbetrouwbaar en onberekenbaar? Niet geschikt voor de ontwikkeling van het getal en de maat of voor de logische redenering, want prelogisch en al te zeer verweven met de mythologische, 'magische' benadering van de natuur?

In elk geval formuleert Descartes in de jaren 1600 het *cogito ergo sum* en bezegelt hiermee nog eens voor eeuwen van westerse beschaving de stiefmoederlijke behandeling van emoties en gevoelens. De torenhoge ontwikkeling van ratio, wetenschap en techniek die er nadien op volgde leek de evidentie van dit paradigma nog maar eens te bevestigen. En het zal tot in onze jaren duren vooraleer Antonio Damasio, een man van de neurowetenschappen dan nog, de boutte stelling formuleert: *ik voel dus ik ben* (²⁰).

Ondertussen zijn er wel twee wereldoorlogen, de Shoah en ettelijke andere genocides (Cambodja en Rwanda bvb, maar ook de moordende deportaties van Stalin en Mao) en zo veel meer wereldcatastrofes aan ons voorbij gegaan die door de logica of redelijkheid niet zijn voorkomen kunnen worden. En lijkt de techniek en wetenschap (en het geld ervoor!) eerder ten dienste te staan van superhumane wapensystemen dan van een aangepaste leefwereld voor de mensen. Ook heeft de

kunnen waar maken, althans in de Westerse wereld – zie de rij van beroemde mystieke vrouwen/nonnen en zelfs Kerkvaders (Kerkmoeders dan?) zoals Theresia van Avila. S.L.

¹⁸ *Taliban*: de Taliban zijn in 2015, jaar van de kritische nalezing van dit werk, bijna de meest gematigde vorm geworden van de aberraties van bepaalde Moslimfacties. We kennen ondertussen Boko Haram en IS, de meest gruwelijke vormen van terrorisme die niet moeten onderdoen inzake ideologie en praktijk voor het Nazisme van vorige eeuw. Niet vergeten a.u.b. dat het Nazisme een even aberrant kind van het christelijke Westen geweest is als nu deze gruwelijke vormen van terreur. Maar wat heeft eigenlijk het Westerse Imperialisme nog te maken met het ware christen zijn en wat hebben deze aberraties nog te maken met de ware Islam? S.L.

¹⁹ *Vrouwen en Islam*: de positie van de vrouw in de Islam is in vele – niet alle! – landen vergelijkbaar met ons oude patriarchale model dat dominant gebleven is in het christelijke Europa tot een goede eeuw geleden. Laten we niet vergeten dat de Islam een relatief jonge godsdienst is, 600 jaar na het christendom ontstaan is en ongeveer 1200 jaar na het Boeddhisme. In de jaren 1500 – 1600 waren de christenen in Europa ook nog bezig met de oeroude patriarchale samenleving en gezin, met theocratie en zetten ze naarstig heksen op de brandstapel... Zie ook bijlage 1 van Deel A, hoofdstuk I. S.L.

²⁰ *Antonio R. Damasio, The feeling of what happens*, Heinemann: London, 1999. ISBN: 0 439 00773 0. Idem: *Het Gelijk van Spinoza. Descartes' Error: Emotion, Reason, and the Human Brain*. *Ik voel dus ik ben*. Nog andere werken werden in het Nederlands vertaald. S.L.

logica of wetenschap door de loutere toepassing van zichzelf (redelijkheid!) en haar wetten of technieken tot nu toe geen enkele oorlog kunnen voorkomen en geen enkele gewelddadige dictatuur kunnen omver werpen. Integendeel, logica, denken, rekenen en berekenen lijken veeleer als prostituee misbruikt te worden door vele regimes en hun slaafse wetenschappers, ter verwerving van nog meer macht, nog meer rijkdom en geld, nog meer onderwerping en uitbuiting van de armen en vreemden ten voordele van een nog kleiner wordende groep van rijken en superrijken. Nooit is de bifurcatie tussen de ontwikkeling van de individuen zo groot geweest als nu en de rede en techniek en wetenschap hebben daar blindelings en gewillig, inderdaad als hoeren zonder geweten, aan meegewerkt. Of is het soms niet zo dat wetenschappers die voor het Naziregime werkten slechts enkele uren bedenktijd nodig hadden om van broodheer te veranderen? Of dat een aantal wetenschappers, zowel psychologen als artsen als sociologen als ingenieurs, hun kennis en genie thans zonder enig gewetensbezwaar ten dienste stellen van het uitwerken en verfijnen van allerlei manipulatieve technieken of militaire toepassingen van gebruik van overmacht en gewelddadigheid enz.?

Berust deze brutale menselijke ontwikkeling naar de verkeerde kant toe - wat niet meer te ontkennen is – soms op een wiskundige berekeningsfout van de logica of van de wijsbegeerte of van de wetenschappelijke, technische onderzoeksresultaten? Zijn de religies misschien grondig fout geweest in het juist formuleren van morele regels en ethische beginselen? Of was het de eenzijdig dominante positie van de man in de maatschappij die deze distorsie veroorzaakt heeft? Hebben de staten zich schromelijk vergist bij het maken en toepassen van wetten die de mensen op het rechte pad moesten brengen of houden? Belachelijk natuurlijk, maar dat schijnt ons allemaal niet te deren.

We beheersen wel een vlucht naar de maan, maar kunnen een stadstram niet meer veilig laten rijden. Omdat er reizigers meerijden die elk ogenblik amok kunnen maken...

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid van deze woorden niet zonder er aan toe te voegen dat de eminente wetenschappelijke ontwikkelingen niet geleid hebben tot een verbetering van de morele levensstandaard van de wereldbevolking en dat dit niet de fout is van die wetenschappen, maar veeleer geweten moet worden aan de wetenschappers zelf, die als mensen de nodige ethische en morele kwaliteiten misten om zich op de juiste wijze te verhouden tot hun werk en hun medemenselijke opdracht. (&) En Het Zij Zo!

§ 2. De gevolgen van de verwaarlozing van emoties en gevoelens in het Westen

01.04.2009

Het *postmodernisme* ⁽²¹⁾ is een soort van clowneske vertoning daarvan, in het discours van de filosofie. Sofisten uit de tijd van Socrates konden er nog een puntje aan zuigen, aan dit soort spel met woorden. En dit wordt dan zogenaamde emotionaliteit genoemd, of filosofie gebaseerd op emotionele uitgangspunten, want gebaseerd op subjectiviteit! Emotionaliteit als vertoning van een totaal willekeurige, vrije, want 'bevrijde' subjectiviteit. Rationaliteit als verwend en wispelturig kind van de subjectiviteit, zegge van de emotionaliteit. Overschrijden van de grenzen, in een panoplie van '-ismen' en onder de vlag van een door willekeur losgeslagen individualisme en subjectivisme, wordt dan rationalisme, nihilisme en relativisme troef. Met materialisme en autoritarisme en al hun dodelijke varianten als structurele pogingen tot beheersing ervan.

Dit is misschien een fantastische uitschuiver van de filosofie geweest en die overigens al zijn bloeitijd voorbij is, zoals alle ééndagbloemen. Kijken we echter even naar de huidige problemen in de *opvoeding van de kinderen* dan lijkt het ons hier veel ernstiger aan toe te gaan, ik bedoel: dan zijn de gevolgen hier veel dramatischer en leiden misschien zelfs tot catastrofale toestanden. Hoe zo? Alles staat toch in vele grote, dikke boeken: hoe je kinderen dient te krijgen, te verzorgen, hoort op te voeden, te straffen en te belonen of juist niet, aan het studeren brengen, dient los te laten zelfs, als ze groter worden?! Maar dat is het juist: het moet nu in de boeken staan of men 'weet' het niet meer! De moeder of de vader, laat staan de kinderverzorgster van de kribbe of de kleuterleidster of onderwijzer kunnen niet meer vertrouwen op hun ingebouwde, instinctief gegeven kennis van gedrag met hun kinderen... Wat sinds het ontstaan van de mensheid op aarde altijd intuïtief, instinctief en van mond tot mond, in zichtbare overdracht van ouder op kind en van dorp-oudste tot schoolleeraar overgedragen werd, moet nu via verstandelijke mededeling in boeken en tijdschriften (en er zijn er goede inderdaad!) aangeleerd worden en nadien zorgvuldig toegepast. Een evidente 'zijnstoestand' is nu een problematisch aangeleerd beroep. Idem voor het koken en de keukenrecepten, een verwant probleem trouwens en dit even terzijde...

Samengevat:

- Het postmodernisme, als stroming in de Westerse filosofie, heeft een soort van vertoning voortgebracht die pretendeert te vertrekken, als grond en uitgangspunt van filosoferen, van uit de subjectieve, relatieve en relativistische beleving, als zou de subjectiviteit niet alleen de juistheid van observaties of van logische redeneringen kleuren, maar ze zelfs bepalen. En stelde daarbij subjectiviteit en emotionaliteit met elkaar gelijk. Ze vergat echter daarbij de emotionaliteit en gevoelens als dusdanig au sérieux te nemen. Door ze ernstig op te voeden bvb, in plaats van ze te laten voor wat ze waren, "pure nature".
- De actuele westerse opvoeding van kinderen door ouders en opvoeders wordt meer en meer overgedragen via rationele wegen – de gesproken en geschreven, aangeleerde taal, letterlijke boekenwijsheid – en verliest meer en meer voeling met de directe, instinctieve, intuïtieve

²¹ *Postmodernisme*: zie trefwoorden of definitie in Filosofisch Woordenboek

aanleg voor opvoeden zoals die neergelegd is in elke mens en wakker wordt bij het krijgen van kinderen. Dit naar analogie met al de dieren, elk op zijn specifieke wijze weliswaar.

§ 3. Actuele toename van de eenzelveheid, gepaard aan gevoelens van ongeborgenheid, onveiligheid en vervreemding

De toegenomen en op positieve wijze ontvangen veralgemeende ontwikkeling van de *individualiteit* (²²) *van uit het vroegere groepsego* van familie, dorp, volk en staat - in het Westen vooral en dit zowat sinds de periode van de Romantiek - heeft langzaam maar zeker geleid, niet zozeer tot toegenomen egoïsme of egocentrisme of aberratie van subjectivisme en relativisme, maar tot *eenzelveheid* (tot enkeling worden en als enkeling leven en beleven), met vluchtige, gemakkelijk uitwisselbare, weinig stabiele banden tussen mensen onderling. Mede daardoor (of tegelijk?) was er een evolutie in het ego naar onderwaardering en zelfs atrofie van het wezenlijke leven en beleven en naar hypertrofie van het functionele bestaan en bestaansleven. Men is thans in hoofdzaak de waarde (²³) van de functie die men verkregen heeft in de maatschappelijke context, de rest opgevuld door entertainment. Opbrengst en genieten is belangrijker dan genegenheid geven en ontvangen. Dit wordt als dusdanig ook affirmatief beleden doorheen de ganse bevolking via alle media. De roep om 'ernst' en 'wezenlijkheid' heeft sinds S. Kierkegaard (jaren 1800) niet meer opgehouden te weerklinken bij de filosofen en religieuze leiders, maar bijna niemand volgt de roeper...

Tevens en tegelijk is de *Unheimlichkeit* (beter bekend onder zijn vorm van gevoel van onveiligheid en ongeborgenheid) in de maatschappelijke context en de *vervreemding van zichzelf* in de context van de innerlijkheid sterk toegenomen. Alles lijkt vervaarlijk op losse schroeven te staan of lijkt zo in elkaar te kunnen storten. Men denkt daarom liefst maar niet of niet te diepzinnig na over zulke dingen (²⁴). Ook zaken zoals klimaatopwarming, terrorisme, water en voedseltekorten zijn wel bekend, maar 'dringen niet echt door' in het bewustzijn, leiden in elk geval niet tot directe handelingen ter oplossing ervan. Zelfs de monetaire en economische crisis blijft, althans tot op heden door ons ver van ons bed gehouden. Merkwaardig, maar niet helemaal ongewoon als reactie van het menselijke bewustzijn.

²² *Individualiteit*: zie trefwoorden of Filosofisch woordenboek

²³ *Waarde (en waardigheid) van de functie is een specifieke waarde*. Ze ontleent die niet aan het individu of de individualiteit, maar aan de species van de functie die een kwantitatieve eigenschap is. Anders was het *een intrinsieke waarde* en waardigheid, eigen aan het levende wezen zelf, genomen in zijn individualiteit S.L..

²⁴ *Bewustzijn dat aan de oppervlakte blijft* van het weefsel van het hier en nu en horizontaal uitdeint in zich steeds herhalende kringen naar de omgeving toe: iemand noemde het 'rizoombewustzijn': zoals wortels van de bamboe en de netel net onder de grond woekeren in de breedte en geen wortel schieten in de diepte, zo is het een vorm van bewustzijn dat net onder de oppervlakte van de zintuiglijke waarneming woekert in de sociale media. Denk aan je 'vrienden' van Facebook, als je die hebt. S.L.

Even samenvatten:

- De evolutie van het bewustzijn naar individuatie en individualiteit heeft niet zozeer geleid tot cynisch subjectivisme of relativisme, maar tot eenzelveigheid, d.i. tot enkeling worden en het gedrag van een enkeling aannemen (singulariteit).
- Tevens en tegelijk is de functionaliteit gaan overheersen op de wezenlijkheid, het 'genieten van' op de 'ernst voor', de 'gemaakte mens' en 'de mens die zichzelf, vooral zijn ego, maakt' op de 'gegeven mens'.
- Tevens en tegelijk is zich een vage angst gaan meester maken van de mensen. Alsof er "ik weet niet wat" staat te gebeuren. Maatschappelijk leidt dit tot Unheimlichkeit, toegenomen onveiligheidsgevoel. Persoonlijk leidt dit tot vlucht in 'Strebsame' drukte en zakelijke besognes en tot afweer of ontkenning van de diepere lagen of wezenlijke dimensie van zichzelf (emoties, gevoelens, onbewuste drijfveren, lot en noodlot).

WETTIGING. En Het zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de vlucht voor de wezenlijkheid van de realiteit er gekomen is als resultaat van een ontwikkeling van het bewustzijn naar singulariteit ⁽²⁵⁾ toe en niets te maken heeft met enige merkwaardige beïnvloeding van de mensengemeenschap door vreemde of buitenaardse krachten of machten. (&) En Het Zij Zo!

§ 4. Het gestolde verleden

04.04.2009

Maar, zult u wellicht zeggen, grootgebracht als u bent in de Rooms- Katholieke Kerk of in een van de protestants-christelijke kerken, deze volatilititeit van de moraal is toch niet terug te vinden in de moraaltheologie van het christendom? En ook de vrome Jood of moslim zal protesteren en zeggen: onze morele principes zijn eeuwig en voor altijd. Ze zijn onveranderlijk, want gegeven door God zelf als Openbaring van zijn Wet aan de mensen. En vul nu maar zelf in hoe u Hem verder wenst te noemen: God, Jahweh, Allah.

Ik neem het voorbeeld van de Rooms – Katholieke Moraal, omdat ik die Kerk het beste ken. Haar moraal is niet zo maar in één dramatische openbaringssessie gegeven aan Mozes of een andere profeet, ter lering van Joden en gelovige christenen. Ze is niet ingevoerd door haar stichter, Jezus, die zich voor wat de moraal betreft, beroept op de wet (Dé Wet van Mozes) en de profeten en het voor de rest heeft over het nieuwe gebod van de Liefde en over de Verlossing en haar ethische beginselen als "vervolmaking van de Wet". Van die ethische beginselen (de Bergrede) vindt men trouwens weinig terug in de dagelijkse lering of beleving van de kerk. Bovendien is haar eigenste moraal voor de gedoopte volgelingen geformuleerd lang na Jezus' verschijning op aarde, te beginnen met Paulus en later gevolgd door de kerkvaders en vooral eeuwen later nog, door Thomas van Aquino en, niet te

²⁵ *Singulariteit* heeft in de moderne science fiction en futurisme een welbepaalde inhoud gekregen als iets dat niet beantwoordt aan bestaande wetmatigheden. Van eenzelveigheid naar singulariteit? S.L.

verwaarlozen, door de Thomisten van de scholastiek. Thans staat en gedraagt kerk en volk zich tegenover het geheel van deze formuleringen van de moraal als volgt: het is alsof er op de tijdslijn, ergens rond Thomas van Aquino of nadien, bij Bonaventura (scholastiek), een vaststaand punt is waarop alles gesteld geraakt is (en gecanoniseerd?), onveranderlijk geworden is (gemaakt is?!) eens en voor goed. Vandaar vertrekt die materie, als van uit een vast punt in de tijd doorheen een prisma uitwaaiërend over de latere eeuwen, zonder dat er blijkbaar nog één jota mag veranderd worden aan de geschreven formuleringen van toen. Van toen en niet van vroeger of nadien. Daaruit en alleen van daaruit te verstaan trouwens, volgt bv het actuele standpunt en reactie van de lerende Kerk over abortus en euthanasie, homoseksualiteit, echtscheiding, priesterschap verboden voor vrouwen, seksuele onthouding vóór het huwelijk en nooit condooms natuurlijk. Het is alsof de katholieke moraal vastgelopen is geraakt als een olifant in een antitankkanaal: ze kan enkel nog vooruit in één richting, van uit een bepaald punt van haar verleden haar slurf achterna. Als in het Vaticaan een of andere kerkelijke wetgevende instantie er in slaagt om dat standpunt van toen (scholastiek) goed te vertolken en te herhalen voor de mensen van nu, dan is daar iedereen gelukkig. Behalve de gelovigen die op hun honger blijven zitten.

Mutatis mutandis kan het zelfde gezegd worden – hetzelfde als over die op een bepaald tijdstip gestolde moraal – van het Judaïsme en van de Islam. Al slagen de Joden er telkens in om, vindingrijk als ze zijn, de formulering telkens zo te draaien en te keren dat je er overal mee weg kan de dag van vandaag. En al erkent de Islam naast de Koran de Sharia, als de concrete uitdrukking van de wet van Allah voor elk volk en elke cultuur afzonderlijk. Maar huiver voor verandering is er steeds en altijd aanwezig en fundamentalisme troef, overal.

De wezenlijkheid en de ernst van ethica en moraal wordt thans in die godsdiensten uitgedrukt door een of andere versie van fundamentalisme, een obstinate weerstand tegen gelijk welke aanpassing of verandering naar tijd en omstandigheden.

Moraal en ethica zijn immers toch universeel en eeuwig, want woord voor woord zo gegeven door God Zelf? Wezenlijker kan het toch niet?

Men vergeet daarbij de historiciteit in rekening te brengen, namelijk dat er een tijd geweest is, zelfs een tijd die eeuwen geduurd heeft, van geleidelijke formulering van deze morele en ethische paradigma's. Via Openbaring in de existentie namelijk en via menselijke interpretatie en confrontatie van die Openbaringsgegevens met de historische context van toen.

Even samenvatten:

- Tegenover de nog steeds aanwezige evolutie van het Westerse denken in wetenschap en filosofie, met alle aberraties van dien, staat er een obstinate vasthoudendheid aan morele en ethische formuleringen zoals ze aanwezig zouden zijn in de grote wereldgodsdiensten. Alle leven en groei is daar blijkbaar uit verdwenen. Dit geldt zowel voor de christelijke kerken, de Islam als het Judaïsme. Alleen het humanisme kan zich beroepen op enige innerlijk aanwezige groei en bewegingsvrijheid.
- De wezenlijkheid of essentie van ethica en moraal wordt aldus gebracht in een soort van pseudosacrale, gecodeerde presentatie en ritualisering en is in feite gestolde materie

geworden. Dit wordt dan vereenzelvigd met “Het Woord Van God - Jahweh, Allah en de Profeet”. Sterker kan zogenaamd niet, dat lijkt de evidentie zelf.

- En daar staan we dan.

§ 5. We beleven thans een toestand van ontwikkeling op twee sporen

Enerzijds is er de natuurlijke en verder gaande *ontwikkeling van de filosofie en het denken* van de mensen – ook van het handelen samen met denken trouwens – over moraal en ethica. Dit denken is uitgelopen op een farce van postmodernisme of cynisme, doublespeak en vertwijfeling in de menselijke mogelijkheden tot morele verandering – zie de politiek en de journalistiek er omtrent. Alhoewel dient gezegd dat de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, hoe gebrekkig ook toegepast, toch als een monument van dit denken blijft rechtstaan en toepasbaar gesteld is – zie UNO en Internationale Rechtspraak.

Anderzijds staan daar als buffels in het water *de grote monotheïstische godsdiensten* met tussen hun poten Gods Woord geklemd in hun eigen, eigenste krampachtige interpretatie van moraal en ethica. Waarbij ze jaloers als stieren mekaar beloeren en bevechten zelfs, als er maar één de andere wat te na komt. Maar collectief staan ze bijna te verdrinken in het wassende water van de menselijke beschaving. Of is het Joodse ommuurde getto dat Israël heet soms vrijer en vrijmoediger en hoopgevender dan de gespieerde preken van de Amerikaanse fundamentalistische dominees, de uitstraling van de Vaticaanse muren of de galmende minaretten van de Imams van Saoedi-Arabië en Iran? God en Gods Woord is ingeklemd geraakt door de mensen die beweren in Hem hun heil en verlossing te vinden...

Waar is de hoop, waar is de vrijheid van de kinderen Gods, waar is de vrijmoedigheid en verdraagzaamheid te vinden? Waar is er nog eensgezindheid, begrip en samenwerking buiten de brutale aanwending van macht en overwicht: politiek, intellectueel, monetair, economisch, militair? Waar is de Liefde Gods zichtbaar werkzaam in de mensen? Aan de hoeveelheid en de kwaliteit van alle wapens ter wereld te zien is er weinig goeds te verwachten wat dat betreft.

Het is alsof alleen er nog slechts kleine, wat besloten en zichzelf beschermende groepen – zonder een sekte te zijn - overal werkzaam zijn in de schaduw en waar nog iets over gebleven is van menselijke creativiteit betreffende denken en religiositeit. Maar deze mensen dienen zich bijna te verontschuldigen voor wat ze aan het doen zijn. In elk geval voelen ze zichzelf nog het meeste wereldvreemd, zij het hoegenaamd niet wezensvreemd!

Even samenvatten:

- Impasse dus van tweesporen ontwikkeling en een misverstand dat de gehele, zogenaamde Westerse wereld bestrijkt.
- Ofwel jaagt men de mensen *terug naar het verleden* om ze daar op te sluiten in wat geweest is aan interpretaties en vormgeving van ethica en moraal en af te sluiten van elke vernieuwing. Emoties en gevoelens worden daarbij gewantrouwd of zelfs afgewezen en alleen zogenaamde 'hogere gevoelens' van liefde en verering worden gewaardeerd en gevoed. De mensen lusten echter dit voedsel van de religies minder en minder.
- Ofwel is men *wanhopig tot cynisch* geworden over de mogelijkheden van de toekomst betreffende ontwikkeling van de mensheid als een geheel. Emoties en gevoelens worden daarbij totaal vrij tot willekeurig vrij gemaakt in de subjectiviteit dat subjectivisme geworden is ("alles moet kunnen"). Men merkt al gauw echter dat, als ze op deze wijze beleefd worden, ze heel snel verschromelen en verzuren en de mens achterlaten in de assen ervan: boredom, burn out.
- De kleine, heldhaftige groepen die er anders over denken, die in de besloten kringen samen komen in kunstateliers, gebed- en meditatiegroepen, allerlei strijd- en actiegroepen of laboratoria van denken op universiteiten en vormingscentra, hebben (nog?) geen reële impact op de groeiende impasse en de misverstanden of op het catastrofegevoel dat de mensen besluit.

§ 6. Het misverstand.

Het misverstand bestaat er in dat het enerzijds een fenomeen is dat de mensen als individuen treft in hun onderlinge communicatie en relatie. Naarmate deze communicatie voornamelijk is gaan berusten op een strijd om de overmacht (met ev. gewelddadigheid) en op verwerven van geld, goederen en de weelde ervan, zoals ook op wantrouwen over elkaars bedoelingen en op ontwikkeling en nadruk van het eigen ego en zijn belangen en waarbij manipulatie, leugen en bedrog niet altijd geschuwd worden, kan het niet anders dan dat er afscheiding op afscheiding volgt en de onderlinge verstandhouding, zelfs de verstaanbaarheid ophoudt.

Het is anderzijds ook waar dat de toekomstige wezenlijke en globale ontwikkelingen niet meer gedicteerd kunnen worden door de verworvenheden van het verleden alleen, maar dat alles voortdurend opnieuw dient geformuleerd naar tijd en omstandigheden. Dit geldt zowel het individu als de gemeenschappen. Deze formulering wordt echter intrinsiek onmogelijk gemaakt door de verkramping die hierbij aangetroffen wordt in alle religies. ⁽²⁶⁾

²⁶ *Globale ontwikkelingen en de machthebbers*: Als men biografieën leest van wereldleiders, politieke, religieuze en andere, wordt men getroffen door de zeer gebrekkige integratie bij sommige van hen van hun emotionele leven en hun aan het publiek bekende gedrag en voorkomen... (het rationele cognitieve, pragmatische aspect tegenover de emotionele, gevoelsmatige sfeer). Terwijl deze machthebbers en wereldleiders de hemel in geprezen worden en verheerlijkt voor hun prestaties op maatschappelijk vlak is de beschrijving van hun

De *rede en redelijkheid* hebben grote successen geboekt in wetenschap en techniek, maar zijn totaal te kort geschoten in de morele vorming en vooruitgang van de generaties. De rede is eerder de serviteur geworden van machtsstructuren en wapenindustrie, dan dat ze als leraar hen onderricht heeft.

De *emotionaliteit en de gevoelens* zijn in onze westerse beschaving nauwelijks gewaardeerd en zeker niet ernstig genomen als aanwijzers of dragers (voedsterouders) van ethische en morele ontwikkeling.

Ik zelf zie *een verband tussen beide feitelijkheden* en verwacht van een ernstige toewijding aan onze 'natuurlijke' emotionaliteit en gevoelswereld een hergeboorte van de wezenlijke, door religiositeit met de wezenlijkheid opnieuw verbonden mens. De kinderen Gods, op weg naar het Vaderhuis. In al hun diversiteit van volken, culturen en naties.

Maar tegelijk heb ik het onstilbare verlangen naar de gevoelens, gegeven van uit de zielsvermogens en verwacht ik van hen een richtsnoer, een kompas en een toeverlaat. Inzicht en bevrijding tegelijk. Zonder dat ze echter de emotionaliteit en gevoelens te kort doen van wat we hier 'de sterfelijke mens' zijn gaan noemen. Eerder zelfs dienen ze elkaar te ontmoeten en te bevruchten tot een nieuwe vorm van mens-zijn voor de toekomst. Geen nieuwe orde echter of wat dan ook van stelsel of ideologisch model, wel een innerlijke vernieuwing, gegeven van de ziel uit naar de mens toe, in zijn aardse doen en laten. Het 'hart van de mens' zal beslissen. ⁽²⁷⁾

Even samenvatten:

- De Rede is tekort geschoten in haar eerste doel dat de bevrijding was van de dwang die de religies haar oplegden: de bevrijding en ontwikkeling van de mens.
- De religies zijn te kort geschoten in hun eerste doel dat ook was, de bevrijding brengen en de verlossing van de mensheid, in het Licht van de Eeuwige God, haar Schepper.
- De mensen zitten zonder vaste grond onder hun voeten en verkeren innerlijk in verwarring tot angst en paniek toe. Al zullen ze dat nog niet zo direct toegeven aan zichzelf of aan elkaar, ze gedragen zich wel zo.
- We zullen dus ons nu terug wenden tot onze emoties en gevoelens die er uit ontstaan. Maar allereerst al moeten we ons afvragen: waar en hoe ontstaan al die emoties? En zijn die emoties en gevoelens die van uit de sterfelijke mens ontstaan, de enige of zelfs de meest volledige die we kennen of kunnen kennen en aanwenden? Maar dit is voor het volgende hoofdstuk.

WETTIGING. En Het Zij zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles volgt dat de emotionele mens en zijn gevoelswereld de basis vormen van zijn wezen en gevoed dienen

privéleven en de strapatsen ervan soms een regelrechte desacralisatie van de mens. Betere illustratie van de emotionele ontwrichting bestaat er niet... Zie ook Derde Hoofdstuk, voetnoot 14... S.L.

²⁷ *Het hart van de mens*: hart staat hier voor het centrum van de hogere integratie van alle gevoelens, de biologische, aardse en de spirituele, uitgaande van de zielsvermogens. S.L.

te worden zowel van uit de aarde en haar onderbewustzijn als van uit de geest en de geesteswereld en zijn bewustzijn. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

DEEL A - HET GROTE MISVERSTAND

TWEEDE HOOFDSTUK: EMOTIES EN GEVOELEN – OP ZOEK NAAR EEN JUISTE BEPALING

(S.L. en wettiging door Het Zij Zo!)

§ 1. Op zoek naar optimale vormen van expressie van emoties en gevoelens en van ethica en moraal in de wereld van vandaag

06. 04.2009

Heb ik wel gelijk? En heb ik wel het recht om te stellen in de Inleiding dat bijna niemand nog iemand verstaat en dat dit uiteindelijk het gevolg is van een gebrekkige opvoeding van onze emoties en gevoelens in familie, buurt en scholen? Verstaan de mensen echt elkaar niet meer, individueel en collectief, of zijn er toch vrij grote groepen van mensen die wel een harmonische ontwikkeling kennen van hun emoties en gevoelens en daarvan zelfs een goed getuigenis afleggen in de omgang daarmee?

Ik geef een voorbeeld. Onlangs (2009) maakte ik kennis met de Tv-zender France Ô, het kanaal voor 'les Français d'Outremer' of voor allerlei Fransen van gemengd ras of oorsprong, maar Frans van nationaliteit en staatsgevoel ("l'Identité Française") ⁽²⁸⁾. Ik surf gewoonlijk van uit onze Belgische fruitkorf naar de Nederlandse, de Britse en een aantal Angelsaksische themazenders van internationale politiek, dieren- en oorlogsdocumentaires. Een hoogst onbevredigende korf, als u het mij vraagt: na nog geen twee minuten is er beslist een moord gebeurd of een dode gevallen of is er een gevecht tussen gangsters, een ruwe seksscène, een bom, een roepende en tierende ruzie, een misdaad of een misselijk makend spelprogramma, comedy of soap. En meestal nog slecht gemaakt ook. Ik surf dus snel en vergeefs. En dan kom ik op France Ô: een jong volwassen publiek, veel artiesten en muziek, opvallend rustig ritme, serieuze gesprekken, fijne mensen van theater, muziek, dans. Goede, rustige voordracht van het nieuws, veel uit Afrika en de creoolse gebieden of andere tropen, ook uit de Magreb. Rustig, ernstig, gevoelig, respectvol, jong... Wat een verademing, wat een contrast met de Angelsaksische versie van de Tv-mens. De Franse dagbladen en hun politieke agenda's ken ik ook wel en die stralen helemaal niet de sfeer uit van deze mensen. Zij zijn, naar blijkt, bijna allen opgegroeid in hachelijke omstandigheden van de faubourgs van de grote Franse steden of in het buitenland van de vroegere Franse kolonies. Zit het verschil misschien in de huidskleur – Afrika! - en in de gekleurde, multiculturele afkomst? En in het anders aanvoelen en vertolken van de wereld? En van zichzelf daarin... Ik hoor van respect, responsabilité, geloof, intégrité, genezing van zielsleed... confiance, prendre conscience. En prachtige, gevoelige muziek, prachtige en gevoelige stemmen. Wat een verschil.

Het verschil is zo groot dat ik ga twijfelen aan mijn sombere voorstelling van zaken. Her vind ik toch een soort van leefbare wereld van gevoelens en emoties én verstandige redeneringen. En een wereld die jong is, ook dat nog. Geboren en groot geworden van uit de ellende van de Franse koloniale

²⁸ France Ô: ondertussen op 30.04.09 in België van de kabel (Belgacom) gehaald... Niet genoeg bekeken?

oorlogen van vorige eeuw en van uit de armoede van de migrantenwijken. Moslim, kristen, humanist, gewone mens, man of vrouw, om het even.

Is daar dan de wereld over onze hoofden heen geëvolueerd naar een nieuw concept waarin men wel kan ademen, leven, samenleven? Idealiseer ik terug, in positieve zin nu, zoals ik ook negatief zat te kniezen op onze uiteindelijk toch Angelsaksisch gekleurde cultuur? (Pardon, beste Leeuwendvlagzwaaiër, maar het is jammer genoeg zo).

Maar dan denk ik ineens aan al die landen, inclusief Frankrijk, van waaruit deze mensen komen, er uit gehaald zijn, gesmokkeld of opgejaagd naar Frankrijk toe. Ik denk aan hun politiek en hun politici, hun economie, hun sociale context, hun extreme armoede en de grote, enorm grote, onrechtvaardige rijkdom van enkelen. Ik denk aan de distorsie, de corrupte, de soms misdadige sfeer in de werking van de staat. Het is dus toch niet het ras of de kleur die het doet. Wat dan wel?

Maar - denk ik ineens - ik ken toch ook persoonlijk zulke aangename mensen zoals daar op France Ô! Kleurlingen, mulatten, artiesten. Ik geniet van de ongedwongenheid van hun lichaamstaal, hun uitstraling, humor, intelligentie, levensgevoel. Maar tegelijk besef ik ineens dat ik ook de achtergronden ken van velen van hen. En dat de conflicten van het leven en zijn emoties, gevoelens en heel de problematiek ervan evengoed bij hen blijken te bestaan...

Het gaat er wellicht niet om of er al of niet problematische emoties of gevoelens te vinden zijn op de achtergrond, in de diepere lagen van de menselijke existentie. Het verschil zit – zoals hier bij France Ô – in de wijze waarop mensen er tegenover staan: bij deze laatste is er de besliste, de jonge en vernieuwend aandoende vaste wil om er iets aan te doen, om uit de ellende weg te groeien. Er is hoop in hun ogen. En vastberadenheid. Dat is het verschil. Er is geen heil, geen verlossing, geen redding mogelijk zonder opnemen van eigen verantwoordelijkheid en de vastberaden wil tot verandering, met achter zich laten van de morele ellende waarin men eventueel groot geworden is en die als een korf van verderf en vuil over je gegoten is geworden.

Het verschil ligt in de instelling en de vastberadenheid van de wil.

Even samenvatten:

- Er zijn ongetwijfeld mensen en groepen te vinden, overal ter wereld, die thans blijf geven van levenslust, harmonie, dynamisme, moreel en ethisch reveil. Ze zijn niet zozeer te vinden in gaaf gebleven agrarische streken die hun 'natuurlijke' gaafheid en integriteit zouden behouden hebben. Ze komen wellicht meer voor als gegroeid uit - wel degelijk er uit weg-gegroeid – uit suburbs, townships, gore achterbuurten, oorlogssituaties, vluchtelingenkampen, enz. Het zijn jonge generaties, vol moed en hoop en met de vastberadenheid van zich niet meer te zullen laten leven, maar zelf te bepalen wie ze zullen worden. En met hoge morele en ethische verwachtingen en een groot sociaal engagement, zonder enige verkramping of naïeve roes.
- Dit fenomeen is niet gebonden aan ras, volk, taal, leeftijd, religie, familie of voorgeschiedenis. Het is niet gebonden aan enige politieke stroming of partij in het bijzonder. Het is niet links en niet rechts. Niet leugenachtig en is zonder doublespeak. Niet wanhopig. Niet verkrampd conservatief en niet intellectualistisch progressief. Niet ideologisch rechtlijnig, niet emotioneel fundamentalistisch, wel zoekend en... blijkbaar vindend. Tolerant, zonder haat, ook zonder verborgen weerwraak- of wrokgevoelens. Ze hebben blijkbaar geleerd uit de bittere ervaring van hun ouders en hun eigen kinderjaren. Niet verbitterd, niet verslaafd, ook niet aan het geld. Overlevers en gezonde egotrippers met genoeg zelfspot, dat wel.

- Ook zij en vooral zij hebben dikwijls morele ellende meegemaakt, ongelooflijk moeilijke toestanden soms en ze dragen persoonlijk nog de gevolgen als trauma's in zichzelf mee. Dikwijls is dit zelfs de bron van hun artistieke, zelfs politieke inspiratie geworden.
- Het is de instelling, het persoonlijke engagement van hun instelling – en hun vaste wil - om dit alles niet meer te verdragen - die bepalend geweest is voor het ontwaken van een blijkbaar verjongd bewustzijn. Neen zeggen aan de mesthoop. “Dire non” is tegelijk ruimte scheppen voor wie men wel zal zijn.
- Ethische keuzes maken dus en daarop morele waarden opbouwen. Op grond van zelfrespect, eigenwaarde en eigen waardigheid. Dat is het begin van de ommekeer.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de gedragingen van deze geredde mensen blijkt dat ze allen een belangrijk besluit genomen moeten hebben betreffende hun eigenwaarde en manier van overleven en dat het op basis van deze besluitvorming geweest is dat ze gekomen zijn tot waar ze nu staan in hun eigenste perspectief op de wereld. (&) En Het Zij Zo!

§ 2. Op zoek naar de wortels van de menselijke emotionaliteit als bron van ethische beslissingen en morele gedragingen – hoe het groeit

7.4.2009

Maar hoe groeit een morele houding of een ethische beslissing – “dire NON” bv - uit de emotionaliteit en haar kinderen, de gevoelens? De band lijkt op het eerste zicht niet eenvoudig aan te tonen.

We zijn, zoals gezegd werd, er aan gewend geraakt om emoties en ook gevoelens niet ernstig te nemen, ze zelfs soms onbetrouwbare lastposten te vinden. Maar kijken we even naar de ontwikkeling van emoties in elke mens en naar het ontstaan van gevoelens er uit.

We beperken ons hier voorlopig even tot de emoties en gevoelens van de zogenaamde *sterfelijke mens*, met (opzettelijke) afzondering dus van de zielsgevoelens die we later zullen ontmoeten ⁽²⁹⁾.

Het blijkt – en zelf verwijs ik hier vooral naar het baanbrekende werk van de neuroloog en neurowetenschapper Antonio R. Damasio – dat de emoties bij het pasgeboren kind gewekt worden door de al maar toenemende activiteit van de zintuigen van reuk, smaak, tastzin, lichaamsgewaarwording en inwendige lichaamspositie. Er zijn ongetwijfeld ook andere recente, evenwaardige werken te vinden.

Deze *opwekking/activatie/inoefening* van de zintuigen ontstaat op basis van *basisbehoeften en de waarneming van de nood*: eten, drinken, warmte, slaap en wakker zijn, veiligheid, rust en beweging. Voor elke soort behoefte en nood is er zelfs een aparte soort geweest, dat zal iedere goede moeder wel bevestigen. Deze basisbehoeften wekken de *verlangens* in de baby, in *interactie* met zijn *omgeving*. Deze verlangens verwekken signalen en reacties in het kind én in de *moeder*. Moederzorg is hier de noodzakelijke tegenspeler, dit vanaf het stadium in de evolutie dat het ei niet meer aan zichzelf overgelaten wordt, maar uitgebroed wordt (vogels) of anderzijds als vrucht in de buik van de moeder groeit tot een leefbaar schepsel: voor ons, vanaf de intrede van de zoogdieren. We laten de

²⁹ Ik houd me in dit gedeelte zo goed mogelijk aan het gangbare model van de empirische wetenschappen die antropologisch de mens beschrijven als ‘organisme’ (sic) dat bestaat tussen zijn conceptie en afsterven op aarde. En verder niets meer is dan hoogstens speculatie en vraagtekens. S.L.

zorgen van *de vader* hier even buiten beschouwing, met onze excuses. De baby gaat zelfs actief – uit *frustratie* en hierbij geholpen door zijn *genetische* gereedliggende gedragspatronen – aan “outreach” doen: op *verkenning*: met zijn bewegingen, met zijn geschreeuw en zijn ontwakend zicht en gehoor. Het dient gezegd dat bij de mens, in tegenstelling tot de andere zoogdieren, de genetische aanleg van gedragspatronen slechts schetsmatig gegeven is, zodat er meer ruimte is voor de tactische impact en modellering van opvoeding en omgeving: de ouderzorg en andere socialisering. De banden tussen mensen onderling zullen dan ook later veel bewuster beleefd worden en intenser van aard zijn en meer divers van kwaliteit dan bij gelijk welk ander zoogdier het geval is.

Al deze interacties tussen enerzijds genetische, gereedliggende patronen in het jonge leven en anderzijds – hoofdzakelijk in het begin - de moeder en haar zorg die ook voor een groot deel genetisch en hormonaal in haar voorbereid is, ontwikkelen zich tot neuronale patronen. Ze worden via de meer primitieve structuren van ruggenmerg, hersenstam, middenhersenen tot aan het limbische systeem opgenomen, daar geïntegreerd en verder in communicatie over en weer gebracht met de zones van de hersenschors (bv fronto-corticale hersenstreek). Zo worden ze bewuste emoties en gevoelens. Dit gebeurt omdat ze in de bewuste reflectie gebracht worden in de grote hersenstructuren, tezamen met vooral de geïntegreerde impulsen van het zicht en gehoor en met de ontwikkeling van de spraak en de daarbij horende ontwikkeling van de mimiek van het gezicht en de motorische beheersing van de hand- en voetbewegingen. Het echte leerproces, zoals we dat zo goed kennen is dan op gang gebracht. De echte verkenning van de wereld kan beginnen. De bewuste menswording op aarde ook.

Deze vroegtijdige, intense ontwikkelingen en interacties van de lagere, meer primitieve hersengedeelten gebeuren in het begin op niet gereflecteerde wijze. Ze zijn dus onbewust, of liever nog niet gereflecteerd en dus ongeweten werkzaam. Ze geven echter allereerst vorm aan *het basisgevoel van het zelfgevoel, vertrouwen en eigenwaarde, afbakening van het lichaamsterrein en zodoende van het eigenste lichamelijke zelf én van zijn begrenzing*, lang voor het ego, als ‘baasje ervan’ tot ontwikkeling komt. Dit laat Damasio toe om te stellen: ik voel dus ik ben. Correctie op Descartes’ Ik denk dus ik ben...

De meest wezenlijke ervaring van ons biologisch bestaan op aarde – *dat we er zijn en mogen zijn* – wordt op deze wijze in ons gevestigd en bevestigd voor heel het leven. Ze wordt gegeven samen met de ervaring *dat we geliefd worden*. Daar is de goede *ouderzorg* voor geweest. Deze ervaring van onze wezenlijkheid zal voor het grootste gedeelte vóórbewust/onbegrepen blijven. Zo ‘vanzelfsprekend’ is namelijk dat gevoel voor ons dat we het niet opmerken, niet meer in onze reflectie brengen dat het er is...

Zo ook de ervaring dat en hoe we er zijn: *onverbrekelijk samen met anderen, in de eerste plaats met anderen van onze soort* en zelfs samen met de dieren en planten en de ganse aarde. Dit eerste basisbewustzijn en de hersengedeelten waarin deze, onze emoties gewekt en samengevoegd worden, delen we met de overige zoogdieren.

We delen zelfs een gedeelte met de amfibieën, reptielen en de vissen, onze verre voorouders. Het is het emotioneel bewustzijn van de uiterst basale bestaansgevoelens. Het is het meest primitieve gedeelte van ons emotioneel bewustzijn en draagt ook de meest primitieve signalen: het kent alleen vitale basisbehoeften, geen genegenheid, want niet geboren uit ouderzorg, geen liefdeservaring dus, alleen opportunisme en vitale begeerte, geen (menselijke) groepssolidariteit geen toekomstverwachting, alleen momentele lust en onlust. Enkel de ervaring van het moment, van leven en overleven en nood aan prooi en drinken. Opportunisme en overleven van de enkeling. Er zijn wel groepsreacties mogelijk ingebouwd van de groep-als-bewegende-massa: een school vissen, een groep krokodillen, een plas vol kikkers, bv.

De nadere bespreking ervan zou ons hier te ver leiden. Dit primitieve, zeer basale bewustzijn is echter belangrijk op sommige gebieden van de psychopathologie (denk aan de persoonlijkheidsstoornis van de psychopathie) en in verband met sommige paranormale, spirituele items: denk aan de beschrijvingen van de zogenaamde “reptilians” en hun gedrag... Maar dit voorlopig ter zijde.

Dicht er bij aansluitend ligt er trouwens het vegetatief bewustzijn, ortho- en parasympathisch van aard. Het regelt en verzorgt de voeding, functie, regulatie en relaties van onze organen en tussen onze organen onderling en met het centrale zenuwstelsel. Ook daar is een primitief orgaanbewustzijn aanwezig. Er is zelfs een bewustzijn en geheugen werkzaam op niveau van de cel! Zie verder ⁽³⁰⁾.

Dit ganse complex dat vooral van emotionele aard is blijft heel ons leven functioneren, ondergeschikt - en er door gereguleerd tot op bepaalde hoogte - aan onze hogere hersenfuncties, die meer van cognitieve, bewuste, gereflecteerde aard zijn.

Er is echter potentiële conflictstof aanwezig: “le coeur a ses raisons que la raison ne comprend pas” (Blaise Pascal). Het verstand begrijpt op verre na niet altijd, of niet meer wat de ‘emotionele (en gevoelsmatige) informatie/pre-logica’ vertelt of wil duidelijk maken. Daar is de kern van het probleem - *het grote misverstand* - gelegen. Bij velen van ons wordt het een spel van hoger – lager: zij zelf bewonen bij voorkeur het salon en de verdiepingen; het lagere dienstpersoneel – de emotionele mens en zijn gevoelens – bewonen de kelderverdieping en slapen op donkere zolderkamertjes (muizenissen?). En denken er het hunne van...

Emoties, als ze opstijgen tot in het gereflecteerde bewustzijn en daar geconfronteerd worden met onze bewuste waarneming en kennisvermogens, gaan zich differentiëren tot gevoelens van allerlei aard. Terwijl emoties nog zeer individueel afgestemd lijken te zijn, speelt het relationele, interactionele aspect van ons bewuste leven bij de formulering van de gevoelens een uiterst belangrijke rol. We vormen en delen deze bewuste gevoelswereld met onze medemensen. Al zijn hoegenaamd niet alle gevoelens bij iedereen even sterk of fijnzinnig ontwikkeld, Er zijn gevoelens die sommigen wellicht wel en anderen dan weer nauwelijks kennen, er zijn mensen die ‘niet kunnen voelen’, afgesneden lijken te zijn van hun gevoelens en nauwelijks enkele brute en soms brutale emoties ervaren en beleven en toch erkennen en herkennen we in onze medemens dezelfde soortgelijke gevoelswereld als de onze. En wat er van deze rijke gevoelswereld niet aanwezig is in de evenmens gaan we zelf er bij verbeelden, zelf mystificeren in onze medemens, ze a.h.w. in hem of haar projecteren als waren ze wél aanwezig. Dit laat ons toe samen te leven, zelfs met mensen die onze gevoelens niet of nauwelijks delen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid van deze woorden niet zonder er aan toe te voegen dat de ingewikkelde emotionele gevoelswereld van de mens niet alleen op individuele basis ontwikkelt in hem/haar, krachtens zijn genetische aanleg, maar nog veel meer in ontwikkeling gebracht wordt in het gemeenschappelijk welzijn en beleven ervan met andere mensen, ouders, opvoeders, sibbenoten enz. (&) En Het Zij Zo!

WETTIGING. En Het Zij Zo voegt er nog aan toe dat de zo nodige ontwikkeling van emoties en gevoelens danig in de war gebracht kan worden wanneer de emotionele ontwikkeling gespeend is geworden van haar beschermende omwikkeling door de ouderfiguren of de communautaire inbreng van dorp, school en arbeidsplaats. Het is daarom allerbelangrijkst om te bespreken hoe de sociale dimensie van ethica en moraal medebepalend zal zijn voor de ontwikkeling ervan en dat er geen gezonde of normale ethica

³⁰ Een belangrijke vergelijkende studie die hier terzijde gelaten wordt en hopelijk elders zal opduiken is de hier aangeraakte gegevens beschrijven in termen van werking van de chakra's, zoals het Oosten de mens beschouwt. S.L.

of moraal kan ontstaan in de mens, zonder een gezonde en voorbeeldige maatschappij, zowel op het vlak van de micro- als macrodimensie ervan, van ouders tot koninkrijk. (&) En Het Zij Zo!

Even samenvatten:

- De emotionele ontwikkeling, die later de basis zal vormen van alle moraal en ethische beslissingen, gebeurt bij het pasgeboren kind op basis van een ingewikkelde interactie van binnen en buitenwereld, van onbeschreven kinderblad tot volgeschreven scenario van een leven.
- De eerste ontwikkelingen gebeuren lang voor er sprake is van een ego of van cognitieve bewuste reflectie. Het proces is een proces van assimilatie van indrukken, gewekt door primaire levensbehoeften en de nood aan voldoening ervan. De zintuigen van smaak, reuk, tastzin en positiezin en de primitieve ervaringen van lust en onlust, van frustratie en voldoening ervan door de zorgende ouder, vormen de fysiologische basis ervan. Deze in genetische prints aanwezige verlangens komen de ouderzorg tegen; in de interactie er mee ontwikkelt zich het eerste basisgevoel: het zelfgevoel, gekoppeld aan het terrein van het lichaam, met een diepe notie van veiligheid en vertrouwen (basic trust), want van gewenst en geliefd te zijn.
- Het primitieve deel van het centrale zenuwstelsel, ruggenmerg, hersenstam, kleine hersenen en middenhersenen met het limbische systeem, vormen er het neuronale substraat van.
- Veel later zal er ontmoeting plaats hebben met de cognitieve functies van het ego en treedt er reflectie in het bewustzijn op. Er ontwikkelen dan ook interactieve verbindingen met centra van de hersenschors. Daarbij komen dan de gedifferentieerde gevoelens tot ontwikkeling als koppeling van cognitieve en emotionele processen.
- WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit dit ganse proces de emotionele mens ontstaat, gekoppeld als hij is aan zowel zijn genetische ontwikkeling als aan zijn medemenselijke dimensie van ontmoeting en relatie. En dat dit de basis vormt in het centrale zenuwstelsel van alle emotionele ontwikkelingen, waarvan de gevoelens de uitgewerkte bewuste vormgeving zijn. (&) En Het Zij Zo!

§ 3. Op zoek naar het moment van het ontstaan en van alle ingrediënten van moraal en ethica, als aparte entiteiten gegroeid uit emoties en gevoelens. Wanneer wordt een gevoel of emotie een morele regel of ethische stelregel?

8.3.2009

3.1. Daarvoor moeten we ons eerst akkoord stellen over de definities. Wat noemen we moraal? Wat noemen we ethica?

Laten we het ons eerst ⁽³¹⁾ even gemakkelijk maken en een omschrijving maken van de twee *begrippen* zoals we ze hier zullen gebruiken, d.i. zoals ik ze voor mezelf interpreteer. Andere interpretaties kunnen ook geldig zijn.

Moraal of morele regels noemen we dan hier wat we *bindende sociale gedragsregels* noemen, maar waarvan de grond of het ontstaan niet gelegen is in enige contingentie van een wet of reglement van de wetgevende macht, maar gevestigd in ons wezen als overgeërfde, overgedragen gedragsregel, zegge opvoedingsnorm, zegge zedelijke norm, uitdrukking van een goede, behoorlijke gewoonte. Zeden of maatschappelijke zeden en gewoonten dus. Mores (lat.) Costuymen (Oud Ned.) customs (Eng – evolutie van dit woord echter – USA - naar de betekenis van... douanerechten), coutûmes (Fr) of “wat hoort”, wat passend is, wat hier en nu de gezonde regel, goede gewoonte is, wat in de goede smaak valt en niet aanstootgevend is of ingaat tegen de kiesheid of tegen echte, beleefde beleefdheid. Ook wel verstaan als: wat eerbied inhoudt tegenover de evenmens, evenals tegenover de voorouders, de cultuur en de religieuze gevoelens van onszelf en van anderen. Of wat het samenleven tussen mensen bevordert en garandeert: steden, staat, maatschappij. Iets dat sterkere aanspraken laat gelden dan mode dus, wat een puur esthetische norm is. Moraal heeft een tikkeltje eeuwigheidswaarde of wezensernst in zich, meer levensernst dan de mode. Ze ontleent haar ernst aan haar gevestigd zijn in de diepere, niet te ontkomen of te verwaarlozen gronden van onze existentie, hier en nu. Men zegt echter ook wel: andere tijden, andere meesters, andere zeden.

Ethica of ethische stelregels ⁽³²⁾ leiden we hier dan af van de *beslissingen, besluiten* die we genomen hebben van uit ons *geweten*. We leggen er verantwoording voor af tegenover ons geweten en eventueel roept het geweten ons op of fluit ons terug als we onze ethische normen of stelregels zouden overtreden hebben. Gij zult niet doden. Gij zult niet stelen, niet liegen, niet bedriegen, niet moorden, uw ouders eren, geen partner van een ander begeren of verleiden. Gij zult God beminnen

³¹ Als ik achteraf de tekst goed gelezen heb die Het Zij Zo hierboven er aan toevoegt dan werd het me overduidelijk dat moraal en ethica niet te stellen zijn als een theoretische begrippen, afgeleid van een redelijke bewering, bv. van waardeoordelen, maar krachtens hun natuur en oorsprong te beschrijven zijn als een *act*, onlosmakelijk verbonden met en afgeleid van *wil en instelling*. Ethica is een handeling, moraal is een daad, gedragen door wil en instelling van de betrokken mens en... inderdaad daarbij gestoffeerd door wijsheid, rede of verstand. De emoties en gevoelens zijn echter de voedsterouders ervan: de ‘klei’ waaruit ze gevormd, geschapen zijn... *Het resultaat, pendant voor de rede* is dan: waardeoordelen, in tegenstelling tot feitelijke oordelen, die zakelijke, aan de logica ontsproten vruchten zijn. S.L.

³² Dit verandert grondig de benadering: als we de eerste, voorlopige, ‘gemakkelijke’ omschrijving van de woorden *ethica* en *moraal* vergelijken met de inhoud die er op het einde, in de samenvatting, aan gegeven wordt, dan zien we duidelijk dat we hier niet te doen hebben met een rationele categorie, maar met een categorische imperatief (E. Kant) Die is van een totaal andere orde dan een redenering. De wil, zo hebben Het Zij Zo en de bronnen van uit de geesteswereld bij andere gelegenheden gesteld, heeft trouwens zijn eigen gebied van informatie. Die niet, nooit ingenomen is of gemanipuleerd door de krachten of machten van het kwaad. De wil van de mens is fundamenteel ongeschonden, de instelling van de mens dient echter geoefend te worden in gehoorzaamheid en deemoed aan het wezen van de dingen. Zie op andere plaatsen. S.L.

en eren en zijn Naam niet ijdel gebruiken, niet ijdel zweren of vloeken of spotten... De tien geboden zijn de eerste gecodeerde, op stenen tafelen gegrifte universele ethische normen van de mensheid geweest. De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is er een soort moderne versie van. Richtinggevend en bindend tegelijk. We noemen ze aangeboren, overgeërfde stelregels die weliswaar tijdens en door de opvoeding en het verdere leven telkens opnieuw gesteld, verhelderd, gemotiveerd moeten worden en daardoor dus een historische dimensie verkrijgen. En waartegenover we kunnen zondigen (in religieuze zin of misdrijven en misdaden kunnen plegen (maatschappelijke zin, niet noodzakelijk van dezelfde betekenis als zonde

Morele gedragsregels noemen we eerder maatschappelijk, cultureel of sociaal-religieus bepaald (sharia, canoniek recht) en aan tijd en omstandigheden aanpasbaar, zij het toch dat ze ergens de uitdrukking zijn van een diepere menselijke voorkeur. *Ethische* stelregels noemen we de geboden (of verboden) die bepaald zijn door de wezenlijke aard van de mens en in de persoonlijke keuze, beaamd en besloten werden door de individuele mens. De kerk zal dit laatste het onderwerp van de moraaltheologie noemen, waarvan de Tien Geboden of Wet van Mozes de basis vormen⁽³³⁾. God is de Oorsprong en Maat van alles, ook dus van de Ethica, zoals door Hem gegeven aan de mensen. De filosofie zal spreken over ethische, categorische Normen, gevestigd in de wezenlijkheid van het bestaan (of zal de betwisting ervan aangaan...). En ook deze ethische stelregels komen terecht in de individuele of collectieve existentie van de mens/mensheid, ontwikkelen en specificeren zich daar en hebben dus een historische dimensie.

Echter:

- Elkaar de godsdienstvrijheid gunnen en opeisen voor zichzelf is een ethische keuze.
- Homohuwelijken inburgeren is een morele gedragsregel aanpassen, omdat de humane inzichten ondertussen gegroeid zijn naar een meer humaan en universeler mensbeeld dan vroeger.
- Het celibaat onderhouden komt de aspirant-priester voor als een ethische keuze, al zal de buitenstaander dit beschouwen als een moreel engagement van de kandidaat.
- Geweldloos verzet plegen of dienstweigeraar zijn voor het leger is voor de mens in kwestie een ethische keuze, al zal iemand anders het wellicht enkel een moreel engagement vinden van de jongere.

Zo zie je maar...

³³ *Tien Geboden en Wet van Mozes*: zie verder in Deel C van Boek Een en verder. S.L.

3.2. Wanneer wordt een emotie of gevoel een ethische keuze of moreel engagement?

Goede wijn hoeft geen krans. Als er reclame moet gemaakt worden voor een bepaald product is er wellicht iets aan de hand met de vlotte verkoop ervan. Zo ook met moraal en ethica: vanaf het moment dat een emotie of gevoel niet meer spontaan leidt tot de daad ⁽³⁴⁾, maar problematisch beleefd wordt, is er sprake van gebod of verbod, voorschrift, oproep tot engagement, stelregel enz. Als ons geweten overduidelijk schreeuwt of ons bijna geen keuze meer laat behalve misschien toegeven aan de lafheid, dan volgen we spontaan ons geweten en is er geen sprake van moreel conflict of ethisch besluit. Pas wanneer er belangenconflict is, inwendig of met de omgeving, gaan we over tot moreel overleg en ethisch beraad. En moeten we een keuze maken, gaan we bij ons geweten te rade, moeten een wilsbesluit nemen, een gebod opvolgen of een verbod respecteren om in orde te blijven met 1. Ons geweten en/of 2. De maatschappelijke vereisten.

We merken dus dat moraal en ethica niet alleen te maken hebben met bewuste emoties en gevoelens die er de voedsterouders van zijn, maar altijd ook een *keuze* veronderstellen en een *besluit*, die moeten gemaakt en genomen worden en die leiden tot *dadens*. Het ganse proces is gekoppeld aan onze *instelling* en onze *wil* en wordt voorgelicht door ons *geweten* en *verstandelijk overleg* (gewettigd opportunisme). En het ethische woord wordt werkelijkheid aldus...

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat *wil en instelling* de bepaling vereenvoudigen van wat een morele keuze moet zijn of een ethische beslissing wordt, aangezien ze niet zonder deze voor de wezenlijke ernst van de mens noodzakelijke ingrediënten kunnen bestaan hebben. (&) En Het Zij Zo!

Even samenvatten:

- Moraal en ethica zijn in de eerste plaats (van de orde van) een act, geïnspireerd van uit onze instelling, gesteld en gekozen van uit de wilsvermogens. Categorische Imperatief, die als waardeoordelen in het bewustzijn vertegenwoordigd zijn.
- Morele beslissing noemen we dan elke vrijwillig gekozen beaming en opvolgen van normen en regels die ons vooral door de opvoeding bijgebracht worden van uit de traditie van de samenleving en die, gesteund door onze wil en instelling, gemaakt worden tot die van ons, in de morele keuze zelf.
- Ethische beslissing noemen we dan de act van een diepere vrijwillige, dus gewilde keuze van uit de aanspraken van het geweten en die aansluit zowel bij verstandelijke overweging als bij de inspraak door de zielsgevoelens in het geweten van de mens. Onze instelling hierbij is bepalend voor het horen, gehoorzaam zijn aan ons geweten, naast de wil om de act uit te voeren.
- De keuze van de omschrijving van wat moraal en ethica aan waardeoordelen inhouden kan verschillen: bv is het waardeoordeel voor de ethische beslissing meer van innerlijk persoonlijke aard; die van de morele act is meer maatschappelijk aangeboden. Het kan echter verschillen volgens de inhoud die men aan de woorden geeft. Beiden echter, morele en ethische act, zijn in feite en uiteindelijk van dezelfde natuur en orde.

³⁴ *Emotie of gevoel die spontaan leiden tot de daad*: een huisdier zoals een hond of kat heeft een dergelijke spontane reactie nog wel, al is daar door opvoeding regulatie aan toe te brengen. Vandaar dat we kunnen zeggen dat een huisdier een zeer eenvoudig, ondubbeltzinnig gevoelsleven heeft. Het kan daarom belangrijk zijn in de heropvoeding of rehabilitatie van emotioneel gekwetste mensen. S.L.

- De instelling van de mens en zijn vrije wilsbeslissing zijn inherente ingrediënten van elke morele of ethische keuze. Het onderwerp van al deze mogelijke keuzes is de leerstof die in de ethica en moraal als begrippen toegevoegd worden aan het menselijke denken en bewustzijn via religieuze, filosofische of pedagogische weg.
- Gevoelens en emoties zijn de voedsterouders van ethica en moraal. Zelf bieden ze al een aantal vanzelfsprekende waardeoordelen aan, als uitnodigingen tot doen en handelen. Ze groeien echter maar uit tot ethische en morele daden 1. wanneer hun onderwerp of keuzeobject niet meer vanzelfsprekend is of tegensprekelijk of conflicterend beleefd wordt in de innerlijkheid of de uiterlijke, maatschappelijke context. 2. En wanneer ze een act zijn, gesproten uit wil en instelling.

ETHICA EN MORAAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

DEEL A - HET GROTE MISVERSTAND

DERDE HOOFDSTUK: DE OBSTAKELS DIE DE WIL EN DE INSTELLING MOETEN OVERWINNEN

09.04.2009

§ 1. Ter inleiding van dit hoofdstuk.

Alles goed en wel, ethica en moraal, wil en instelling, Geweten Zelf en geweten, goede opvoeding en eugenetica, maar... maar... wanneer wordt er nu eens gewild? Wanneer zal de wil van de mensen het roer omgooien van de boot van hun miserabel bestaan? En het bestaan is soms echt en erg miserabel hoor! Of gelooft u soms nog in de sprookjes van de reclameblokken op TV?

Het leven is soms wondermooi. Soms is het sprookjesachtig en verrukkelijk, maar het kan er verdomme ook heel naargeestig aan toe gaan, met droefheid en bedruktheid in de levenshof. Geen Hof van Eden meer, inderdaad.

Laten we nu in dit hoofdstuk gaan kijken, onvervaard en zonder vrees of ontkenning, naar wat ons verhindert de mens te worden die we zouden *willen* zijn. Laten we trachten op te sporen wie of wat ons 'de duivel blijft aandoen' in ons privéleven zowel als in ons gemeenschapsleven. Laten we beginnen bij het begin: onze emotionaliteit en gevoelens, die we hebben leren kennen als de voedsterouders van ethica en moraal. Waarom hebben we soms dergelijke slechte voedsterouders? Waar en waarom hebben we met deze, onze voedsterouders een zodanige ambivalente tot afwijzende houding opgelopen? Wat is er mis met de emotionele mens? Wat is er mis met onze gevoelswereld? Wat loopt er verkeerd met onze lust en begeerte? Waar is daarbij ons verstand gebleven? Wat is het tenslotte dat ons heeft getekend tot verstoorde soort als mensheid en geschonden mensen ⁽³⁵⁾?

³⁵ *Verstoorde soort, geschonden mens*, zo noem ik de mensheid en mens zoals hij ons verschijnt. Als ik de dierenwereld vergelijk met de menselijke wereld – al zijn de dieren dikwijls ook niet zo leuk voor elkaar – ontkom ik niet aan de indruk dat alleen de mens, het 'redelijke dier', als een diep geschonden wezen door het leven loopt. De mens echter lijkt dat echter zo gewend geraakt te zijn dat hij/zij dat gewoon "la condition humaine" is gaan noemen. Fatalistische taal. De Bijbel spreekt van de zondeval. Wij zullen het hier dus moeten hebben over de Verlossing en onze taak er in. S.L.

§ 2. Emotionaliteit en gevoelswereld. Assepoester die moeder moest worden zonder in de pompoenkoets gereden te hebben naar haar prins.

2.1. *Summier iets over evolutie en ontologie, fylogenese en ontogenese.*

“Gedenk, o mens dat gij van stof en as zijt en tot stof en as zult wederkeren” (R.-K. liturgie van Aswoensdag). Middeleeuwse sardonische humor of wat nog meer? Onze sterfelijke emotionaliteit is van stoffelijke aard, “uit klei geboetseerd”, waarvan we de *eerste, primitiefste lagen* gemeen hebben met onze Darwiniaanse voorouders, waaronder de vissen, reptielen en amfibieën. Om onze naaste levensbroeders op aarde, de zoogdieren en primaten, niet te vergeten. De met deze laatste verwante emotionele lagen liggen hoger in het centrale zenuwstelsel, in de middenhersenen en lijken me meer verband te houden met de evolutie van de *moederzorg*, verbonden aan het zwanger worden, geboren laten worden en zogen van de afstammelingen. Tegelijk met de ontwikkeling van de *kuddegeest*, verdediging van het territorium en de sociale patronen van samenwerking, beveiliging en jachtgedrag om prooien te vangen. Maar dat lijkt me iets waar ook de vaders hun rol te spelen hadden... We hebben er daarna nog lang over gedaan om rechtop te gaan lopen, onze handen te leren gebruiken, in coördinatie met onze tong, taal en spreken, om werktuigen te leren gebruiken en te ontwerpen, om ons verstand te ontwikkelen en te laten volwassen worden en onze dorpen en steden te gaan bouwen. En om in een metalen box een paar van ons naar de maan te schieten ⁽³⁶⁾.

We hebben echter al heel vroeg in onze fylogenetische ontwikkeling de aarde geroken en gesnoven en haar opgenomen in ons onderbewustzijn. We hadden ook vrij vroeg de smaak beet van geroosterd vlees, geurig kooksel van moeders pot, aroma’s van aantrekkelijke vrouwen en zo meer. We nemen de effecten van deze eerste ervaringen nog altijd wat graag in ons op, vanaf onze geboorte, samen met de moedermelk. De hele aarde, onze grote nestdoek! Om te wennen aan de incarnatie... Keer op keer doen we dat weer, bij iedere van onze geboortes. Het belang van reuk en smaak. En van moeders keuken als argument van veiligheid en vertrouwen. We gaan hier nu niet uitweiden over fruitpapjes uit potjes, moedermelk uit poeder, smaakaroma’s geleverd door de internationale voedingsindustrie enz. Dit voor later misschien.

We halen daaruit ons basisvertrouwen in onszelf, in elkaar en in de wereld. Onze emotionaliteit, van de primitiefste uiting ervan tot het meest gesofistikeerde gevoel, ze versiert niet alleen ons leven, ze vormt er de veilige, ondersteunende logistiek van. Vóór we hebben kunnen denken, hebben we al lang emotie en gevoel en emotionele reactie in ons! Vóór we gevaar goed en wel opgemerkt hebben, hebben we het al ‘geroken’ en zelfs een reflex van afweer ontwikkeld. Althans de meest fitte mensen onder ons doen het zo – hier echt: de “survival of the fittest”.

De menselijke geschiedenis is echter geen rechtlijnige, rekenkundig stijgende lijn van ontwikkeling, eerder een fluctuerende, meetkundige parabool, waarop we ineens, de laatste twee honderd jaar en daarvan nog eens de laatste honderd jaar, extra snel omhoog geschoten zijn. Duizelingwekkend hoog in de ontwikkeling van onze verstandelijke, meetkundige en wiskundige vermogens. De wereld van het

³⁶ Ik volg hier het courante discours van de *positieve wetenschappen in de biologie*. Deze hebben de gewoonte aangenomen om de gehele menselijke ontwikkeling door te trekken als supervariant van de andere zoogdieren, zonder enige rekening te houden met de kwalitatieve sprong die de mens ooit gemaakt moet hebben en hem onderscheidt van gelijk welke diersoort ook. Zie verder voor de nadere bespreking hiervan. S.L.

getal. Ga eens naar de petrodollarwolkenkrabbers kijken in de Emiraten of dergelijke. Maar zelfs dat is nog geen toren van Babel geworden. Of toch?

2.2. De functie van de meest primitieve lagen van onze emotionaliteit.

We hebben op een andere plaats heel summier de lokalisatie in het centrale zenuwstelsel aangegeven van het eerste, primitieve substraat van onze emotionaliteit. Hier even wat meer uitleg over de werking ervan.

Een allereerste kritische vraag wil ik voorkomen: wat gebeurt er met de primitieve lagen van de emotionaliteit van een mens als hij een volledige *hoge dwarslaesie* van zijn ruggenmerg oploopt en dus – gelukkig of rampzalig – afgesneden is geraakt van de oorsprong van de bewustzijnsinhoud van zijn ‘reptielen- en amfibieën’ zenuwstelsel? Is er nog erger dan de rampzalige totale bewegingloosheid waarmee hij/zij voortaan zal moeten leven? Mist hij/zij voortaan iets van de emotionele mens? Blijkbaar niet noodzakelijk zou ik zeggen en A. Damasio zal dit ongetwijfeld besproken hebben ⁽³⁷⁾. Blijkbaar werd alle emotionele inhoud al lang voordien als kennis en ervaring doorgegeven aan de hoger gelegen centra (in het limbische systeem) of er worden omwegen gebruikt via het autonome zenuwstelsel, die toelaten het verlies te omzeilen. Het ongeschonden autonome zenuwstelsel verzorgt althans zeker al de voeding en de goede functie van de onderliggende organen. Ook daar is informatie, mogelijks bewust te maken informatie aanwezig.

De vraag is echter niet ongegrond. Immers ons ruggenmerg en de zenuwen naar de periferie toe, mede met al de organen en cellen ervan, delen één en hetzelfde veld van waarnemen van sensaties en snelle reacties (pijn en warmte/koude bvb, druk, lust en onlust van de huidsensatie, van spier- en bindweefselsensatie enz.) . Het ‘geheugen’ van iets lijkt me niet alleen gelegen te zijn in het hoge centrale zenuwstelsel, maar lijkt veeleer een zaak van het totale circuit, dat ook de perifere zenuwen omvat en het celgeheugen van de betrokken/bezenuwde organen. In korte, snelle synapsen worden al deze gewaarwordingen door- en rondgestuurd en verwerkt tot in het ruggenmerg en verlengde merg en wordt een adequaat, gereedliggend, snel motorisch antwoord gegeven. Het antwoord is inderdaad hier erg gereedliggend, geprogrammeerd als het is door de (strakke) genetische informatica die daar werkzaam is ⁽³⁸⁾.

Wat gebeurt er als dit uiterst primitieve geheel, waarvan de ‘redelijkheid’ (de logistieke functie) puur van emotionele aard is, in ons gewekt is en kan waargenomen worden in ons bewustzijn? Hoe is het exclusief te leven als een vis of een reptiel of een amfibie? We staan nog maar aan het begin van deze waarnemingen en onderzoek ervan. Zeker is dat we er niet zo maar gerust in kunnen zijn; dat het ons eerder overkomt en onbegrepen blijft in zijn werking. Wat zou je trouwens anders kunnen voorstellen?

³⁷ Antonio Damasio; zie: Ik voel dus ik ben. Of Het Ongelijk van Descartes...

³⁸ *Het antwoord dat gereed ligt in ons lichaam*: Het lijkt er op dat ons biologisch lichaam als één geheel van aan elkaar toebehorende en toebehorende cellen in een eerste primitief ‘groepsbewustzijn’ reageert. Groepsbewustzijn van eencelligen, in één nauw aan elkaar gehechte eenheid levend en reagerend op binnen- en buitenwereld: milieu intérieur en milieu extérieur. S.L.

NB In het paranormale, spirituele veld van waarnemen hebben we een vergelijkbaar veld van exploratie: sferen van waarnemen (van 'boven' naar 'onder'=) van *de laag astrale sfeer, de tellurische sfeer tot en met de subterrane wereld en haar bewoners*. Evenals van *het bewustzijn van de planten en dieren*, daar aanwezig (Cf "In de tijd dat de dieren spraken"). Deze kunnen we ontmoeten als we geleerd hebben te reizen en te communiceren in onze etherische vormgeving van het lichaam en het etherische veld van waarnemen gaan verkennen. Hiervoor gebruiken we de faculteit van empathie/telepathie en een eerste, de mens eigen vorm van beeldtaal van de helderziendheid, verbonden als ze is met het emotioneel-mentale complex. ⁽³⁹⁾ We hebben hier te maken met de bakermat van alle metazintuiglijk bewustzijn, voor ons toch. Een gebied waar we als mens wel kunnen en mogen komen, mits scholing en liefst onder geleide en bescherming van een goede gids van ter plekke...

Dat we er niet gerust in kunnen zijn heeft o.m. te maken met het feit dat de uitingen van dit primitieve animale bewustzijn (en het al of niet geestelijk bewustzijn van planten en dieren sluit daar bij aan) althans wat de bewust beleefde vormen ervan betreft, gedurende ons leven werkzaam zijn in een functie die ondergeschikt blijft aan de hoger gelegen (emotionele en rationele) bewustzijnscentra en dus meestal onderbewust, niet gereflecteerd beleefd worden. Onbewust blijven of zelfs verdrongen worden, zoals vele gegevens van tijdens de eerste levensjaren. Veel van wat Sigmund Freud als "das ES" benoemd heeft, stamt m.i. hieruit voort. Het hoger gelegen bewustzijn ondergaat echter wel de gegevens - als informatie doorgegeven - van deze emotionele zones en kan 'in stilte' gebruik maken van de gegeven informatie. Deze gegeven informatie blijft ons echter gedeeltelijk vreemd. Niet alleen omdat ze van een zodanige primitieve aard is, maar ook al omdat we geheel en al zo 'ontgroeid' zijn aan de aarde en de natuur. "Melk komt van het grootwarenhuis", om maar iets te zeggen. Ons redelijk verstand kan er dus niet veel mee aanvangen. Het probleem van de aliënatie van de culturele mens van vandaag.

In deze laag gelegen zones heersen er eerst en vooral de basisemoties en reacties, gebonden aan *het leven zelf* ⁽⁴⁰⁾ het onderhouden, beschermen ervan en het doorgeven van het leven van de soort: basale vitale behoeften, hun waarneming, expressie en antwoord er op. Lust en onlust zijn er de basisindicatoren van voor ons organisme, intiem verbonden met de waarneming daar en de reacties er op. We delen op die wijze het leven op aarde met onze dierlijke voorouders: geboren worden, schrik doorstaan, sterven, doden en gedood worden, risico's nemen, in functie van voedsel, water en overleven, seksuele drang ter voortplanting, enz. Hevige emoties soms, ondersteund door hormonale

³⁹ Een tweede, hogere vorm van helderziendheid, die een faculteit van de zuivere geest is en gebruikt maakt van het kanaal van de verbeelding (die zelf ook een faculteit van de geest is!) kan gewekt worden door de daar aanwezige geesteskrachten. Ze dient echter geschoold en als gave geschonken aan de betreffende mens door de geestesentiteiten van deze astrale en hemelse sferen. We gaan er hier niet verder op in. Zie elders. S.L.

⁴⁰ *Het leven zelf*. Vergelijk hier even de verdeling en functie van de chakra's, zoals ze gewoonlijk beschreven worden. U merkt dat wat we hier lokaliseren in het ruggenmerg en verlengde merg overeenkomt met wat in de eerste en tweede chakra gelegen is aan basisfuncties en de emoties ervan. De chakrawerking is echter niet enkel bestemd voor het fysieke lichaam, maar is de bedeling van de prana-energie van het fysieke lichaam én van het etherische dubbellichaam ervan. S.L.

stuwung bij tijd en wijle. Lust en onlust, genoeg en frustratie zijn hier echter strikt en onlosmakelijk gebonden aan deze patronen, zijn er niet artificieel van los te maken.

In deze primitieve, eerste levenszones van emotioneel bewustzijn huist en heerst ook *de (eveneens hormonaal gestuwde) begeerte*: een sterke drang naar een lustbeleving die zichzelf graag herhaalt. Deze wordt wel bewust beleefd door de mens. Niet alleen wordt daar dus elke functie door lust/onlust bepaald, maar dikwijls ook door *hormonen* aangestookte begeerte, seksuele en agressieve (adrenaline, cortisone...) en andere. De endorfine heerst er al. Lust, *extreme lust* door seksuele opwindung, pijn, adrenalinestoot door agressie en schrik en opwindung allerhande, worden wel tot in ons hogere bewustzijn doorgeleid en daar geïntegreerd. Geïntegreerd, tja... Het is het primitieve wereldje van onze lust en begeerte. Het gaan opzoeken ervan, de rusteloosheid ervan en de behoefte aan voldoening ervan zijn ons bekend. We kicken er op. We zullen er maar wel mee wezen, want dat kennen we!

Omdat we deze lust van de begeerte bewust hebben leren kennen (cognitief, reflectief) – en dit is typisch eigen aan de mens - hebben we ze ook leren *oproepen en hanteren, uitbaten en zelfs uitbuiten*. Want we zijn wezens die op dat gebied kunnen vooruitzien/extrapoleren en steeds bereid zijn tot nog meer zoeken en vinden. We hebben ook geleerd te anticiperen op onze lust en begeerte. We kunnen deze sterke emoties van extreme lust en begeerte dus autonoom gaan manipuleren bij ons zelf en anderen en ze los maken van hun functie waarvoor ze oorspronkelijk bedoeld waren, namelijk het veilig stellen van het leven, de voeding, het nageslacht, enz.

Dit is de mens op het lijf geschreven. Hij is echter wel een *leerling-tovenaar* gebleven... Daarom staat er geschreven hierboven: Assepoester die te vroeg moeder moest worden. We hebben de *extreme lust en begeerte* van onze vitale, dierlijke emotionaliteit tot nu toe niet echt leren ordenen en beheersen. Ons verstand weet er nauwelijks weg mee, tenzij in het verkeerde gebruik ervan. Onze goede, oude moraal en ethica staan bol van de geboden en verboden erover. Veelal vruchteloos echter. We worden er zelfs neurotisch en psychotisch van. De persoonlijkheidsstoornis van de psychopathie gedijt er in. Als we het aantal pornosites op het web tellen en bekijken, tesamen met alle andere casino's en verslavende activiteiten waarmee we zoveel geld hebben leren verdienen en verliezen, dan zien we pas de omvang van ons leed. Neen, we beheersen het niet. Het beheerst wel velen van ons.

In de perversies van de paranormale/esoterische wetenschappen, zoals we deze misbruiken en misdaden hebben leren kennen via slachtoffers ervan in sekten en groepen, wordt diezelfde extreme lust en begeerte ook opzettelijk en systematisch gemanipuleerd en geperverteerd, d.i. van haar oorspronkelijk doel afgeleid en gebruikt, misbruikt voor andere doeleinden. De gevolgen zijn dramatisch, niet alleen bij de misbruikte slachtoffers, maar nog meer bij de plegers van zulke opzettelijke praktijken. Waarover elders meer. Het blijkt meer en meer dat het namelijk *de instelling* is, het opzettelijk kwaadaardig opzoeken van het lust scheppen in folteren, pijnigen, intimideren, seksueel aanranden, dat schade berokkent tot in het geheugen van het genoom toe van de daders. Men zal dus, bij genetisch onderzoek, onderscheid dienen te maken tussen daders die zonder

bijzondere opzettelijke lust optreden (bv op bevel van chefs) en daders die handelen precies omwille van die grote perverse lust. ⁽⁴¹⁾ Cf. genetica en epigenetica.

Even samenvatten:

- We delen met de reptielen, amfibieën en zoogdieren de meer primitieve lagen van ons emotioneel bewustzijn. Ze verzorgen de logistiek van ons functioneren als (zoog-)dierlijk organisme. Ze doen dat samen met het vegetatieve zenuwstelsel. De neurologische substraten ervan vinden we terug in ruggenmerg, verlengde merg, mesencephalon met vooral het limbische systeem, als de belangrijke centra van integratie en verwerking.
- Deze primitieve gedeelten (reptielenbewustzijn bv) blijven meestal onbewust actief of minstens toch ondergeschikt aan ons hogere bewustzijn. We kennen dus geen of nauwelijks een afzonderlijk reptiel- amfibie- of zoogdierbewustzijn, althans niet in onze cognitieve reflectie of gereflecteerde gevoelswereld.
- De begeerte en de hevige lustbeleving in extreme situaties (levensbedreigende situaties) en seksuele opwindning worden door ons wel bewust ervaren. Omdat we mensen zijn kunnen we deze seksuele begeerte en extreme lust/kick voorzien en dus zelfstandig gaan opwekken, gebruiken en misbruiken. We kunnen die zelfs naar een ander doeleinde afleiden. Dit geeft echter wel ernstige problemen voor de ontwikkeling van de persoonlijkheid.
- Omdat het primitieve dierbewustzijn ons toch vreemd geworden is valt het ons moeilijk er mee om te gaan. Zelfs met de echte begeerte en extreme lust ("kicken" op gevaar, verwekken van lust door extreme pijn) weten we niet echt correct om te gaan. De seksuele energie is voor de mens nog altijd problematisch en moeilijk harmonisch te verzoenen met zijn overige verlangens naar een goede relatie met partner en omgeving.
- Veel psychopathologie van o.m. het type neurose, psychose, borderlinetoestanden, persoonlijkheidsstoornis en perversie heeft veel te stellen met problematische emotionaliteit van dit type, met de artificiële, verkeerde opwekking ervan, te vroege opwekking ervan, afleiding van zijn doel, aanleg ervoor door genetische beschadiging enz..
- De mogelijkheid bestaat dat gewelddadigheid, extreme pijniging, seksuele aberraties, als ze gepaard gaan met extreme lust die opzettelijk toegebracht, toegelaten of zelfs gezocht wordt, kan overgaan tot epigenetische stoornissen in het genoom van de dader en dus eventueel een verstoord genetisch potentieel kan overbrengen op nadien verwekte kinderen. Dit dient echter nader onderzocht te worden. Dit doet echter niets af van de enorme schade die aldus toegebracht wordt aan de slachtoffers... Hun leven is dikwijls ook verwoest!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles blijkt dat dit eerste, primitieve bewustzijn van emotionele aard aan de mens eigen is, maar vervormd kan worden en verkracht, naar andere doeleinden toe dan waar het oorspronkelijk voor ontwikkeld

⁴¹ *Genetica en epigenetica*: het blijkt vooral een epigenetisch proces van mutaties te zijn dat optreedt in daders die *intentioneel* de lust perverteren of misbruiken. De epigenetische lijn van de erfelijkheid betreffen de erfelijke gevolgen op het nageslacht in rechte lijn: van vader op zoons, van moeder op dochters. S.L.

werd en dat dit aan de basis ligt van de disharmonische ontwikkelingen op emotioneel gebied van de mensheid als geheel en van het individu in het bijzonder, voor zover het een uit zijn voegen getrokken ontwikkeling is van een deel van het menselijke genoom of van de uitwerksels ervan. (&) En Het Zij Zo!

2.3. Emotionaliteit en gevoelswereld van de zoogdieren en van 'het zoogdier mens' ⁽⁴²⁾.

Er is een tijd geweest "dat de dieren spraken" (met de mensen). Dit is lang geleden, althans voor ons, Westerlingen. Er is ook een tijd dat de mensen veronderstellen dat de dieren, zoogdieren bv, geen gevoelens of emoties kennen of hebben, zelfs geen pijn kennen. En die tijd loopt nog...

Het komt misschien omdat we afhankelijk zijn van hun vlees voor onze voeding (zo denken we toch) en hen dus wel *moeten slachten en doden*. We zijn dan onszelf (moeten) gaan verbeelden, inbeelden dat dieren 'dat toch niet voelen'. Niet voelen dat ze (zullen...) gedood worden en ook niets voelen van hun erbarmelijk leven, opgestapeld als ze zijn in kooien, hokken, kweekstallen enz. Elke boer zou het moeten weten, maar hij kan zich geen echte gevoelsrelatie veroorloven met een van zijn dieren, want hij zou het niet meer kunnen verkopen voor de slacht. Zijn relatie is van puur functionele aard en blijft zo. Hij kan lyrisch worden over zijn dikbillen, verliefd kijken naar zijn paarden, (een trekpaard is misschien de uitzondering op de regel) zijn biggen zachtjes ter hand nemen. Maar het is allemaal in functie van de verkoop en het slachten. Het is geen echte genegenheidsrelatie met een dier. Die is er wel bij een goede relatie met huisdieren. Ze zijn de eersten die genieten van een bepaalde liefdevolle relatie tussen ons en de overige soorten van zoogdieren. Als ze een goede meester treffen... 'Slafelijk' afhankelijk of onderdanig aan ons blijven ze dus nog wel, moet ook nog, gezien hun evolutiestadium. Maar ook aanhankelijk. En dat is nieuw.

Diezelfde gevoelens of *de afwezigheid ervan* moet men tussen mensen onderling kunnen terugvinden tijdens een oorlog, bij soldaten tegenover de vijand en het vijandelijke volk. Men zal deze soort van oninvoelbaarheid desnoods aankweken in de opleiding. "Kill! Kill! Kill!. Dezelfde afwezigheid van medemenselijk aanvoelen zal er ook geweest zijn bij de Azteken en Maya's, omdat ze mensenoffers brachten. En bij de Romeinse elite in Rome - stad, voor zover er gevangenen opgeofferd werden voor de spelen in de arena. Men kan niet tegelijk genegenheid en respect opbrengen voor de mens en hem doden of laten doden voor gelijk welk doel. Het is een van de problematische gevoelssituaties van de bona fide soldaat in een oorlog. Het behoort intrinsiek tot elk "vijanddenken". Het is er een fundamenteel onderdeel van. Het is ook op de achtergrond aanwezig bij elke vorm van racisme en apartheid...

Dat we het onmiddellijk al hadden over de blokkades en de enorme gebreken in onze emotionaliteit en gevoelswereld tegenover dieren en groepen van medemensen, zal des te sterker deze items doen spreken wanneer we het er hier nu over zullen hebben.

⁴² Zie bijlage: Zingara of de prinses van ons huis. Zie bijlage 3 van Deel A.

Zoogdieren *delen met ons*, de menselijke zoogdierensoort, een hele boel emoties en gevoelens (⁴³). Meer emoties dan gevoelens misschien, hoewel men absoluut niet zo maar mag beweren dat de zoogdieren elk gevoelsbewustzijn zouden missen: niet enkel gewaarworden van emoties dus, maar eveneens het meemaken van gereflecteerde gevoelens. Zou 'wachten op het baasje aan de voordeur' echt niets hebben van een bewust gevoelen van de hond? Het is pas wanneer we met hen een echte genegenheidsrelatie aangaan hebben dat we op het spoor komen van deze soort van uitgewerkte gevoelens. Pas wanneer we van uit genegenheid, gepaste genegenheid weliswaar, naar de zoogdieren toegaan (en een hoop andere diersoorten, zij het wat moeilijker) zullen we terug met de dieren kunnen 'spreken'.

De Afrikaanse volken uit de dorpen en alle inheemse volkeren zoals de Aborigines in Australië, staan nog het dichtste van ons allen bij dit emotionele bewustzijn van ons zoogdierenbestaan. De *verhalende beeldtaal* die zij onder elkaar spreken en gebruiken in de overdracht van waarden voor stam en persoon (⁴⁴) getuigt ervan. Want het is deze emotionele *verhalende beeldtaal* die zowat de enige communicatietaal is waarin we emoties en gevoelens en de waarden en waarderingen die er uit kunnen ontstaan op directe wijze kunnen vertolken. Onze echte sprookjes zijn er de getuigen van uit onze contreien. Wij, de zogenaamde 'ontwikkelde' Westerlingen, staan daar ver van af. Met alle gevolgen van dien voor de verstaanbaarheid van onszelf, van onze kinderen en van onze moraal en ethica...

De *gebieden in het centrale zenuwstelsel* die we met de zoogdieren (en amfibieën?) hierin delen zijn de middenhersenen: o.m. de substantia nigra met o.a. de formatio reticularis (de instelling, focus, gerichtheid) en het overige, ganse limbische systeem met o.a. hippocampus (langetermijngeheugen), hypothalamus (integratie en regulatie van vegetatieve functies waarmee emoties gepaard gaan), basale ganglia en amygdala (agressie en angst), gyrus cinguli (evaluatie van beloning en straf) en de orbito - corticale gebieden van cognitieve aard die er mee geïntegreerd zijn en belangrijk zijn voor het nemen van beslissingen en affectieve leerprocessen. Voor nadere en meer exacte beschrijving van deze neurologische patronen verwijs ik naar de vakliteratuur. De zintuigen van de reuk, smaak en tastzin zullen de basisgewaarwordingen toeleveren voor de ontwikkeling van deze emotionaliteit. Gehoor en zicht ook, al staan die dan weer meer in functie van het cognitieve waarnemen en denken. Maar het waarnemen van kleuren, vormen en toonaarden is van diep emotionele betekenis en vereist dus de functie van ogen en oren.

Het ontstaan van het *typische zoogdierenbewustzijn* staat centraal daarin: de zwangerschap, de nest- en zoogperiode, het opleten van de jongen tot weerbare zelfstandige wezens, de separatie tenslotte. De inbreng van de moeder is hier bepalend, veelal zonder dat mannetjes er aan mee mogen doen. De

⁴³ Wat we aan emotioneel bewustzijn van het zoogdier in de mens situeren in de middenhersenen lijkt in de prana-verdeling van de chakra's overeen te komen met de derde chakra van de plexus solaris. Daar is het relationele en operationele aspect van de emoties en gevoelens al heel uitgebreid. De echte, 'spirituele' mens zullen we echter zien 'bedeeld worden' via de chakra's van hogerop: hart, keel, voorhoofd, kruin. Hun energetische informatie is duidelijk van een andere orde, zelfs niet helemaal 'gewoon – menselijk' meer (voor de positief-empiristen bv.) om het zo te zeggen... (voorhoofd, kruinchakra). S.L.

⁴⁴ Vergelijk: Brochure, Opvoeding door middel van vertellingen, uitgave door het C.I.E.E.A. v.z.w.Kleerkoperstraat 17 blok 2B 230 1000 Brussel. S.L.

band tussen moeder en jong is inniger en intiemer dan gelijk welke andere band tussen zoogdieren onderling. De emotionele ontwikkeling en bevestiging van de *zelfwaarde en het samenhorigheidsgevoel* zal hierdoor mogelijk worden. Dit is een fundamenteel gegeven gebleven voor alle zoogdieren, inclusief de mens.

Dit gebeurde wel samen met het ontwikkelen van het tweede fundamentele emotionele item, namelijk de ervaring van het kuddeleven, ter beveiliging van elkaar en als hulp bij de jacht en voedselvergarig. Daartoe behoort ook de sociale ondersteuning en de affectieve banden ervan: het vlooien, het aaien, likken, correcties toedienen of speelse vechten van de jonge dieren, voedsel aanbrengen, de korte bezoeken aan elkaar, de seks “ad libidum” of ‘seks voor eten’ bij sommige apensoorten, niet bij alle zoogdieren echter. Deze al zeer ingewikkelde, gecoördineerde werking van emotionaliteit, cognitie, intentionaliteit, tactische reflectie en uitwerking van aangeboren, genetische programma’s laat een zeer uitgebreide gamma van sociaal leven toe. Het ontwikkelt al tot een soorteigen, groeps eigen emotionele en gevoelswereld. De individuele gevoelswereld en zijn reflectie, samen met de ontwikkeling van een individueel ego, blijft echter beperkt, want blijft nog onlosmakelijk gevat en vervat in een soort van *groeps ego en groepsgevoel*, doelmatig gericht op het leven en overleven van de kudde ⁽⁴⁵⁾. Dit groepsdoel overweegt in de beleving, ondanks de soms toch lange periode van *individuele opvoeding en samenzijn met de moeder* in de eerste levensjaren. De coördinatie van sommige dieren bij de jacht is daarvan een goed voorbeeld. Hun egoïsme komt maar boven als de buit verdeeld moet worden. Net misdadigers die de buit verdelen na hun bankoverval, zou men zeggen... Of kinderen die net een pruimenboom geplunderd hebben; kan men ook zeggen.

Het kuddegedrag is dus een van de gedragspatronen die we met de zoogdieren in ons neuronaal patrimonium zeker delen en waarvan de emotionele voeding en logistieke ondersteuning heel duidelijk is. Wie zegt kudde, zegt kuddeleider en volgelingen, pikorde, de macht van de sterkste, hiërarchische ondergeschiktheid naar leeftijd, geslacht, fysieke macht en strijdbaarheid (niet alleen mannetjesgedrag, maar even goed vrouwelijk overwicht!). Dit kuddegedrag ter verdediging en vrijwaring van de groep en ter ontwikkeling en bescherming van de nakomelingen leidt tot volgzzaamheid aan de leider, gedweeheid en onderwerping aan de machtigere, het alpha-mannetje of alpha-vrouwtje, al naargelang de soort. Enkel tijdens de paartijd ontstaan wat dat betreft betwisting en rivaliserende gevechten. Daarna zonderen zich de paartjes af, zondert zich zelfs nadien de moeder alleen af met haar jongen. Tijdens de paartijd is de groep dan ook het meest kwetsbaar. Een beetje “zot in de kop” zou men zeggen... Maar bij de zoogdieren en andere komt het bijna nooit tot open oorlogen tussen onderlinge groepen of tot regelrechte moord tussen rivalen ⁽⁴⁶⁾. Ook niet tot verkrachting van het wijfje (u ziet dat van hier!) door de overgrote stier of het door testosterone

⁴⁵ *Het absolute van het groeps ego* is misschien hier en daar toch te relativiseren. Vergelijk de hond en de kat die hun naam (= identiteit) maar al te goed kennen. Vergelijk de solitaire leefwijze van sommige mannelijke dieren. S.L.

⁴⁶ *Moord*: een jonge leeuw die een leeuw veroverd heeft op haar oude, zwak geworden alfaleeuw, zal alle jonge welpen van de oudere rivaal doden... En de moeder laat gebeuren en draait haar kont al voor de komende seks met de nieuweling... Is dit moord (“met voorbedachten rade”)? Het is een natuurlijk genetisch ingegeven gedrag, bedoeld als opruiming van de genetische impulsen van de oude rivaal en in die zin zou het de soort moeten verjongen en beschermen. Maar het is toch wel erg ‘beestig’, om het even zo te zeggen. S.L.

geladen mannetje. Alles blijft goed binnen genetische, gedragsmatige bepalingen, ter protectie van groep en gemeenschap. Dan is het wat anders bij de mensen!

De gehele *maatschappelijke en politieke ontwikkeling van de mensen* betreft nog steeds haar *emotionele voeding* van uit dit zoogdierenpatroon: van primitieve clan en gedisciplineerde orde van een leger, over ontwikkeling van theocratische tot meer democratische dorpsgemeenschappen tot gesofistikeerde steden, staten, ondernemingen en wat al meer. Telkens en telkens weer duiken deze patronen van *groepsgedrag* op (⁴⁷). Die worden dan cognitief op de rooster gelegd in de filosofie, de sociologie, de psychologie, de geschiedenis of de religie. Niets gebaat, het blijkt altijd te stoelen op emotioneel gedragen, diep cultureel tot zelfs genetisch bepaalde patronen waarin altijd dezelfde onderwerpen onder een andere gedaante terugkeren. Met alle afwijkingen en distorsies van dien. De dictatuur, de tirannie, de ontwrichte staat, de misdaadssyndicaten, de corrupte regimes zijn er de meest in het oog springende afwijkingen van. En dan hebben we het nog niet gehad over oorlogen, oorlogen, oorlogen. Het gaat zover dat men er toe komt om aan de oorlog uiteindelijk een 'creatieve functie' toe te dichten in de ontwikkeling van de mensheid: lees de geschiedenisboekjes, kijk TV over geschiedenis en je zult er de zogenaamde 'vruchtbare', 'vormende', 'scheppende' functie van de oorlogsgesel verheerlijkt zien worden.

Het langdurig zogen en voeden van het jong door de moeder (mothering) heeft aan het zoogdier zijn *basisgevoel van veiligheid en vertrouwen in zichzelf en in de soortgenoot* meegegeven. Het heeft ook leren de moeder volgen, vol vertrouwen naar waar ze het jong maar heen bracht. Desnoods met hier en daar een moederlijke correctie, dat wel. Dit *eerste volggedrag* naar de moeder toe (volg haar, want de melk en het/ je leven hangt ervan af!) wordt later overgenomen door het latere kuddegedrag of volgen van de leider/leidster of 'belhamel' (schapen- koeiencultuur: de hamel de bel aanbinden). Dit heeft een ander, ook zeer belangrijk basisgevoel gevormd: de *spontane volgzaamheid aan de leider* en involgen, opvolgen van zijn (dominante) wenken en correcties. Volg en gehoorzaam, want je bent verloren als je buiten de groepsgemeenschap gestoten wordt! (Basics van de groepspsychologie, toegepast door de merrie op haar ongehoorzame veulen - de paardenfluisteraar deed het haar na). Dit is nog geen gehoorzaamheid aan voorschriften of wetten, want deze laatste zijn latere, afgeleide, cognitieve constructies, die ook wel, zij het minder direct gebouwd zijn op de basis van deze spontane, emotionele reflex van volgzaamheid en vertrouwen.

Bij de mens is aan de volgzaamheid aan de leider de mogelijke *verering van de leider* gekoppeld geraakt, naast een mogelijke mythevorming, vooral na zijn dood. Mythevorming, heiligverklaring, zelfs

⁴⁷ *Groepsgedrag*: belangrijk ook is het te weten dat er nog ander, biologisch aangedreven groepsgedrag bestaat dat we nog maar pas beginnen te doorgronden: de gesynchroniseerde vlucht van een massale groep migrerende spreuwen, van een school vissen, buffels; het groepsgedrag van bijen, mieren enz. Het blijkt dat dit 'unanimistische' gedrag, waarbij de ganse groep/school zich als één lichaam gaat gedragen, geleid wordt door een klein aantal 'aristocraten' van de groep, zoveel individuen als de wortel is uit het totale aantal: 33 individuele meest actieve leden op 1000 ... Zijn dergelijke groepsgebeurtenissen ook mogelijk bij mensen, wanneer treden ze op? Wordt er geprobeerd dit groepsgedrag actief op te wekken? (Cf. futuristische perspectieven van singulariteit bvb). Een merkwaardig voorbeeld van groepsgedrag is momenteel onderwerp van ernstige studie: het blijkt uit wetenschappelijk onderzoek dat het globale 'twittergedrag' relevant is voor de Down Jones van een paar dagen nadien... Mensen, mensen, als dat waar is.... Hier zou een grondige analyse en verwijzing, bespreking op zijn plaats zijn van het fylogenetisch eerst aanwezige 'groepsbewustzijn' waaruit nadien, doorheen de geschiedenis het egobewustzijn langzaam aan ontstaan is. S.L.

vergoddelijking, als even zo vele gevoelsmatige trucs om te kunnen blijven volgen, gehoorzamen en geloven. De oorsprong van de verering is echter van een andere orde dan de emoties en gevoelens van de pure zoogdierennatuur. Ze stammen uit typisch menselijke vermogens. Rituelen, gewaden en optochten, protocolaire en liturgische afstandelijkheid, het inboezemen van afschrikwekkende macht door intimidatie of show, zijn bij leven de veel gebruikte manipulatieve middelen geweest van keizers en koningen, pauzen en andere hogepriesters, rechters, legerofficieren en politiemensen om zodoende dit basisgevoel van gehoorzaamheid te bevestigen. De aberraties van idolatrie van de dictator, “de grote leider”, is er een kunstmatig, extreem gemanipuleerd eindproduct van geworden. Alleen een zeer goede acteur kan zo iets blijvend spelen op het theater van zijn volk (⁴⁸).

Tot zover een summier overzicht van de historische ontwikkelingen, volgens de lijnen van de evolutieleer, van emotie en gevoelens bij de mens, samen met de enorme moeilijkheden die er ingebouwd zijn in dit complexe affectieve gedrag. Het zijn deze moeilijkheden, soms onoverkomelijke obstakels die *de instelling en de wil* zullen ontmoeten en moeten confronteren om tot ethica en moraal te komen, tot wetten, geboden en verboden. Immers, omdat de mens meer is dan een dier, een zoogdier, is hij/zij niet meer ingeklemd of opgesloten in zijn gedragspatronen, maar cognitief, vrij en planmatig gericht op de buitenwereld en... op de toekomst. Arme Assepoester.

Even samenvatten:

- De emotionaliteit en gevoelswereld van al de zoogdieren (en niet alleen van de apen!) en waarvan wij het soorteigen delen, komen ons ook heel problematisch tegemoet. Vooral omdat wij met ons jachtwild, ons vee en onze huisdieren een heel aparte relatie van onderlinge dienstbaarheid en opportuniteit hebben ontwikkeld. Het specifieke emotionele en gevoelsmatige van genegenheid tussen ons en de overige zoogdieren is er door geblokkeerd geraakt. Huisdieren komen ons hierbij het meeste nabij en daar ontwikkelen we soms een eerste band mee van echte individuele genegenheid. We zullen huisdieren een naam geven en... ook nooit zelf opeten... Maar voor de rest “spreken we niet met elkaar”.
- Het is geen echte vijandige houding die we tegenover zoogdieren hebben, maar onze functionele, opportunistische relatie heeft wel tot verblinding en verdoving geleid van bestaande emoties en gevoelens bij hen en belette de ontwikkeling van gevoelens van (individuele) genegenheid tegenover hen. En wederzijds! Tussen mensengroepen onderling vinden we vergelijkbare gedragingen en afwijkingen terug, zoals vijanddenken, racisme en apartheidsregimes. De vroegere ‘culturen’ waarbij mensenoffers gebracht werden zullen de

⁴⁸ *Volgzaamheid aan de leider en machthebbers*: Als men biografieën leest van wereldleiders, politieke, religieuze en andere, wordt men getroffen door de zeer gebrekkige integratie bij sommige van hen van hun emotionele leven en hun aan het publiek bekende gedrag en voorkomen... (het rationele cognitieve, pragmatische aspect tegenover de emotionele, gevoelsmatige sfeer). Terwijl deze machthebbers en wereldleiders de hemel in geprezen worden en verheerlijkt voor hun prestaties op maatschappelijk vlak = groepsgebeuren en groepsgevoel) is de beschrijving van hun privéleven en de strapatsen ervan soms een regelrechte desacralisatie van de mens. Betere illustratie van de emotionele ontwrichting bestaat er niet... S.L.

zelfde, nog meer uitgesproken stoornissen vertoond hebben van hun emoties en groepsgevoel tegenover de letterlijke 'slachtoffers' ervan.

- De zogenaamde Native People, ook wel natuurvölker (oude term) genoemd, staan nog het dichtste bij deze oorspronkelijke emotionaliteit die we delen met alle zoogdieren. Het denken van deze mensen is meer affectief gekleurd gebleven dan cognitief abstraherend. Het feit dat ze verhalende beeldtaal gebruiken om de zeden en waarden van de stam over te dragen is daar een getuigenis van. Het is tevens een aanwijzing dat we deze verhalende beeldtaal wel eens terug nodig kunnen hebben om aan onze kinderen de band en communicatie met de natuur, de zoogdieren en andere dieren, eigenlijk de band met onszelf als biologisch wezen, te leggen of te herstellen... En meteen de basiswaarden van ons bestaan op aarde veilig te stellen.
- Zoogdieren hebben een uitgebreid emotioneel leven en zelfs een soorteigen gevoelsleven dat vooral een groepsleven is. Groepsego en kuddegeest. Op de belangrijke periode van het krijgen en grootbrengen van de jongen te na. Dit laatste is een heel aparte emotionele wereld van moederdier en jong/jongens. Soms mag de vader meedoen; hij is echter meestal ongewenst...
- Veel van ons sociale gedrag betreft zijn emotionele voeding nog uit dit zoogdierenpatrimonium omdat ook wij dezelfde hersengedeelten delen met alle zoogdieren. Deze hersencentra worden wel soortspecifiek meer of minder ontwikkeld in één of andere richting. De mensen hebben natuurlijk hun typische soorteigen patronen gebouwd en cultureel ontwikkeld. De grondpatronen zijn echter dezelfde en terug te vinden bij alle andere zoogdieren. Vandaar het gevaar of de mogelijkheid van zogenaamd antropomorfisme bij ons. Disneyland in het echt.
- Bij de mens heeft het basisgevoel van volgzzaamheid aan de kuddeleider gediend als voeding voor *volgzzaamheid aan de hiërarchische baas*. De gevoelens van *verering* echter, van degenen die zich als leider opstellen, gekozen door het volk of door eigen overmacht er toe gekomen, hebben een andere oorsprong. Geen zoogdier kent verering. Het is een gevoel dat we terugvinden in de gevoelens die uit de zielsvermogens ontstaan, maar hier toegepast op een biologische situatie. Deze verering kan zelfs leiden tot *mythevorming en vergoddelijking*, vooral na de dood. Tijdens het leven worden dan weer allerlei *manipulatieve trucs* met emoties en gevoelens gebruikt, onder de vorm van rituelen en showvertoningen, om deze spontane volgzzaamheid onvoorwaardelijk en onbetwistbaar te maken voor de menigte. Ongeacht het verdere ethische gehalte van dit leiderschap en ongeacht of deze leider de menigte inderdaad vertegenwoordigt (mandaat!) of alleen maar de macht usurpeert.
- De mensen vertonen, als soort van de zoogdieren beschouwd, veel grotere en veel ergere verwoestende distorsies dan de overige zoogdieren, zowel in hun individueel als in hun groepsgegedrag. Dit afwijkende, diep verstoorde, vernietigende tot zelfvernietigend gedrag vraagt om een specifieke uitleg. Dit delen we duidelijk niet zo maar met de overige zoogdieren. Het kan zijn dat we ons zelf hebben leren vernietigen omdat we geen natuurlijke vijanden meer hadden (hoewel: virussen, bacteriën, parasieten, honger door natuurrampen...) en ons

dus gekeerd hebben tegen ons zelf. Het kan. Maar deze enorme afwijking van vernietigingsgedrag vraagt toch om meer dan een gemakkelijksverklaring.

- Dat mensen echter ook meer zijn dan zoogdieren en meer en andere emoties en gevoelens kennen dan zoogdieren, spreekt ook vanzelf. Het verschil is zelfs zo duidelijk dat we terecht van een overduidelijke *kwalitatieve sprong* moeten spreken. Hoe verschillend we wel zijn van de zoogdieren zal later blijken, als we het hebben over de ontwikkeling bij de mens van de zielsvermogens en de gevoelens er aan gekoppeld.
- Beide zijn specifiek aan ons, mensen: dat we meer en beter zijn dan een dier en dat we erger zijn dan gelijk welk zoogdier. Zowel onze grootste hoogten als onze diepste afgronden delen we juist niet of niet meer met de overige dierenwereld. Waar hebben we dat gehaald? Waarom is dat werkzaam in ons organisme? Wat is daarvan het genetische en neuronale substraat?

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het zoogdier in de mens er terecht gekomen is door zijn verwantschap ermee en dat de afwijkingen ervan niet alleen te wijten zijn aan andersoortig gedrag of ontwikkeling ervan bij de mens, maar specifiek eigen geworden zijn aan de mens, als bewust levend zoogdier en als geroepen door zijn Vader in de Hemel, die de mens tot een andere bestemming opgebracht heeft dan die van de zoogdieren en andere schepselen op aarde. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

DEEL A – HET GROTE MISVERSTAND

VIERDE HOOFDSTUK: DE MODERNE MENS EN ZIJN GEVOELSLEVEN – SAMENVATTING VAN DE PROBLEMATIEK

(S.L. en wettiging door Het Zij Zo!)

29.04.2009

We hebben tot nu toe vooral de focus gericht op de evolutie van de biologische, zogenoemde ‘sterfelijke mens’, om hem/haar te onderscheiden van de wezenlijke, gehele mens (⁴⁹) die de eenvoudige status van zoogdier ver achter zich laat. Van uit de roep van die wezenlijkheid, die de sterfelijkheid overschrijdt, gaat de sterfelijke mens al dadelijk op verkenning naar wat hij/zij voorvoelt als zijn *wezenlijke aard en bestemming*. Die realisatie van de wezenlijke aard is echter *in de toekomst, zijn toekomst gelegen*. De mens is een wezen vervuld van heimwee naar... de toekomst. Hij/zij is van wezen uit, wezenlijk dan ook ondubbelzinnig *toekomstgericht*, rusteloos en steeds *op zoek naar zelfbepaling*, over de grenzen heen van zijn sterfelijke beperking. Hij wordt de ‘eeuwige mens’ (zie terug de terminologie van S. Kierkegaard). Dit is een wezenlijk onderscheid tussen de menselijke soort en elk ander levend wezen op aarde.

Deze zoektocht, in stand gehouden door een onstilbaar verlangen en heimwee naar wat we hier “*Het Vaderhuis*” (⁵⁰) zullen noemen, lijkt veel op de *doortocht van de Israëlieten door de woestijn* (⁵¹). De mensheid als een geheel genomen zwerft maar rond in de onherbergzame gebieden van de aarde. Ze is er echter nooit helemaal tevreden, nooit helemaal gerust of voldaan of gelukkig of wat dan ook. Altijd is en blijft er een spanning hangen in haar innerlijkheid. De mensheid is, net zoals de Joden van destijds, daarbij echter gemakkelijk van de wijs te brengen. Ze is – omdat het allemaal zo lang duurt? - vergeten van waaruit ze vertrokken is en weet niet meer waar ze naartoe trekt. Ze zwerft rond, probeert zich in die woestijn te vestigen, zich aan te passen, zich een zin en een bestaan aan te praten van uit die woestijntoestand. Ze verlaat hierbij haar God en goden, gaat het Gouden Kalf aanbidden.

⁴⁹ *Sterfelijke mens en wezenlijke, eeuwige mens*: ik gebruik hier de terminologie die Søren Kierkegaard gebruikt. Ik schrijf geen klassiek wetenschappelijk filosofisch boek, maar een religieus essay, gedeeltelijk als de persoon die ik ben en die tekent met S.L. (Sam Landuyt) en voorts en dit voor het grootste gedeelte van het werk in mediaal schrift, als doorgave aan mij gegeven door de actoren/auteurs ervan en die ik benoem als “mijn bronnen van uit de geesteswereld verenigd”. Waarvan ik dan telkens de namen vermeld van degene die het spreekt. Dit alles samen wordt tenslotte gewettigd door Het Zij Zo of door de “Bronnen van de goddelijke Wil”. S.L.

⁵⁰ *Het Vaderhuis*: verwijzing naar de parabel van De verloren Zoon (evangelie: ...) die na zijn wilde jaren zich bezint en terugkeert naar Het Vaderhuis, zijnde het Huis van de hemelse Vader, van waar hij/zij afstamt. S.L.

⁵¹ *Doortocht door de woestijn*: vergelijk met het thema van Deel C: De Wet van Mozes of de Tien Geboden

Een volwassen, glimmende uitgave ervan staat tegenwoordig voor de beurs van Wall Street gepoot (?), vecht zich een doortocht hier en daar, doodt dan weer haar eigen leiders, ontkent de Stenen Tafelen van de grondwet van haar bestaan. Zelfs haar 'Mozes' heeft moeite om het allemaal nog te geloven of te verhop... Inderdaad een zeer treffende gelijkenis.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de geschiedenis van de doortocht van het Joodse Volk doorheen de woestijn kan afgeleid worden dat deze doortocht zelf een toetssteen is voor het volk, om zich te harden en te vormen naar zijn eindbestemming toe en dat degenen die uiteindelijk aankomen niet alleen het Beloofde Land erven van hun voorouders, maar ook het Beloofde Land van hun toekomst zullen beërven. (&) En Het Zij Zo!

Dat de mens als wezen vol heimwee is onderscheidt hem van de andere levende wezens op aarde en bepaalt tevens zijn roeping. *Heimwee heeft een object* en dit object is *al ergens gekend* door hem/haar, vaag weg. Want anders kan er geen heimwee zijn. Zijn alfa kent al zijn omega, waartoe hij zich geroepen voelt, is tevens van waar/ van wie hij afstamt en hem/haar beloofd werd als erfenis. Hij keert terug van waar hij vertrokken is. Maar niet zoals hij vertrokken is. De mens heeft het onmiskenbare heimwee van een vervreemde banneling. *De Verloren Zoon*.

Hoe beleeft de mens de vervulling van zijn heimwee? Hij beleeft het als nog onbereikte, zelfs onbereikbare vervulling van zijn bestemming, waar hij eindelijk gelukkig en in rust zal zijn, zonder nog te moeten lijden, zonder afscheidingen, twisten of betwisting. Kortom, "de eeuwige rust". Hij beleeft het als een toestand die hem/haar *transcendeert* echter, wat hem/haar te boven gaat, iets dat hem/haar zal moeten *gegeven* moet worden, want onbereikbaar is van uit eigen kracht of opbouw. De mens is vertrokken van uit onwezenlijkheid en onbepaaldheid en is voortdurend op zoek naar zijn wezenlijke bepaaldheid, zijn ultieme naam en benoeming van zichzelf.

Hij benoemt bijgevolg ook die transcendente toestand en de wezens die er wonen als *sacraal*, vreeswekkend van macht, eerbied afdwingend, onberekenbaar soms, onbenoembaar ook, soms als onbarmhartig of wispelturig (het Noodlot bvb). Ook wel als hulpbiedend, liefdevol, alwetend, almachtig en al-goed en al- barmhartig en vergevingsgezind. Alles, letterlijk alles wat de mens overstijgt boezemt hem/haar die *eerbiedige vrees* in. *Eerbied* is het eerste gevoel dat de ziel ontwikkelt als poolster bij de zwerftocht in haar donkere nacht. *Timor Dei*.

Zowel zijn/haar gevoelens naar de moeder toe op aarde als tegenover de kuddeleider zijn in de biologische sfeer *de pendant van dit gevoel van eerbied* van de ziel naar haar Schepper toe (de Vader) en bestemming (het Vaderhuis), tegelijk. Wat als 'sterfelijke mens' het volgen en opzoeken van de moeder is en het volgen en gehoorzamen van de kuddeleider, in vrees en geborgenheid tevens, is de *Timor Dei*, de "Vreze des Heren" eigen aan de onsterfelijke mens en zijn zielsgevoelens. Soms ook staan ze als *metafoor de een van de andere*: als 'drager van werkelijkheid', in een andere vormgeving of formulering er van ⁽⁵²⁾. Deze twee vlakken van uitdrukking van gevoelens, het vlak van de sterfelijke, biologische mens en het vlak van de onsterfelijke, wezenlijke zielsmens, zullen we telkens weer

⁵² *Metafoor, drager van werkelijkheid*: zie Boek II: *Op het spoor van de Oerzondetoestand*. De metafoor, of datgene/diegene die verwijst naar de andere, als 'drager van werkelijkheid' kan zich in zichzelf 'oprichten in hybris' en gaan gedragen als de usurpator van degene naar wie hij dient te verwijzen; Dit was wat LUCIFER deed en wat de tragedie van de Zondeval met zich meebracht voor de mensheid die zich wat graag liet verleiden blijkaar... S.L.

ontmoeten als we de zielsvermogens bespreken en de gevoelens die er uit voortkomen. Beide vlakken zijn telkens elkaars pendant (en *niet de projectie* van het ene in/op het andere!) in deze ene kosmische schepping en haar wetten: “Zo van boven, zo beneden. Eén in alles, één in allen en allen in één, waarvan één de bedekker is” ⁽⁵³⁾ (Paracelsus, bij leven).

We zullen dan ook zien dat *ethica en moraal* niet alleen de emoties en gevoelens van de sterfelijke mens, het redelijke dier op aarde, als voedsterouders hebben, maar ook gevoed en gekoesterd worden vanuit de zielsvermogens. Ethica en moraal bereiken pas dan en daardoor hun echte ontwikkeling en ware grootte. Dit is het ware opzet van dit werk: het forum beschrijven waarop de ontmoeting plaats heeft van de zielsvermogens en hun gevoelens met de emotionele mens op aarde die “van as is en tot as zal wederkeren:”... het onbewuste van de aarde dat het (tot dan toe) onbewust gebleven Zelf ontmoet en een forum van ontmoeting vindt. Prachtig! S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de sterfelijke mens en zijn emotionaliteit de zielsmens en zijn zielsvermogens in gevoelens vertaald *ontmoet in de geest van de mens* en dat hij in *de werken van de geest* naar de mens toe op aarde zijn uitdrukking wenst te vinden. (&) En Het Zij Zo!

Geen gemakkelijke taak voorwaar en inderdaad niet zo maar te overzien als men het ene gebied betreedt en beleeft – de animale emotionaliteit en de gevoelswereld die er uit ontstaat – en dan weer het andere gebied aanhoort en vertolkt: de zielsvermogens en hun gevoelens die deze zielsvermogens verwekt hebben. Het is en blijft zelfs een betwist onderwerp onder mensen, want velen, zeer velen (de meerderheid?) zullen bij hoog en bij laag beweren dat ze een ziel en haar gevoelens niet kennen of ervaren. Inderdaad, dit zou best eens kunnen te goeder trouw voor waarheid door hen gezegd zijn. Vooralsnog.

Want *hoe is het precies gesteld met de zielsvermogens* en de gevoelens ervan? Wie heeft ze verwekt, wie heeft ze gewekt? Ontwikkelen ze van uit zichzelf? Van welke substantie zijn ze? Waar en hoe worden ze waargenomen? Door wie, door elke mens? Op elke leeftijd? Op dezelfde wijze? Vele vragen. Moeilijke en niet zo evidente antwoorden wellicht. We beginnen er aan echter. Want spreken over moraal en ethica enkel en puur van uit de sterfelijke mens (zoals het filosofische materialisme betracht) heeft geen zin omdat we dan zoveel facetten ervan moeten herleiden, zelfs heel artificieel moeten in elkaar vouwen en samenpersen om ze nog te kunnen doen passen in deze biologische schema's, hoe superieur wetenschappelijk ze ons ook voorgesteld mogen zijn.

De oplossingen die we van ethica en moraal mogen verwachten – en waarvan het lot en de toekomst van de aardse beschaving afhankelijk geworden is en wellicht zelfs haar voortbestaan – kunnen niet zinnig geformuleerd worden als we niet de zielsvermogens en hun gevoelens mee in de operatie betrekken. Want, laten we eerlijk zijn, indien we louter moeten rekenen op de hulp van de ethica en moraal zoals ze tot op heden ontwikkeld zijn uit de gegevens van de ‘sterfelijke’ emotionaliteit en gevoelens - geholpen weliswaar door rede, cultuur, openbaring en andere religieuze wegwijzers - dan valt het ons moeilijk om nog echt hoop te hebben voor de aarde. De omvang van de on-ethica van de staten (uitgedrukt in oorlogstuig zoals atoombommen, slagschepen, gesofistikeerde opleiding van

⁵³ *Bedekker*: is hier de betreffende; zie elders voor nadere verklaring van deze beroemde uitspraak van Paracelsus. S.L.

soldaten en terroristen), de immoraliteit van de handel en van de grote ondernemingen (die winst als maat van alles stellen en ze zelfs verheven hebben boven de mens als mogelijke 'maat van alles'), de afglijdende sociale verhoudingen tussen armen en rijken, de overbevolking die sommigen zelfs willen oplossen door het decimeren van de mensheid, de klimaatverandering, het water- en voedselgebrek dat mee aan de horizon van de toekomst verschijnt, hoe gaan we dat in godsnaam kunnen overstijgen door onze ouderwetse ethica en moraal? (Inclusief 'het condoom'). De pogingen tot creëren van nieuwe vormen ervan, onder de benoeming van 'Nieuwe Orde' bv (⁵⁴), zijn al even gevaarlijk voor de mens als het niets doen en het gelaten afwachten. Want die Nieuwe Orde blijkt de oude orde te zijn en enkel nieuwe almacht voor de heersers te beogen en is zoals voorheen gemodelleerd op het recept van het Imperiale denken. Het is een denken dat bovendien totaal aards van inspiratie is en dat de gevoelens van de ziel slechts misbruikt om haar macht definitief te vestigen over de mensengemeenschap. Waarover later ook meer volgt.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gewonde ziel of haar evenbeeld, de gewonde, verstoorde mens, niet gebaat zijn met oude wijn in oude zakken, maar ook geen baat zullen vinden met nieuwe wijn in oude vaten, als er geen substantiële ommekeer plaats kan vinden in de harten van de mensen zelf en dat dit keerpunt, als crisismoment van de globale aardse beschaving beleefd, moet aanvaard worden in het toekomstige bewustzijn van de mensen van vandaag. (&) En Het Zij Zo!

Even samenvatten:

- In de sterfelijke mens is van meet af aan een wezenlijk verlangen aanwezig en werkzaam, onder de vorm van een onstilbaar heimwee, dat verwijst naar de eeuwige mens. Daarom is de mens per definitie toekomstgericht van aard.
- De tocht van het Joodse Volk door de Woestijn is een goede beschrijvende vergelijking voor de situatie van de mensheid, op weg naar het haar Beloofde Land dat het Vaderhuis is.
- Heimwee heeft een object dat al gekend is. Vandaar de rusteloosheid in de mens. De mens is zoekende geworden. Op zoek naar zijn bestemming, zijn wezenlijkheid, zijn Naam, de ultieme benoeming van zichzelf. Dit is meteen de zoektocht naar zijn/haar Schepper, de Vader in het Vaderhuis.
- Wie en wat de mens zullen ontmoeten op het einde beleeft hij/zij als transcendent aan zichzelf. Het gevoel van verering voor al het transcendente, onder welke vorm ook, is dan ook het eerste gevoelens van de ziel uit dat in de mens wakker wordt.
- Het verlangen en opzoeken van de aardse moeder en vader, evenals het aanvaarden van de leider in gevoelens van geborgenheid - gehoorzaamheid, zijn daarvan het pendant, eventueel zelfs de metafoor in de sterfelijke, biologische lagen van het mens-zijn. Zo zullen we telkens deze beide waarden en waarderingen, elk in zijn eigen modus, ontmoeten en met elkaar verenigen.

⁵⁴ *Nieuwe Orde*: Het Nazisme gebruikte deze term en ik hoorde het ook plechtig klinken van uit de mond van G. Bush sr. bij het begin van zijn ambtstermijn van president van de U.S. S.L.

- Ethica en moraal moeten van meet af aan in zich die twee sferen of lagen van bestaan van de aardse mens betrekken: de emotionele sterfelijkheid en de wezenlijke gevoelens van de zielsvermogens. Het is in de geest van de mens en in de werkzaamheid ervan dat beide lagen elkaar zullen ontmoeten (Het Zij Zo!)
 - Ook de oplossingen die we van ethica en moraal verwachten ter redding van onze planeet en beschaving, moeten radicaal rekening houden met deze twee-eenheid van het ontstaan ervan. Men kan immers niet meer rekenen op een oplossing die alleen zou voortbouwen op de waarden en richtlijnen van uit oude gegevens van de ethica en moraal, die vooral gesteund waren op de emotionele en gevoelsmens, geholpen hierbij door rede, traditie van de Openbaring, cultuur en opvoeding. Daarvoor zijn de problemen te groot en te overweldigend geworden.
 - De substantiële ommekeer zal moeten plaats vinden 'in het hart van de mensen'. Het 'hart van de mensen' staat voor de innerlijke potenties in de mens van liefde en genegenheid geven en krijgen en van ruimte scheppen voor de andere en voor zichzelf, zonder nog angst te voelen of gehoor eraan te geven. Dit keerpunt, beleefd als een crisismoment van de globale beschaving, is te aanvaarden in het toekomstige bewustzijn van de mens van vandaag En Het Zij Zo!) .
-

ETHICA EN MORAAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

DEEL B – DE ZIELSGEVOELEN EN DYMPHNA ALS DE HERAUT ERVAN

EERSTE HOOFDSTUK: DE ZIELSGEVOELEN, GEWEKT VAN UIT DE POTENTIES VAN DE ZIEL

OF DE ZIELSVERMOGENS

Auteurs:

(Geborah, U Zelf, Vif Piscoul, “in opdracht en gedragen door Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan”. Wettiging door Het Zij Zo!)

30.03.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* ⁽⁵⁵⁾ dat u thans in overleg met *U zelf en Vif Piscoul* de informatie kunt optekenen over de zielsvermogens en de gevoelens die daaruit ontstaan, zoals u door *Het Zij Zo* is aangeduid. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat ook de zielsvermogens beschikken over *gevoelens in ontwikkeling* en dat de nodige informatie daartoe u thans ter beschikking gesteld is geworden, mede door Geborah, Vif Piscoul en U Zelf en in opdracht en gedragen door Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U zelf* schrijft op. U zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans verder kunt gaan in onze naam en optekenen wat u getoond wordt en wat u hoort ⁽⁵⁶⁾. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen

⁵⁵ De woorden “*Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*” die de lezer hier en verder dikwijls zal terugvinden, zijn niet toevallig en ze zijn woord voor woord ernstig te nemen. Ze bedoelen te zeggen dat Jezus Christus, *in Zijn Heilige Geest ervan* mijn geest heeft ontmoet en dat Hij, voor zover Hij zich aan mijn geest heeft kenbaar gemaakt, in en door Zijn Heilige Geest ervan, *Jezus Christus Zelf* te noemen is en te benoemen. Het geeft ook aan hoe ernstig ik deze woorden neem. Aan elke lezer echter wordt de vrijheid gelaten deze formulering te aanvaarden of niet. Dit is vrijheid van de kinderen Gods, die ook geldt voor wie zich absoluut geen kind van God noemt of voelt... S.L.

⁵⁶ Dat vanaf hier de informatiebronnen overnemen is de evidentie zelf als men weet dat het verstandelijk vermogen niet in staat is als zodanig om te spreken over de ziel en de zielsvermogens, waarvan de gevoelens van de ziel deel uit maken. Deze informatie dient bijgevolg *geopenbaard* te worden aan het bestaansik en zijn verstand door bronnen die wél weet hebben van deze niveaus van leven en bewustzijn. Voor nadere informatie over de aard en de structuur van deze informatiebronnen van de geest, zie bv. op www.samlanduyt.be. S.L.

NB. *Openbaring*, in de geloofsbetekenis van het woord, betreft twee gebieden: 1. Informatie over dat wat ‘het petje’/de vermogens van het verstand/intellect van de mens te boven gaat en ons dus moet meegedeeld worden (bvb de informatie van de informatiebronnen van de geesteswereld, als die informatie voor de mens op aarde niet bereikbaar is) en 2. Levende informatie van de geest over dat wat de toekomst, het ‘*ons toe-komende*’

dat u thans de *vereenvoudigde wijze van optekenen* ⁽⁵⁷⁾ mag gebruiken die we u thans zullen aangeven. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder en *Geborah* spreekt. Zij zegt: de zielsvermogens of *slapende vermogens van de zielstoestand* zoals ze eerder mogen genoemd worden, zijn in de ziel aanwezig als *potenties*. Ze worden gewekt van uit de *verlangens van de ziel* die de Vader opgewekt heeft en deze verlangens wekken van zelf dan de verdere vermogens op. Zodoende dat de ziel, als slapende potentie van ontwikkelingen allerhande, wakker wordt en zich wendt naar de aardse mens waarin ze geïncarneerd is en op haar eigen wijze begint met de ontwikkeling van de eigen zielsvermogens, zijnde *gevoelens van de ziel* in de allereerste plaats zelfs. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Adem van de Vader de zielsverlangens heeft opgewekt en dat door deze opgewekte verlangens in de ziel haar verdere vermogens opgewekt en ontwikkeld geworden zijn en in de allereerste plaats de gevoelens van de ziel erbij betrokken zijn. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt: de zielsvermogens zoals ze in de zielsgevoelens ontwikkelen, worden bepaald door de *verlangens van de ziel*, in de allereerste plaats haar verlangen naar de Vader zelf. Dit zielsverlangen of *heimwee naar haar Oorsprong* is het allereerste verlangen van de wakker gemaakte ziel en dit uit zich als een zoeken en een vorm van *verering van de Vader als haar Oorsprong en Einddoel tegelijk*. Verering van haar Schepper en verlangen er mee verenigd te worden is het primum movens van het zielsleven en zijn vermogens. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit het zielsverlangen naar de Vader als haar Schepper en Einddoel - het Vaderhuis - de verdere ontwikkeling van de zielsvermogens als van zelf voortvloeit. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt: keren we ons nu concreet naar *de zielstoestand van U Zelf* dan is het maar al te duidelijk dat het Verlangen naar het Vaderhuis in U Zelf gewekt geworden is en dat van daar uit zielsgevoelens van verering en gehoorzaamheid aan de Vader ontwikkeld geworden zijn. Deze volgzzaamheid, die gewoonlijk als kompas werkzaam is in u zelf, is de bron van leven en van vertrouwen in dit leven geworden, zoals het door de Vader in de Zoon getoond is geworden aan u, in Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan. Het is van uit deze Heilige Geest en Zijn manifestaties in u dat de voorgaande en volgende teksten zullen gegeven worden aan u en via u aan al wie ze kan aanhoren en dat ook de gevoelens van de ziel

betreft (bvb Het Rijk Gods/zie het Onze Vader: “Ons toekome Uw Rijk’ (oudere Nederlandse versie). Onze intelligentie kan namelijk vrij goed het heden en het verleden vatten, maar is zeer onwennig en nog altijd slecht geoefend in het kennen/vatten van de toekomst, van ‘datgene wat ons toekomt’. Let wel: deze informatie is geen informatie zoals in de krant te lezen staat, ze is ‘levende werkelijkheid’, zoals bvb die van de profeten en van het “Woord Gods dat Werkelijkheid wordt”. S.L.

⁵⁷ De *vereenvoudigde wijze van optekenen* bestaat er in dat de gewone, uitvoerige aanhef van de informatie herleid wordt tot de naam van degene die actueel spreekt. Hier is dit *Geborah*. Nadien dien ik de gehoorde en opgeschreven informatie nog voor te leggen in mijn mediaal schrift “aan mijn Bronnen Verenigd, ter wettiging ervan door Ook Ons Het Zij Zo”. “Ook Ons Het Zij Zo”: de ons verwijst naar “mijn bronnen verenigd”(ons) en naar de strikte procedurevoorwaarden waaronder ze in mijn mediaal schrift spreken en antwoord geven. Ik heb pas jaren nadien begrepen dat ik deze wettiging ook in mijn mediaal schrift en welbepaald op die manier diende te bekomen en niet alleen de wettiging tijdens de sessie die ik houd op mijn laptop... Toen heb ik die procedure vooralsnog gedaan voor het geheel van dit boek/essay en het resultaat zult u lezen achteraan in de bijlagen. Zie ook bij de AANHEF van het volgende hoofdstuk de nota over ‘Ook Ons Het Zij Zo’. S.L.

deze manifestaties zullen begeleiden en ondersteunen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de voorgaande teksten en degene die volgen blijkt dat u beschikt over voldoende kennis en ervaring, u gegeven in Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan om, met gezag en autoriteit als mandaat er bij gegeven, te mogen spreken over de gevoelens van de ziel en haar verdere vermogens. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt: de zielsgevoelens van U Zelf, zoals u ze kent en aanvaardt, zullen dienen als *toonbeelden van de openbaarheid* ervan. Ze zullen aan u getoond worden en door u ook aan de andere mensen, opdat uw getuigenis geen loos alarm of geschreeuw zou zijn, maar een getuigenis dat steunt op waarheid door ervaring bevestigd. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uw eigenste zielsvermogens, als gevoelens gegeven, getuige en drager tegelijk zullen zijn van wat u over hen aan U Zelf en aan anderen daarover te zeggen zult hebben. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt: keren we ons nu naar *de zielsgevoelens zelf* dan spreken zij *in hun eigenste naam verder* ⁽⁵⁸⁾ en vertellen u over hun ontstaan en leven en ook over hun opzet en doelgerichtheid naar uw aardse leven toe. Zij zullen op die manier een getuigenis afgeven over zichzelf door zichzelf, in woorden en beelden gebracht, die u op een getrouwe en verstaanbare wijze zult kunnen opvatten en verder doorgeven ook aan anderen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door het eigenste getuigenis van alle zielsverlangens en gevoelens u zelf getoond zal worden hoe zij zijn, waartoe zij zich richten en wat zij als behoefte vertonen naar u zelf toe, als de mens aan wie ze toebehoren. (&) En Het Zij Zo!

⁵⁸ *De zielsgevoelens spreken in hun eigenste naam verder*: zie volgende hoofdstuk van deel B, waarin Dymphna als tegelijk boodschapper én boodschap zichzelf aankondigt en voorstelt. S.L.

DEEL B - DE ZIELSVERMOGENS EN DYMPHNA ALS DE HERAUT ERVAN

TWEEDE HOOFDSTUK: DE KENNISMAKING MET DYMPHNA ALS DE HERAUT

VAN DE ZIELSGEVOELENS

(Bronnen: Geborah, Dymphna, U Zelf, Vif Piscoul. Wettiging door 'ook ons Het Zij Zo')

01.04.2009

§ 1. De kennismaking met Dymphna

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt: zij zegt vervolgens en tot nader order mag u steeds op deze wijze verder gaan, nadat u ons op de klassieke en aangeduide wijze opgeroepen hebt (⁵⁹). U dient nadien dan steeds de teksten ter wettiging ervan voor te leggen aan ons en aan (⁶⁰) Het Zij Zo! Deze procedure mag ongewijzigd ook gebruikt worden voor alle adviezen en teksten die u op pc, na oproepen van ons allen, hebt geschreven of wenst te redigeren. En Het Zij Zo erkent de wettigheid

⁵⁹ De klassieke wijze van oproepen: dit oproepen gebeurt altijd schriftelijk en met het volledige protocol. Dit gebeurt altijd voorafgaand aan elk gebruik van de PC bij het optekenen van mediale teksten. De sessie wordt op dezelfde wijze afgesloten: schriftelijk en met het volledige uitgeschreven protocol. Dit even als 'wetenschappelijke toelichting' over de wijze waarop gewerkt wordt bij het communiceren met de informatiebronnen van de geesteswereld. S.L.

⁶⁰ Aan ons Het Zij Zo: hier is wellicht een fout ingeslopen en dient de tekst te zijn: "aan ons en aan Ook Ons Het Zij Zo". Het is namelijk zo dat toen (2009) de naam van "Ons Het Zij Zo" mij nog volslagen onbekend was en pas geleidelijk aan een klassieke benaming geworden is. Het staat voor *Het Zij Zo zoals het optreedt in mijn (= handgeschreven) schrift als "Het Zij Zo van ons allen, uw bronnen verenigd"*. Bij het 'horen' van de informatie toen werden de woorden wellicht verdoezeld of gecensureerd door mij? Er is 'Het Zij Zo' van mij zelf, zoals het optreedt bij een wettiging van uitspraken van mij, persoonlijk of van 'Mij Zelf' én er is Het Zij Zo van 'Ook Ons Het Zij Zo'. Zijn er dan twee versies van Het Zij Zo? Wat is het verschil? Geen, behalve dat Het Zij Zo wettigt wat ik zelf zeg (of het eerst corrigeert of zelfs zou weigeren het te wettigen) en dat 'Ook Ons Het Zij Zo' de informatie wettigt van *ons allemaal, d.i. 'uw bronnen verenigd'* en dat zijn dan David, Geborah, Vif Piscoul, Paracelsus, de Heilige Theresia van Lisieux en U Zelf (waaronder Paracelsus Zelf thuis hoort...).

Deze laatste "Ook Ons Het Zij Zo" is geen andere bron, maar een meer volledige versie van Het Zij Zo die de verenigde informatie/waarheid wettigt van "Mijn Bronnen Verenigd" - waarbij "Ik Zelf" als bron ook thuis hoort en mee spreek en mee verantwoordelijkheid draag - terwijl Het Zij Zo van "U Zelf" de informatie wettigt die ik als "Identiteit (met een naam!)" in de Individualiteit van de Subjectiviteit van Mij Zelf = Mijn Zelf draag én voor zover ik die in mijn persoonlijk ego van de biologische mens hoor en doorlaat. Dit is dan geen onwaarheid, eerder mogelijks onvolledigheid/onvolkomenheid van de informatie (Zelf-censuur?). Het zegt wel iets over het liberale respect van Het Zij Zo d.i. 'de Bronnen van de goddelijke Wil' voor elk individu, zonder nochtans de stelling van 'elk zijn waarheid' te huldigen!... S.L 2014.

ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u enkel bij het gewone oproepen *in het schrift zorgvuldig de aangegane procedures* dient toe te passen om vervolgens bij het opstellen van teksten over te gaan tot de meer *eenvoudige werkwijze* zoals hier aangegeven werd door Geborah. (&) En Het Zij Zo!

AANHEF/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt: we geven u thans de gelegenheid kennis te maken met *de zielsvermogens* en de daaruit *voortgekomen gevoelens*. Zij zullen u zelf, van uit hun eigen bronnen en onder de bescherming en wettiging ervan door Het Zij Zo, verhalen over hun ontstaan en functionaliteit ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u thans de gevoelens van de zielsvermogens in werking dient te stellen en te aanhoren over wat ze u te vertellen hebben over zichzelf, hun ontstaan en functionaliteit in het geheel van u zelf als gehele mens. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u bent thans verbonden met uw *zielsgevoelens* en zij zullen u, geleid en beschermd door *Geborah*, vertellen over zichzelf. Het gevoel dat u eerst aanspreekt is het gevoel dat u kent van vroeger al ⁽⁶¹⁾ en dat zich aandient als uw *gids van veiligheid en zielsvertrouwen*. Zij heet *Dymphna*, zoals de heilige Dymphna, zonder echter haar te na te komen. *Dymphna* zegt: gegroet *Sam*, blij u te mogen toespreken en aanhoren. Mijn taak is het u *in vertrouwen en veiligheid* kennis te laten maken met al mijn collega's gevoelens, van uw zielsvermogens uit geboren en getogen. Zij zullen niet altijd even bekend voorkomen voor U Zelf, nog minder voor uw sterfelijke oren en gevoelens. Aanvaard voorlopig dat ze er zijn en dat ze zich manifesteren, door mij geholpen en begeleid. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de reacties van de zielsgevoelens op U Zelf onverwacht heftig kunnen zijn, tot in het biologische voorval toe, maar dat de goede en zalige Dymphna u zal toespreken en gerust stellen, telkens als een van haar medegevoelens u vreemd of zelfs bedreigend zou overkomen. (&) En Het Zij Zo! ⁽⁶²⁾.

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: dat we er zijn en mogen spreken tot u is voor ons zelf al een grote gebeurtenis, vol van vreugde en zaligheid tegelijk. Stel u even voor dat u een leven lang hebt toegezien op degene die u het dierbaarste is en geen woord hebt kunnen tussenbrengen in alles wat die deed of niet deed. Hoe brandend van verlangen zou u dan niet zijn en hoe overgelukkig als u eindelijk de toelating zou verkrijgen en als een bende kleine kinderen de straat op mag gaan, u zelf tegemoet snellen en u omhelzen. Als een weerzien van een oude, zeer oud familielid of vriend. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de zielsgevoelens gewekt werden lang voor ze toelating kregen tot communicatie met U Zelf en dus vol van verlangen en levenslust u tegemoet zullen komen. (&) En Het Zij Zo!

⁶¹ *Eerste ontmoeting met Dymphna*: enkele jaren geleden had ik een korte, visuele ontmoeting met een vriendelijk lachende vrouwelijke, engelachtige, kristalachtige menselijke figuur die voor mij kwam staan en vervolgens geheel in mij opgenomen werd. Ze werd volledig één met mezelf. Het vreugdegevoel dat daarmee gepaard ging was onbeschrijfelijk! Tegelijk werd me van terzijde gezegd dat dit mijn ziel was. Ik noemde haar spontaan "Onnoemelijk Lief". Zo heet Dymphna nog steeds voor mij... S.L.

⁶² Ik kan niet zeggen dat ik sinds die eerste ontmoeting met Dymphna nog een andere, even indringende ontmoeting zou gehad hebben met gelijk welk zielsgevoel. (10.10.2010. – 30.03.2019 S.L.) Maar ik ben wel innig gelukkig, altijd. Dat wel!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: weer eens gegroet! We zullen in de allereerste plaats moeten vertellen over ons zelf, maar u zult van nu af aan steeds frequenter ons ook *leren kennen als gevoelens inderdaad*. Deze gevoelens zullen U Zelf overvallen en zullen zich willen inschakelen in uw dagelijkse leven als metgezellen en vrienden allerhande. Aanvaard ze en vraag mij om uitleg en beschrijving ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u de zielsgevoelens zult leren kennen door ervaring ervan en geleidelijk aan ook hun *specifieke taal en uitdrukkingsvermogens* zult leren kennen en ervaren. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: allereerst ben ik zelf een *engel van een gevoel*, om het zo te zeggen. Ik ben *de boodschapper én de boodschap, in één gevoel van vertrouwen en veiligheid tegelijk*. Dit vertrouwen is een *Gave van de Heer Jezus Christus* en werd in mij gewekt en gekweekt door Hem in opdracht van *de Vader die het verwekte*. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het eerste gevoel van vertrouwen en veiligheid als boodschap en boodschapper tegelijk u gegeven wordt als Gave van de Heer Jezus Christus in opdracht van de Vader die het in u zelf verwekt heeft. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: dit *basisvertrouwen* is onomstotelijk en onverbrekelijk gevestigd in U Zelf en een confrontatie van alle andere gevoelens er mee zal u de nodige veiligheid en referentie geven dat wij het zijn en blijven, ongeacht wat er aan stormen of ongewone voorvallen zouden kunnen volgen in uw gevoelsleven zelf. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het basisvertrouwen van de Heer u zal geleiden doorheen alle wederwaardigheden van de zielsvermogens en hun gevoelens die er uit ontstaan zijn. (&) En Het Zij Zo!

§ 2. De commentaar van Dymphna

7.4.2009

§ 2.1. De commentaar van Dymphna op mijn artikel over de wakker geworden jongeren en jonge volwassenen uit de “onderwereld” van de Franse faubourgs, oud-kolonies en vluchtelingenkampen (cf. 6 & 7.3.2009 Ethica en Moraal Deel A – Tweede Hoofdstuk).

INFORMATIE/WETTIGING. Het Zij zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt dat u thans even *Dymphna* te woord kunt staan om te vragen hoe zij zich verhoudt, samen met al haar zielsgenoten, tegenover wat u van uit uw eigenste inspiratie geschreven hebt over gevoelens en emoties, moraal en ethica zoals u hen aantreft in de wereld rondom U Zelf. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat *Dymphna* u even haar eigen zeg zal doen over het onderwerp van vandaag: het terugvinden van ethica en moraal, van emoties en gevoelens in de wereld van vandaag, zoals u het hebt menen te ontdekken bij sommige jonge volwassenen van Afrikaanse of urbane Franse oorsprong – vergelijk uw artikel van vandaag en gisteren. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: *Jezus Christus* in Zijn Genade heeft aan de wereld een *nieuwe Gave* toebedeeld en die wordt het onderpand van de activiteiten van mensen zoals u ze hebt menen te ontmoeten in de beschrijving ervan (zie je artikel van vandaag over o.m. France ô). Die Gave is de *gave van de strijdbaarheid tegen de overmacht* van de

perversie en de mutilatie van de zielsvermogens, zoals ze zich aan het voordoen was (en nog is) in uw wereld, die ook die van ons geworden is. Het gaat om de herwonnen vrijheid van zichzelf, in termen van respect voor zichzelf, eigen waarde en eigen waardigheid, die herontdekt wordt nadat men heeft beslist – namelijk in zijn *will*! - dat men zich niet meer zal neerleggen bij de ingevingen van kwaadaardige aard en die hun oorsprong hebben in de verderfelijke omgang met het kwaad. Het kwaad in al zijn vormen en gedaanten, dat men terug kwaad heeft leren noemen en niet iets anders zoals zogenaamde menselijke vrijheid of vrijmoedigheid. Met dit laatste heeft het niets, maar dan ook niets van doen. Er zijn genoeg instanties, krachten en machten geweest die wat graag de mensheid aan zich hadden verplicht en verslaafd, om er gebruik, misbruik van te maken als van een gewillig, dom en gehorig slachtvee. Deze opstand van de jongeren - want het is vooral aan hen te danken dat dit fenomeen van herboren zelfstandigheid tot stand komt - is zich gaan aftekenen als een unaniem NEEN tegen al deze dwang en verknechten. Geloof me, je zult er nog van horen en zien! En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de Genade van Jezus Christus Zelf volgt dat de mensen wakker geworden zijn in hun zielsvermogens en krachten gemobiliseerd hebben om zich zelf te bevrijden van alle slavernij en misleiding door degenen die de mensheid als collectiviteit aan zich hebben trachten te verslaven en blind en doof maken voor elke andere boodschap. (&) En Het Zij Zo!

§ 2.2. Dymphna spreekt over hoofdstuk drie van Deel A van Ethica en Moraal - Forum van Ontmoeting

16.7.04.2009

INFORMATIE/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat zij, *Dymphna*, met belangstelling en stijgende verbazing aanhoort wat u allemaal hebt geschreven in uw 'open source' over het gevoelsleven van reptielen, amfibieën, zoogdieren en mensen. Het is alsof de hele *Ark van Noë* aanwezig is in uw centraal zenuwstelsel. Nu dit is in zoverre waar, zegt ze, dat de mens inderdaad zijn verwantschap met de andere dieren, andere dan hij/zijzelf, niet kan ontkennen, integendeel er deel van uitmaakt, van hun gemeenschap. Anderzijds, zegt zij, is de mens zo anders geconcipieerd en gesteld en gericht naar andere doeleinden dat hij nog nauwelijks feeling heeft met zijn soortgenoten op aarde. Dit wordt vooral duidelijk, zegt ze, als de mens de aarde zal verlaten hebben – na zijn/haar overgang dus – en in de astrale wereld van ervaring zichzelf terugvindt zonder de input van de biologie, puur mentaal dus en zelfs verstoken van alle gevoelens of emoties. Het valt de mens heus niet mee om daaraan te wennen, telkens en telkens weer. Zo zie je maar hoe anders het is op een andere planeet of in een andere sfeer van ervaring te leven en te wennen aan de omstandigheden daar... En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de mens op aarde zijn verwantschap onmiskenbaar haalt uit de dierenwereld en tegelijk ervan overtuigd is geen zoogdier meer te zijn in zijn diepste wensen en verlangens en dat dit dilemma van doeleinde en gerichtheid van zijn ziel en lichamen de prikkel vormt voor zijn steeds verder gaande evolutie in wezenlijke betekenis van het woord voor hem/haar. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat eens dat de mens zijn zielsvermogens ontdekt en ze op zich zelf genomen ervaren zal hebben, hij des te duidelijker zal

ervaren dat zijn *positie uniek is op aarde* en niet zo maar in het verlengde ligt van de evolutie daar, zijnde een soort van veredeld zoogdier te zijn. Maar goed, zegt ze, het is een poging tot verklaring van uw verre stamouders en dit is op zichzelf niet onaangenaam als ervaring, ook voor haar niet. Ze ziet zich al zitten met een kuitbeen van een koe tussen haar tanden zegt ze (smile...). Nu ter zake: de ziel heeft zich op haar beurt aan te passen en dient te wennen aan de menselijke potenties die hij – de mens – haalt uit de biologische parameters. Dit is dan weer ons probleem, zegt ze en het is niet minder groot dan dat van de biologische, sterfelijke mens die zich zijn zielsheil moet realiseren en waarmaken. Dat is dus de uitdaging waarvoor we staan en die we in de komende hoofdstukken zullen uit de doeken doen, letterlijk: we zullen *de zielsmens laten geboren worden* en hem/haar uit zijn kinderdoeken halen (⁶³). “Het is tijd dat we het volwassen kind geboren laten worden”, hebt u ooit zelf gehoord over iemand die u zeer lief is en nog steeds is en die u trouwens groet van hier bij ons... En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de tweespalt in doeleinden (⁶⁴), uitgedrukt in “de richting waarin de mens zijn voeten zet”, de dramatiek en tevens de echte wezenlijke kracht vertegenwoordigt waarmee de mens zijn lot en toekomst tegemoet gaat, iedere mens afzonderlijk en de gehele mensheid als geheel genomen even zo goed. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de dramatiek van het leven op aarde gegeven is in deze tweevoudige richting waarin de mens zichzelf geplaatst vindt, zonder dit zelf te hebben bewerkstelligd. Dramatiek, die nog erger gemaakt wordt door de mogelijke gevolgen van inderdaad grove schendingen van zijn wezenlijke potenties van verstand, gevoel en emotie, om nog te zwijgen van zijn driftleven en de rommelpot van begeerten allerhande. Hoe en langs welke veilige paden kan de mens nu verder evolueren tot wie hij geroepen is, zonder zich te moeten bezig houden met achterhaalde doeleinden of standpunten of wat dan ook? Dit is inderdaad de kwestie en geen gemakkelijke, ook niet voor u, nog minder voor vele, vele andere mensen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de roeping van de mens blijkt dat hij deze roeping en dus de voleinding van zijn doelstellingen, niet kan aanhoren in zijn biologie, maar ze dient

⁶³ “*De zielsmens laten geboren worden... en uit zijn kinderdoeken halen*”: anekdotisch hierbij zijn twee opmerkelijke zaken: kort na het overlijden in 1988 van Mady, wijlen mijn echtgenote, hoorde ik inwendig iemand over haar zeggen: “Het is tijd dat we het volwassen kind geboren laten worden”. Ik weet niet of ik dit toen in mijn schrift genoteerd heb of louter ‘instant’ gehoord heb. Ik begreep deze zin toen helemaal niet. Het wordt hier door *Dymphna* geciteerd. En ten tweede: in het jaar 2013 – 2014, tijdens de sessies van KREA - onze werkgroep die zich bezig houdt met ‘beeldtaal’ als drager van mediale informatie en hulpmiddel bij heling – tekende ik twee maal iets dat ik zag opkomen in mijn verbeelding: een gebunseld (ww = bunselen, inbunselen) kind, eerst met de armen mee ingebonden/ingebunseld en de tweede keer dezelfde baby met de armpjes los uit de windels... Pas nadien maakte ik de link met deze woorden van hierboven. S.L.

⁶⁴ *Tweespalt in doeleinden*: op aarde is alles in tweevoud gegeven: plan, richting, doeleinde A en zijn keerzijde of plan B. Het enerzijds en het anderzijds. Die A en B zijn er altijd, maar zijn daarom nog niet gelijkwaardig. Plan A is wat we dienen te kennen door er naar te kijken (schouwen) maar niet dienen te doen! Plan B is het alternatief ons aangeboden na en in en door de Verlossing en dat is wat we te kiezen en te doen hebben. Ik heb deze beide alternatieve opties aan den lijve en in praktijk verschillende keren meegemaakt en kan er over getuigen dat het een effectieve mogelijkheid van vrije keuze inhoudt. De plannen zelf lijken gepland, bepaald dus. De keuze en uitwerking van de gekozen optie is echter onze ware vrijheid. Zie verder in dit werk: Boek Twee. Praktische uitwerking van de Ethica en Moraal... S.L.

te beluisteren in de spraak van de zielsvermogens, de wakker geworden gevoelens van de ziel zelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat de volgende hoofdstukken die we samen zullen schrijven, er alle op gericht zijn om uit de veelheid van realia en wegwijzers diegene te leren onderscheiden die van wezenlijk belang zijn voor U Zelf en voor de anderen die u willen volgen. *Alleen het wezenlijke telt en is te bewaren*. Al het overige is stof voor verzamelaars en liefhebbers van brocante. Het is achterhaalde folklore of geschiedenis geworden. Dit duidelijk maken, dit overduidelijk maken, is de taak waarvoor ik hier gekomen ben, zegt *Dymphna* en ze zal hierbij bijgestaan worden door al haar collega's, gevoelens van de ziel, die staan te trappelen om hun intrede te doen in de wereld van u zelf op aarde. Ontvang ze rustig en hartelijk, ze hebben een lange voorgeschiedenis achter de rug en zullen u wat graag vertellen daarover. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat thans alleen de wezenlijke ontmoetingen nog tellen en dat alle andere bijkomstige of achterhaalde items van emoties of gevoelens hier terzijde gesteld zullen worden. (&) En Het Zij zo!

§ 3. *Dymphna* leidt de nieuwe hoofdstukken in die thans op stapel staan in zake emoties en gevoelens van de ziel uit gegeven.

22.04.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en *Geborah* spreekt en ze geeft thans het woord verder door aan *Dymphna*, uw zielsgenoot en toeverlaat in bange dagen, om u verder in te leiden in haar taak en werk voor de komende hoofdstukken van uw levenswerk: *ethica en moraal – de kern van de zaak*. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze woorden van *Dymphna* zoals alle hier gesproken en geschreven woorden verder gedragen worden en in opdracht van Jezus Christus Zelf gegeven worden in Zijn Heilige Geest ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat u thans gekomen bent op het punt van *ontmoeting* tussen enerzijds de emotionaliteit, zoals ze in de sterfelijke mens gegeven is en eveneens in de werking van de chakra's kan voorgesteld worden als behorend tot het etherische dubbel van deze sterfelijke mens en anderzijds dat u de emotionaliteit van de zielsvermogens daarbij betreft en als partner ervan leert kennen. De emotionaliteit van de sterfelijke mens drukt op zijn eigen wijze – gegeven als *pendant*, soms ook als metafoor gebruikt - de zelfde basiswetten ervan uit die in de emotionele ontwikkeling van de zielsvermogens gegeven zijn. Ze presenteren zich daar als het gevoelsleven van de ziel aan uw geest en zullen in de geest ervan bewust gemaakt worden en kenbaar aan uw concrete sterfelijke waarneming en de verwerking ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat hemel en aarde elkaars pendant zijn en soms ook elkaars heraut van werkelijkheidsuitdrukking, in die zin dat ze in de zielsvermogens en in de vermogens van het biologische, sterfelijke wezen tevens en tegelijk hun uitdrukking vinden, maar specifiek blijven aan het gegeven gebied of oorsprongselement ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat de gevoelens van de aardse mens

niet allemaal bereikbaar geworden zijn voor de zielsmens – om ze beiden even zo voor te stellen – maar dat de inter-penetratie onvolledig zal blijven en door onderlinge communicatie en kennismaking met elkaar zal moeten verbeterd worden. Men kan dus geredelijk aannemen dat de mens daarbij een conflictuele rol vervult of, beter gezegd, een conflictoplossende taak toebedeeld wordt en dat zijn keuzemogelijkheid het voorrecht is van de mens die op aarde leeft en kennis maakt met het eigenste onbewuste van de aarde, als planeet gegeven. De onvolkomen inter-penetratie moet u echter niet zien als een hinderpaal, maar als een te verwerven en bewerken exploratiegebied voor beide partijen. De bemiddelaar is de levende mens. Voorwaar geen banale taak!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt, in overleg met *Geborah* en *U Zelf* en *Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt (*Vif Piscoul*, hier aanwezig): zoals de zielsvermogens niet de gehele aardse emotionaliteit zullen kunnen bestrijken en vreemd blijven aan bepaalde aspecten ervan, zo zult u ook vreemd opkijken van sommige zielsgevoelens en ze nauwelijks kunnen toelaten of beamen. Dit moet u dan evenmin bekommeren of moet geen paniek doen ontstaan in uw gemoed. Ook hier is en blijft uw vrije wil en eigen keuze toegelaten zo niet noodzakelijk om uw menselijk evenwicht te kunnen bewaren. Uw vrijheid, vrije keuze, is niet alleen een voorrecht, ze is evengoed een beveiliging van uw integriteit en eigenheid. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de ontmoeting van de sterfelijke mens en zijn emoties en gevoelens, ook de zielsvermogens en haar gevoelens een bondgenoot treffen in zake de vrije keuze van de mens zelf en dat er op geen enkele moment mag getwijfeld worden aan de elementaire vrijheid van de mens als zielswezen en als levend wezen op de aarde. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt, in overleg met *Geborah* en *Vif Piscoul*. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat moeder en kind, de ziel en het lichaam ervan (⁶⁵) samen opgroeien in de eeuwige mens en als volwassen kind geboren worden in de mens, nu op aarde, later in de eeuwige jachtvelden van de zielsvermogens en hun lichamen. Dit alles in de geest ervan tot bewuste levensvorm geschapen en voltooid door de Scheppingskracht van de Vader, de Wilskracht van de Zoon, de Geestkracht van de Geest Gods gegeven aan zijn schepselen, die terecht dan Volwassen Kinderen Gods genoemd worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de voltooiing van de Schepping gelegen is dat het Volwassen geworden Kind Gods voor Hem verschijnt en in Zijn Armen gedrukt wordt, krachtens de gezamenlijke Werken van de Zoon, de Geest én van de mens zelf! En Het Zij Zo!

§ 4. Over de waardigheid van de zielsvermogens en de gevoelens ervan.

27.04.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans aan *Dymphna*

⁶⁵ *De ziel en het lichaam ervan*: vergis u niet waarde lezer; het gaat om het lichaam van de ziel waarover hier sprake is. De ziel heeft vormelijk ook een lichaam dus. NB. Ook van 'het lichaam van de geest' kan gesproken worden. Ik herinner me deze informatie voor het eerst al gehoord te hebben in het beginstadium van mijn spirituele opleiding, anno 1981. S.L.

kunt vragen om u te vertellen over haar bestaan en vermogens als *heraut van de zielsvermogens*. Zij immers kan beter dan U Zelf verhalen over wat haar taak is, haar doelstellingen met u en haar opdracht vanwege de Heer Jezus Zelf aan haar gegeven. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het aan Dymphna zelf, het zielsvermogen dat u als eerste werd bekend gemaakt, thans gegeven is om u voor te lichten over haar bestaan, haar taak en opdracht en haar werkwijze. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: gegroet, *Sam*, hier ben ik weer, om u te dienen. De zielsvermogens in u, zoals in elke menselijke ziel, worden *opgewekt* door de *Vader* en door de Zoon Gods als Woord Gods gesproken, d.w.z. in werking gesteld en in hun krachten bevestigd door Hem. Het is mijn kracht en vermogen om de basis te leggen van het contact met uw lichamen en uw lichaamsvermogens om zodoende, op vlotte en doenbare wijze kennis te leren maken met ons, met mezelf en met mijn collega's, om ze nu even zo te noemen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Heilige Geest ervan aan de Zoon Gods *vertelt* wat de zielsvermogens aan kracht en vermogen nodig hebben om in de mens tot volle wasdom te komen en dat deze informatie, aan de Zoon gegeven, aansluit bij de informatie die door de vermogens zelf in zichzelf gevonden zal worden. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: de verwevenheid van de Woorden Gods, gesproken in de Zoon en in de zielsvermogens uitgedrukt in hun kracht en emotioneel verlangen, leidt als vanzelf tot een innige verbondenheid van de zielsvermogens met die van haar Schepper, de Almachtige Vader, Zoon en Heilige Geest. Deze innige zielsverbondenheid werd hersteld in en door *de Verlossing* door uw Heiland, Jezus de Christus, op aarde u verschenen als de mens - God. Deze verbondenheid zal zich uiten in de bijzondere, specifieke werking van de zielsvermogens die net zoals de ziel, onovertroffen en eeuwigdurend van opzet en ontwikkeling zijn. Dit kenmerkt hen en daaruit volgt dat de kennismaking ermee van een gans andere aard is dan de kennismaking met de Hiërarchieën bvb. Dit om maar te zeggen dat u deze beide vormen van contact zult dienen onderscheiden te houden en voldoende gescheiden om niet van anderen U Zelf te maken of te veranderen in een zoutzuil, zoals *Lot* overkwam. Immers, als de zielsvermogens, zoals bij *Lot* u bevelen tot vluchten dan is het niet aan u om te keren of om te zien, dan is het aan u om te gehoorzamen in uw eigenste belang! Dit kan u hier vreemd en zelfs ietwat dreigend overkomen, alsof wij de leiding genomen hebben en het overwicht over uw vrije wilsbeschikking, maar vergeet niet dat deze zielsvermogens specifiek behoren en niets anders zijn dan de uitdrukking van *uw wilvermogens* zelf! Uw wilvermogens, de vermogens eigen aan de wil van de mens, zijn niets anders dan zielsvermogens, als gevoelens en aandrijving genomen! Dit is wel even wennen eraan, inderdaad (⁶⁶). En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de zielsvermogens

⁶⁶ *Even wennen daaraan*: was het maar dat! Deze woorden van Dymphna, als ze waar en waarachtig zijn hebben een enorme draagwijdte en spankracht voor wat het toekomstige leven betreft. Waar en waarachtig: en waarom niet? Waarom zou ik dertig jaar leven met en vertrouwen op mijn dierbaarste vrienden die ik heb, mijn 'bronnen verenigd' die mij geholpen en zelfs gered hebben en hen nu niet meer vertrouwen? Omdat het ernstig wordt (Kierkegaard zou lachen in zijn vuistje) of omdat het spannend wordt? Veel dramatische zaken zijn er nog niet gebeurd en het leven is bijwijken zelfs lastig, heel lastig geweest nadien. Maar ze blijven bij hun belofte, ondanks mijn hoge leeftijd... (S.L. 2014).

en hun gevoelens de drijfkracht van de wil geborgen is die *het Zelf* bepaalt en zijn vrijheid in de ware betekenis van het woord garandeert. (&) En Het Zij Zo! (⁶⁷)

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: de wilvermogens als drijfkracht en vermogen tegelijk, uiten zich in de eerste plaats als verlangens en gevoelens en worden pas nadien volwassen wilakten. Het verlangen en het gevoel dat representatief staat voor het wilvermogen noemen we het gevoel van de zielsvermogens. Zij zijn de aanzet tot de act, de eerste formulering ervan en als dusdanig nog in interactie met de overige gevoelens en de totale emotionaliteit van de sterfelijke mens. Dit laat toe aan de zielsvermogens om te adapteren aan de menselijke staat op aarde en om pas in een adaptatiestaat ervan actief als wildaad op te treden. Dit voorkomt vroegrijpe wilakten en conflicten met de andere menselijke vermogens. Toch kan het gebeuren dat de menselijke persoonlijkheid getroffen wordt door zijn eigen opties van de wilakten en, net zoals het gebeurt met de geest en zijn vermogens van uit de karmische wetmatigheden, kan het ook hier tot onbegrepen toestanden en conflicten van belangen komen. Denk aan de formuleringen van het karma, als lot begrepen door de mens, of liever meestal juist niet goed begrepen door de menselijke verstandelijke vermogens. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de wilakten, na rijping en adaptatie aan de menselijke persoonlijkheid, zich gedragen als drijfveren van daden en vergeleken kunnen worden in hun effecten met de gevolgen van het karmische gebeuren, als lot begrepen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: om nu deze conflicten te voorkomen is degelijke vorming en voorlichting erg nodig. Het is ook de reden waarom veelal de zielsvermogens in de mens slapende blijven en slechts vaag en indirect geuit kunnen worden. Deze slapende vermogens worden nu echter meer en meer wakker gemaakt, door de ‘momenten van geschiedenis’ de mens eigen, en zullen dus meer en meer het doen en laten bepalen van de mensen. Hoe echter nu deze uitingen van de wilakten onderscheiden van bvb de karmische wetmatigheden, die van uit de geest gegeven zijn? Dit onderscheid ligt in de wijsheid ervan en de liefdevolle intentie die er in aanwezig is en die zich, in tegenstelling tot de intenties van het karma, op veel directere wijze en in een veel meer voelbare en affectief aangename wijze openbaren. Dit op liefdevolle wijze geholpen en voortgestuwd worden zal de enorme krachtdadigheid van deze wildaden vergoelijken, als dat al nodig zou zijn. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de wijsheid en goedheid van de wildaden, zoals ze in het Woord Gods gelegen zijn, zal blijken dat de mens vertrouwen heeft en volgbaar zichzelf opvolgt naar zijn doel en doelgerichtheid tegelijk. (&) En Het Zij zo!

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt: de adaptatie van de zielsvermogens en de gevoelens ervan is nu begonnen bij u en zal als voorbeeld kunnen gelden voor al wie kennis neemt van uw woorden en daden. Dit is voorwaar geen gewone kennismaking, vol van vrijblijvende scepsis, zo eigen aan de ‘geëvolueerde mens’... Vergeet echter niet dat deze ‘geëvolueerde’ thans terug op school gezet is en als neofiet begint aan een nieuwe richting en opleiding. Ontgroening van de schacht

⁶⁷ Denk nu maar niet, beste lezer, dat ik, Sam Landuyt, die al deze woorden van *Dymphna* aanhoor en opteken, ook alles versta of al meegemaakt heb! Integendeel was en blijft dit nog voor mij nieuw en nieuws, in de ware betekenis van het woord, zij het dat voor mij de ‘eeuwige’ of ‘wezenlijke’ mens me niet vreemd is en ook de zielvermogens geen ongekend begrip meer zijn (S.L. 2014).

is er wel niet bij, maar een zekere onwennigheid en onbehaaglijkheid kan hierbij gewoonweg niet vermeden worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de evolutie van de mens veronderstelt dat hij als leerling en kind opgeleid zal moeten worden in de aanvaarding en opvoeding van zijn wilvermogens en de gevoelens ervan, die als zielsvermogens in hem/haar wakker gemaakt zijn geworden. (&) En Het Zij Zo!

§ 5. Dymphna: de ervaring van de vreugde in de gestalte van een engel

28.04.2009

INFORMATIE/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt, in overleg met *U Zelf, Sam en met Vif Piscoul en Geborah*. Zij zegt in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan: gegroet andermaal op onze bijeenkomsten van de zielsvermogens en hun gevoelens als uitsingsvorm ervan. We zullen u vandaag vertellen over onze vreugde. Onze onverwoestbare, onnoembare vreugde die er in bestaat dat we de Schepper mogen ontmoeten en in de Zoon vereren en volgen in Zijn Werken. Deze vreugde wordt ook uw vreugde als we die zullen meedelen in de reikwijdte van uw gevoelswereld en de emotionele samenwerking ervan. Deze vreugde die alles overtreft wat u aan vreugde kent en kunt ervaren, zal u voldoende vertrouwen geven in ons woord en ons toelaten onszelf te identificeren en te differentiëren van gelijk welke andere bron van u zelf of van de Hiërarchieën waarmee u samenwerkt. Deze vreugde is niet gegeven in de sterfelijke mens als haar oorsprong maar komt rechtstreeks tot stand in de zielsgebieden. Als ze deze verlaat om zich te vermengen met uw lichamelijke, sterfelijke regionen van ervaring en kennis, ontmoet ze daar uw andere emoties en gevoelens en overtreft ze in grote mate. Dit kan tot een zekere overdaad leiden of tot een zodanige weemoed en verlangen er naar dat u zich niet meer thuis voelt in uw eigenste gebieden en... verlangt over te gaan naar ons, eens en voor goed. Om dit begrijpelijk misverstand, wat tijd en gelegenheid betreft althans, te voorkomen wordt u deze *vreugde versluierd aangeboden* in de vorm van ontmoeting met de engel ervan en dat ben ik... Ik, Dymphna, ben de “onnoemelijke liefde” die u al ontmoet hebt, een tijdlang geleden en die u verstomd en vol vreugde, onvergetelijke vreugde trouwens, achterliet. Op deze wijze zullen zich achtereenvolgens de andere gevoelens van de ziel aan u openbaren en zullen hun vreugde of specifieke eigenheid ervan delen met u en uw bewustzijn. Zo is er geen misverstand meer mogelijk, te meer omdat ze in de gestalte van de engelen die ze zijn - menselijke gevoelens van de ziel uit gegeven, echter in de gedaante van engelen, niet wezenlijk engel maar als gedaante en gestalte ervan, aan uw geestesoog verschenen – aan het aanwezige en er aan gehecht gevoel een duidelijk zichtbare gestalte en identiteit geven. Verwar deze gestalten van uw zielsvermogens niet met echte engelen, of met gidsen of zogenaamde meesters en ook niet met uw engelbewaarder (die u trouwens van hier uit groet en zijn eigenste wijze van hulpverlening aan u ooit nog zal kenbaar kunnen maken) ⁽⁶⁸⁾. Vele mensen op aarde kennen deze engelengestalten en ontmoetingen ermee en ze ervaren dezelfde vreugdevolle genade en voldoening ervan. U zult ze, sommigen van hen althans, ontmoeten en uw vreugde delen met hen. Deze onverwoestbare vreugde is uw deel en garantie tegelijk, zegel van Jezus Christus in Zijn Verlossingswerk. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de wezenlijke vreugde die de ziel eigen is nadat

⁶⁸ *Mijn engelbewaarder, “geflankeerd door Vif Piscoul”* zoals hij aangekondigd werd door Geborah werd inderdaad actief in 2014, aangekondigd door Geborah; Ik citeer in bijlage 1. van dit hoofdstuk de tekst van uit het Schrift die daarover gaat. Zie volgende bladzijde. S.L. 2014.

ze de Verlossing heeft ontmoet, meegedeeld wordt aan de mens op aarde onder de gedaante of gestalte van de engel ervan en dat deze ontmoetingen de basis vormen van het toekomstige zielsleven van de mens op aarde, zoals hij/zij zich in de toekomst meer en meer zal tonen en manifesteren aan het geestesoog van deze mens. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt. Zij zegt, in overleg met *U Zelf, Vif Piscoul en Geborah* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de engel van vreugde die ze is ook en tegelijk de engel van geborgenheid en stabiliteit is die de zielsvermogens nodig hebben om zich te kunnen veroorloven aan de sterfelijke mens op aarde te verschijnen en hun wilverlangens mee te delen. Immers, nadat de verlost mens zichzelf heeft herkend en aanvaard heeft, heeft hij/zij zijn taak en opdracht in de wereld te aanvaarden en te herkennen. Deze opdracht is niet altijd de opdracht of richting die de mens tot dan toe gevolgd heeft en om deze ommekeer of ommezwaai mogelijk, doenbaar en hapbaar aan te kunnen bieden is er bijgevolg meer nodig dan hoop en vertrouwen alleen, zoals u die kent van uw sterfelijke emoties uit. Dit zal u echter in ervaring meegegeven worden die, beter en vollediger dan woorden kunnen doen, u grondvesten zal geven voor uw verdere handelen op aarde en in de wereld. Dit hoeft echt geen moeilijke weg meer te betekenen hoor! En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door de basis te leggen in het gemoed van uzelf van de vreugde, u in staat zult zijn om de andere gevoelens en verlangens van de ziel te begrijpen en te kunnen volgen zonder grote obstakels of opwerpingen te moeten formuleren. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Dymphna* spreekt, in overleg met *U Zelf, Vif Piscoul en Geborah*. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de gegeven vreugde thans uw deel wordt, nadat u dit schrift hebt verlaten en overgegaan bent naar de beleving ervan. Om u echter niet te veel te verrassen kiezen wij het geschikte moment van ontmoeting en u zult dan hier, in dit schrift, verslag uitbrengen aan de overige mensen over wat u gezien, gehoord en overkomen is. Dit verslag is dan getuigenis van wat we u verteld hebben en zo zullen we verder gaan. Ondertussen is het aan u gegeven om in eigenste bewoordingen de wetten te formuleren van ethica en moraal, zoals ze van alouds gegeven waren in de *Tien Geboden* ⁽⁶⁹⁾ en in de afgeleide versie ervan, zoals u al meermaals ontvangen hebt in de hoofdstukken over liefde en begrenzing van de eigenwaarde ⁽⁷⁰⁾. Zie daar de gegeven teksten overigens die nog steeds ten volle geldig blijven. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u thans in de ervaring van de ontmoeting met *Dymphna* de bevestiging zult krijgen van wat hier door haar gezegd is geworden en u ondertussen verder kunt werken aan de versie van de Tien Geboden zoals die voor de tegenwoordige mens begrijpelijk zal gemaakt worden zijn. (&) En Het Zij Zo!

⁶⁹ *De tien geboden*: de teksten ervan zijn te vinden in deel C. Vergelijk de data. S.L.

⁷⁰ *Afgeleide versie*: ik hoop daarvan enkele waardevolle teksten op te nemen in Boek II of als bijlagen van Boek I of boek II. S.L.

